

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 30 kwietnia 2004 r.

Nr 96

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWA

959 — z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej 6501

ROZPORZĄDZENIA:

960 — Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 27 kwietnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych 6604

961 — Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu ograniczeń w sferze wykonywania pracy przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej 6605

959

USTAWA

z dnia 20 kwietnia 2004 r.

o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.²⁾) art. 449⁸ otrzymuje brzmienie:

„Art. 449⁸. Roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej przez produkt niebezpieczny ulega przedawnieniu z upływem lat

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Kodeks cywilny, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy, ustawę z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela, ustawę z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustawę z dnia 23 maja 1991 r. o pracy na morskich statkach handlowych, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, ustawę z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, ustawę z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze, ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 13 października 1994 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, ustawę z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, ustawę z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, ustawę z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne, ustawę z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest, ustawę z dnia 26 czerwca 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych, ustawę z dnia 7 lipca 1997 r. — Prawo budowlane, ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, ustawę z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia, ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, ustawę z dnia 13 lipca 2000 r. o ochronie nabywców prawa korzystania z budynku lub pomieszczenia mieszkalnego w oznaczonym czasie w każdym roku oraz o zmianie ustaw Kodeks cywilny, Kodeks wykroczeń i ustawy o księgach wieczystych i hipotece, ustawę z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, ustawę z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. — Prawo atomowe, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. o zbieraniu i wykorzystywaniu danych rachunkowych z gospodarstw rolnych, ustawę z dnia 8 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych, ustawy o trans-

trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się lub przy zachowaniu należytej staranności mógł się dowiedzieć o szkodzie i osobie obowiązanej

do jej naprawienia. Jednak w każdym wypadku roszczenie przedawnia się z upływem lat dziesięciu od wprowadzenia produktu do obrotu.”.

porcie kolejowym i ustawy o usługach turystycznych oraz ustawy — Kodeks postępowania cywilnego, ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych i ustawy o działach administracji rządowej — w związku z dostosowaniem do prawa Unii Europejskiej, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, ustawę z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych, ustawę z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej, ustawę z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, ustawę z dnia 7 czerwca 2001 r. o leśnym materiale rozmnożeniowym, ustawę z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, ustawę z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych, ustawę z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach, ustawę z dnia 18 lipca 2001 r. — Prawo wodne, ustawę z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o towarach paczkowanych, ustawę z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym, ustawę z dnia 5 kwietnia 2002 r. o europejskich radach zakładowych, ustawę z dnia 26 kwietnia 2002 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, ustawę z dnia 10 maja 2002 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze, ustawę z dnia 5 lipca 2002 r. o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym, ustawę z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, ustawę z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, ustawę z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, ustawę z dnia 12 września 2002 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów i pozostałości ładunkowych ze statków, ustawę z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych, ustawę z dnia 20 grudnia 2002 r. o organizacji niektórych rynków rolnych, ustawę z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia, ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. — Prawo upadłościowe i naprawcze, ustawę z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym, ustawę z dnia 12 czerwca 2003 r. — Prawo pocztowe, ustawę z dnia 12 czerwca 2003 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie, ustawę z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej, ustawę z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, ustawę z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, ustawę z dnia 28 sierpnia 2003 r. o zmianie ustawy o diagnostyce laboratoryjnej oraz o zmianie innych ustaw, ustawę z dnia 12 września 2003 r. o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych oraz o zmianie niektórych ustaw, ustawę z dnia 30 października 2003 r. o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, ustawę z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego, ustawę z dnia 22 stycznia 2004 r. o organizacji rynku rybnego i pomocy finansowej w gospodarce rybnej, ustawę z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. — Prawo zamówień publicznych, a także uchyla się ustawy: ustawę z dnia 28 czerwca 1995 r. o zasadach, warunkach i trybie nakładania opłat celnych dodatkowych na niektóre towary rolne przywożone z zagranicy, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. o zmianie ustawy o ochronie osób i mienia, ustawę z dnia 11 kwietnia 2001 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny, ustawę z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny niektórych towarów tekstylnych i odzieżowych, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych oraz ustawę z dnia 21 czerwca 2002 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów subsydiowanych.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, z późn. zm.³⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 2001/44/WE z dnia 15 czerwca 2001 r. zmieniającej dyrektywę 76/308/EWG w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji roszczeń wynikających z czynności stanowiących część systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz opłat rolnych i ceł oraz w odniesieniu do podatku od wartości dodanej i podatków akcyzowych (Dz. Urz. WE L 175 z 28.06.2001),

2) dyrektywy 2002/94/WE z dnia 9 grudnia 2002 r. ustalającej szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów dyrektywy 76/308/EWG w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji roszczeń dotyczących niektórych opłat, ceł, podatków i innych środków (Dz. Urz. WE L 337 z 13.12.2002).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.⁴⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 83/477/EWG z dnia 19 września 1983 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie azbestu w miejscu pracy (druga dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 8 dyrektywy 80/1107/EWG) (Dz. Urz. WE L 263 z 24.09.1983, z późn. zm.),

2) dyrektywy 86/188/EWG z dnia 12 maja 1986 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie hałasu w miejscu pracy (Dz. Urz. WE L 137 z 24.05.1986),

3) dyrektywy 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (Dz. Urz. WE L 183 z 29.06.1989),

4) dyrektywy 89/654/EWG z dnia 30 listopada 1989 r. dotyczącej minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w miejscu pracy (pierwsza dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 393 z 30.12.1989),

5) dyrektywy 89/655/EWG z dnia 30 listopada 1989 r. dotyczącej minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny użytkowania sprzętu roboczego przez pracowników podczas pracy (druga dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 393 z 30.12.1989, z późn. zm.),

6) dyrektywy 89/656/EWG z dnia 30 listopada 1989 r. w sprawie minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników korzystających z wyposażenia ochrony osobistej (trzecia dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 393 z 30.12.1989),

7) dyrektywy 90/269/EWG z dnia 29 maja 1990 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących ochrony zdrowia i bezpieczeństwa podczas ręcznego przemieszczania ciężarów w przypadku możliwości wystąpienia zagrożenia, zwłaszcza urazów kręgosłupa pracowników (czwarta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 156 z 21.06.1990),

8) dyrektywy 90/270/EWG z dnia 29 maja 1990 r. w sprawie minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia przy pracy z urządzeniami wyposażonymi w monitory ekranowe (piąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 156 z 21.06.1990),

9) dyrektywy 90/394/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 196 z 26.07.1990, z późn. zm.),

10) dyrektywy 91/322/EWG z dnia 29 maja 1991 r. w sprawie ustalenia indykatywnych wartości granicznych w wykonaniu dyrektywy 80/1107/EWG w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie czynników chemicznych, fizycznych

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1679 i Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 193, poz. 1884, Nr 217, poz. 2124 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 68, poz. 623 i Nr 91, poz. 870 i 871.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 oraz z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081.

- i biologicznych w miejscu pracy (Dz. Urz. WE L 177 z 05.07.1991),
- 11) dyrektywy 91/383/EWG z dnia 25 czerwca 1991 r. uzupełniającej środki mające wspierać poprawę bezpieczeństwa i zdrowia w pracy pracowników pozostających w stosunku pracy na czas określony lub w czasowym stosunku pracy (Dz. Urz. WE L 206 z 29.07.1991),
 - 12) dyrektywy 91/533/EWG z dnia 14 października 1991 r. w sprawie obowiązku pracodawcy dotyczącym informowania pracowników o warunkach stosowanych do umowy lub stosunku pracy (Dz. Urz. WE L 288 z 08.07.1992),
 - 13) dyrektywy 92/57/EWG z dnia 24 czerwca 1992 r. w sprawie wprowadzenia w życie minimalnych wymagań w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w miejscach tymczasowych lub ruchomych budowli (ósma dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 245 z 26.08.1992),
 - 14) dyrektywy 92/58/EWG z dnia 24 czerwca 1992 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących znaków bezpieczeństwa i/lub zdrowia w miejscu pracy (dziewiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 245 z 26.08.1992),
 - 15) dyrektywy 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 348 z 28.11.1992),
 - 16) dyrektywy 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz. Urz. WE L 307 z 13.12.1993),
 - 17) dyrektywy 94/33/WE z dnia 22 czerwca 1994 r. w sprawie ochrony pracy osób młodych (Dz. Urz. WE L 216 z 20.08.1994),
 - 18) dyrektywy 96/34/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie Porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców /UNICE/, Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych /CEEP/ oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych /ETUC/ (Dz. Urz. WE L 145 z 19.06.1996),
 - 19) dyrektywy 96/71/WE z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. Urz. WE L 18 z 21.01.1997),
 - 20) dyrektywy 97/80/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej ciężaru dowodu w sprawach dyskryminacji ze względu na płeć (Dz. Urz. WE L 14 z 20.01.1998),
 - 21) dyrektywy 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym z czynnikami chemicznymi w miejscu pracy (czternasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 131 z 05.05.1998),
 - 22) dyrektywy 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz. Urz. WE L 175 z 10.07.1999),
 - 23) dyrektywy 1999/92/WE z dnia 16 grudnia 1999 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników zatrudnionych na stanowiskach pracy, na których może wystąpić atmosfera wybuchowa (piętnasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 23 z 28.01.2000),
 - 24) dyrektywy 2000/34/WE z dnia 22 czerwca 2000 r. zmieniającej dyrektywę 93/104/WE dotyczącą niektórych aspektów organizacji czasu pracy w celu objęcia sektorów i działalności wyłączonej z tej dyrektywy (Dz. Urz. WE L 195 z 01.08.2000),
 - 25) dyrektywy 2000/39/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. ustanawiającej pierwszą listę indykatywnych wartości granicznych narażenia na czynniki zewnętrzne podczas pracy — w związku z wykonaniem dyrektywy Rady 98/24/WE w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy (Dz. Urz. WE L 142 z 16.06.2000),
 - 26) dyrektywy 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz. Urz. WE L 180 z 19.07.2000),
 - 27) dyrektywy 2000/54/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie czynników biologicznych w miejscu pracy (siódma dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 262 z 17.10.2000),
 - 28) dyrektywy 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz. Urz. WE L 303 z 02.12.2000),
 - 29) dyrektywy 2002/44/WE z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na ryzyko spowodowane czynnikami fizycznymi (wibracji) (szesnasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 177 z 6.07.2002),

30) dyrektywy 2003/10/WE z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na ryzyko spowodowane czynnikami fizycznymi (hałasem) (siedemnasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 42 z 15.02.2003).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2003 r. Nr 118, poz. 1112, z późn. zm.⁵⁾) w art. 10 w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiada obywatelstwo polskie, z tym że wymóg ten nie dotyczy obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385, z późn. zm.⁶⁾) w art. 84 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy zatrudnianiu osoby, o której mowa w ust. 1, a także obywatela polskiego, który stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy uzyskał za granicą, można odstąpić od warunków określonych w art. 80.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84, z późn. zm.⁷⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 137, poz. 1304, Nr 203, poz. 1966, Nr 213, poz. 2081 i Nr 228, poz. 2258.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1991 r. Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 121, poz. 591, z 1996 r. Nr 5, poz. 34 i Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 96, poz. 590, Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 50, poz. 310, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115 i 1118, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 103, poz. 1129, Nr 111, poz. 1193 i 1194 i Nr 126, poz. 1383, z 2002 r. Nr 4, poz. 33 i 34, Nr 150, poz. 1239, Nr 153, poz. 1271 i Nr 200, poz. 1683 oraz z 2003 r. Nr 65, poz. 595, Nr 128, poz. 1176, Nr 137, poz. 1304 i Nr 213, poz. 2081.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 200, poz. 1683, z 2003 r. Nr 96, poz. 874, Nr 110, poz. 1039, Nr 188, poz. 1840, Nr 200, poz. 1953 i Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 92, poz. 880 i 884.

1) dyrektywy 92/106/EWG z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie ustanowienia wspólnych zasad dla niektórych typów transportu kombinowanego towarów między państwami członkowskimi (Dz. Urz. WE L 368 z 17.12.1992),

2) dyrektywy 1999/62/WE z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz. Urz. WE L 187 z 20.07.1999).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o pracy na morskich statkach handlowych (Dz. U. Nr 61, poz. 258, z późn. zm.⁸⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 92/29/WE z dnia 31 marca 1992 r. dotyczącej minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w celu poprawy opieki medycznej na statkach (Dz. Urz. WE L 113 z 30.04.1992),

2) dyrektywy 93/103/WE z dnia 23 listopada 1993 r. dotyczącej minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i zdrowia w pracy na statkach rybackich (trzynasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 307 z 13.12.1993),

3) dyrektywy 95/21/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. dotyczącej przestrzegania, w odniesieniu do żeglugi morskiej korzystającej ze wspólnotowych portów oraz żeglugi morskiej po wodach znajdujących się pod jurysdykcją państw członkowskich, międzynarodowych norm bezpieczeństwa statków i zapobiegania zanieczyszczeniom oraz pokładowych warunków życia i pracy (kontrola państwa portu) (Dz. Urz. WE L 157 z 07.07.1995),

4) dyrektywy 1999/63/WE z dnia 21 czerwca 1999 r. dotyczącej Umowy w sprawie organizacji czasu pracy marynarzy przyjętej przez Stowarzyszenie Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) i Federację Związków Zawodowych Pracowników Transportu w Unii Europejskiej (FST) — Załącznik: Umowa Europejska w sprawie organizacji czasu pracy marynarzy (Dz. Urz. WE L 167 z 02.07.1999),

5) dyrektywy 1999/95/WE z dnia 13 grudnia 1999 r. dotyczącej egzekwowania przepisów odnoszą-

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1994 r. Nr 113, poz. 547, z 1998 r. Nr 113, poz. 717, z 2000 r. Nr 109, poz. 1156, z 2002 r. Nr 240, poz. 2060 oraz z 2003 r. Nr 229, poz. 2277.

cych się do godzin pracy marynarzy na pokładach statków zawijających do portów Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 14 z 20.01.2000).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 452) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Wyroby służące zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia, wprowadzane do użytkowania w jednostkach ochrony przeciwpożarowej oraz wykorzystywane przez te jednostki do alarmowania o pożarze lub innym zagrożeniu oraz do prowadzenia działań ratowniczych, a także wyroby stanowiące podręczny sprzęt gaśniczy, mogą być stosowane wyłącznie po uprzednim uzyskaniu dopuszczenia do użytkowania.

2. Dopuszczenia do użytkowania wyrobów, o których mowa w ust. 1, zwane dalej „dopuszczeniami”, w formie świadectwa dopuszczenia, wydają jednostki badawczo-rozwojowe Państwowej Straży Pożarnej, wskazane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Dopuszczenia są wydawane na czas określony, nie dłuższy niż 5 lat.

4. Dopuszczenie może być wydane na podstawie:

1) pozytywnej oceny właściwości użytkowych należycie zidentyfikowanego wyrobu, potwierdzonych, w zależności od potrzeb: badaniami, opiniami ekspertów lub innymi dokumentami, jeżeli wynika to z warunków stosowania wyrobu,

2) pozytywnej oceny warunków techniczno-organizacyjnych producenta wyrobu.

5. Oceny, o której mowa w ust. 4 pkt 1, dokonuje się w oparciu o Polskie Normy, a w przypadku ich braku — wymagania techniczno-użytkowe określone w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 14. Oceny, o której mowa w ust. 4 pkt 2, dokonuje się w oparciu o normy dotyczące systemów zarządzania jakością.

6. W przypadku, gdy wyrób został:

1) zgodnie z prawem wyprodukowany lub dopuszczony do obrotu w innym

państwie członkowskim Unii Europejskiej albo w Republice Turcji,

2) zgodnie z prawem wyprodukowany w innym państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym

— dopuszczenie wydaje się po ustaleniu, że poziom bezpieczeństwa wyrobu nie jest niższy od określonego w Polskich Normach lub wymaganiach techniczno-użytkowych.

7. Dopuszczony wyrób podlega oznakowaniu przez producenta znakiem jednostki badawczo-rozwojowej Państwowej Straży Pożarnej, która wydała dopuszczenie.

8. W okresie, o którym mowa w ust. 3, wyroby, na które zostało wydane dopuszczenie podlegają kontroli zgodności wyrobu z wymaganiami technicznymi, dokonywanej przez jednostkę badawczo-rozwojową Państwowej Straży Pożarnej, która wydała dopuszczenie.

9. W przypadku negatywnych wyników kontroli, o której mowa w ust. 8, jednostka badawczo-rozwojowa Państwowej Straży Pożarnej, która wydała dopuszczenie może je cofnąć.

10. Za czynności związane z wydaniem i zmianą dopuszczenia oraz kontrolą, o której mowa w ust. 8, pobiera się opłaty.

11. Na wysokość opłaty za czynności związane z wydaniem lub zmianą dopuszczenia wyrobów mają wpływ:

1) rodzaj wykonywanej czynności,

2) rodzaj wyrobu,

3) stopień skomplikowania wyrobu lub programu oceny,

4) koszt pracy na podstawie udokumentowanej liczby godzin pracy i stawki godzinowej,

5) koszt badań wyrobu zależny od zakresu badań.

12. Na wysokość opłaty za czynności kontrolne zgodności wyrobu z wymaganiami technicznymi mają wpływ wyłącznie koszty związane z badaniem tego wyrobu.

13. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe czynności wykonywane w kolejnych etapach procesu dopuszczenia, zmiany i kontroli dopuszczenia, podmiot uprawniony do pobierania opłat,

a także sposób ustalania ich wysokości, uwzględniając okoliczność, że powinny one zapewnić pokrycie kosztów procesu dopuszczenia i jego kontroli.

14. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, kierując się potrzebą zapewnienia ochrony życia, zdrowia, mienia lub środowiska przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz wyrobów, o których mowa w ust. 1,
- 2) wymagania techniczno-użytkowe wyrobów,
- 3) tryb wydawania, zmiany i cofania dopuszczenia,
- 4) tryb przeprowadzania kontroli dopuszczenia,
- 5) sposób znakowania wyrobów.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 84/450/EWG z dnia 10 września 1984 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących reklamy wprowadzającej w błąd (Dz. Urz. WE L 250 z 19.09.1984),
- 2) dyrektywy 97/55/WE z dnia 6 października 1997 r. zmieniającej dyrektywę 84/450/EWG dotyczącą reklamy wprowadzającej w błąd w celu włączenia do niej reklamy porównawczej (Dz. Urz. WE L 290 z 23.10.1997).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.⁹⁾) w art. 3 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1994 r. Nr 80, poz. 369 i Nr 98, poz. 473, z 1997 r. Nr 41, poz. 255, Nr 79, poz. 484 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 48, poz. 547 i 550 i Nr 88, poz. 983, z 2001 r. Nr 3, poz. 19, Nr 29, poz. 320, Nr 38, poz. 452, Nr 125, poz. 1363 i Nr 129, poz. 1438, z 2002 r. Nr 112, poz. 976 i Nr 143, poz. 1197, z 2003 r. Nr 52, poz. 450, Nr 64, poz. 592, Nr 166, poz. 1611, Nr 171, poz. 1661 i Nr 199, poz. 1934 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 40, Nr 34, poz. 292 i Nr 42, poz. 386.

„6. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób realizacji zadań Agencji, określonych w ust. 1a, w tym:

- 1) sposób sporządzania inwentaryzacji potencjału produkcyjnego winorośli,
- 2) sposób i tryb podziału praw do sadzenia winorośli,
- 3) prowadzenia ewidencji upraw winorośli,
- 4) tryb wypłacania środków finansowych za zaniechanie uprawy winorośli oraz za przeprowadzenie destylacji,
- 5) sposób gromadzenia i opracowywania informacji wymaganych w zakresie sadzenia winorośli

— mając na uwadze realizację zadań wynikających z przepisów Unii Europejskiej w sprawie wspólnej organizacji rynku wina.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 92/91/EWG z dnia 3 listopada 1992 r. dotyczącej minimalnych wymagań mających na celu poprawę warunków bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników w zakładach górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi (jedenaście dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 348 z 28.11.1992),
- 2) dyrektywy 92/104/EWG z dnia 3 grudnia 1992 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie poprawy bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników odkrywkowego i podziemnego przemysłu wydobywczego (dwunasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 404 z 31.12.1992),
- 3) dyrektywy 94/22/WE z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 111, poz. 726 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 110, poz. 1190, Nr 115, poz. 1229 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 117, poz. 1007, Nr 153, poz. 1271, Nr 166, poz. 1360 i Nr 240, poz. 2055 oraz z 2003 r. Nr 223, poz. 2219.

i produkcję węglowodorów (Dz. Urz. WE L 164 z 30.06.1994).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) art. 111 otrzymuje brzmienie:

„Art. 111. 1. W zakładach górniczych stosuje się wyroby:

- 1) spełniające wymagania dotyczące oceny zgodności, określone w odrębnych przepisach,
- 2) dopuszczone do stosowania w zakładach górniczych, w drodze decyzji, przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 8.

2. Decyzję o dopuszczeniu wyrobu do stosowania w zakładach górniczych, zwaną dalej „dopuszczeniem”, wydaje Prezes Wyższego Urzędu Górniczego po ustaleniu, że wyrób spełnia wymagania techniczne.

3. Wyrób, przed złożeniem wniosku o wydanie dopuszczenia, podlega badaniom i ocenie przez upoważnione jednostki, w oparciu o wymagania techniczne.

4. W przypadku gdy wyrób został:

- 1) zgodnie z prawem wyprodukowany lub dopuszczony do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej albo w Republice Turcji,
- 2) zgodnie z prawem wyprodukowany w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym

— dopuszczenie wydaje się na podstawie dokumentów dołączonych do wniosku, z wyłączeniem przepisów ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 i 3; odmowa wydania dopuszczenia następuje wyłącznie w przypadku stwierdzenia, że wyrób nie spełnia wymagań bezpieczeństwa w stopniu odpowiadającym temu, jaki zapewniają wymagania techniczne.

5. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego może przed wydaniem dopuszczenia nakazać, w drodze postanowienia,

przeprowadzenie prób wyrobu w ruchu zakładu górniczego, jeżeli wymagają tego szczególne względy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz bezpieczeństwa pożarowego w ruchu zakładu górniczego.

6. Dopuszczenie wydaje się na czas określony, nie dłuższy niż 5 lat.

7. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego może uchylić lub zmienić dopuszczenie, jeżeli wyrób nie spełnia wymagań technicznych, mających wpływ na poziom bezpieczeństwa wyrobu.

8. Rada Ministrów, kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa użytkowania wyrobów w warunkach zagrożeń występujących w ruchu zakładów górniczych oraz potrzebą uproszczenia postępowania w odniesieniu do wyrobów, o których mowa w ust. 4, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wyroby, których stosowanie w zakładach górniczych wymaga wydania dopuszczenia,
- 2) wymagania techniczne dla wyrobów,
- 3) podmioty uprawnione do składania wniosku o wydanie dopuszczenia,
- 4) treść wniosku o wydanie dopuszczenia oraz dokumenty, które należy dołączyć do wniosku,
- 5) jednostki upoważnione do przeprowadzania badań i oceny wyrobów,
- 6) znaki dopuszczenia oraz sposób oznaczania wyrobów tymi znakami,
- 7) treść dopuszczenia.”;

3) w art. 113 w ust. 1 uchyla się pkt 4;

4) art. 117a i art. 117b otrzymują brzmienie:

„Art. 117a. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego jest organem wyspecjalizowanym kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1652 i Nr 229, poz. 2275 oraz z 2004 r. Nr 70, poz. 631, Nr 92, poz. 881 i Nr 93, poz. 896 i 899), w zakresie wyrobów przeznaczonych do stosowania w zakładach górniczych.

Art. 117b. Pracownikom upoważnionym przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego do przeprowadzania kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu przysługują

je prawo wstępu do siedzib, obiektów i urzędzeń przedsiębiorców produkujących, importujących lub wprowadzających do obrotu wyroby, a także do zakładów górniczych oraz siedzib, obiektów i urzędzeń podmiotów wymienionych w art. 112, jak również prawo dostępu do niezbędnych dokumentów oraz żądania informacji i wyjaśnień. Pracownicy upoważnieni mogą żądać informacji również od jednostek notyfikowanych w zakresie wyników badań dotyczących kontrolowanych wyrobów.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 904, z późn. zm.¹¹⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 91/250/WE z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych (Dz. Urz. WE L 122 z 17.05.1991),
- 2) dyrektywy 92/100/WE z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej (Dz. Urz. WE L 346 z 27.11.1992),
- 3) dyrektywy 93/83/WE z dnia 27 września 1993 r. w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową (Dz. Urz. WE L 248 z 06.10.1993),
- 4) dyrektywy 93/98/WE z dnia 29 października 1993 r. w sprawie harmonizacji czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych (Dz. Urz. WE L 290 z 24.11.1993),
- 5) dyrektywy 96/9/WE z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz. Urz. WE L 77 z 27.03.1996).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 59, poz. 609) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 98/29/WE z dnia

7 maja 1998 r. w sprawie harmonizacji głównych przepisów dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych dla transakcji objętych ubezpieczeniem średnio- i długoterminowym (Dz. Urz. WE L 148 z 19.05.1998).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.¹²⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 2001/65/WE z dnia 27 września 2001 r. zmieniającej dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG oraz 86/635/EWG w zakresie zasad oceny rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek a także banków oraz innych instytucji finansowych (Dz. Urz. WE L 283 z 27.10.2001),
- 2) dyrektywy 2003/38/WE z dnia 13 maja 2003 r. zmieniającej dyrektywę 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek w odniesieniu do kwot wyrażonych w euro (Dz. Urz. WE L 120 z 15.05.2003),
- 3) dyrektywy 2003/51/WE z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniającej dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG, 86/635/EWG oraz 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, banków i innych instytucji finansowych oraz zakładów ubezpieczeń (Dz. Urz. WE L 178 z 17.07.2003).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 13 października 1994 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie (Dz. U. z 2001 r. Nr 31, poz. 359, z późn. zm.¹³⁾) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do rejestru biegłych rewidentów mogą być wpisani biegli rewidenci będący obywatelami polskimi lub, na zasadach wzajemności, osoby nieposiada-

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1402, z 2002 r. Nr 126, poz. 1068 i Nr 197, poz. 1662, z 2003 r. Nr 166, poz. 1610 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 869.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 oraz z 2004 r. Nr 62, poz. 577.

jące polskiego obywatelstwa, które posiadają kwalifikacje do wykonywania zawodu biegłego rewidenta, uzyskane za granicą, uznawane przez państwa Unii Europejskiej lub państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, po złożeniu z wynikiem pozytywnym, przed Komisją, egzaminu w języku polskim z prawa gospodarczego obowiązującego w Polsce. Przepis ten nie narusza przepisów dotyczących zatrudnienia cudzoziemców na terenie Polski.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 514, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 51 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W sytuacji, o której mowa w art. 50 ust. 1 pkt 6 minister właściwy do spraw pracy może określić, w drodze rozporządzenia, zakres ograniczeń w sferze wykonywania pracy przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mając na względzie ochronę polskiego rynku pracy.”;

2) w art. 64 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Cudzoziemiec, który wykonuje pracę bez zezwolenia, o którym mowa w art. 50 ust. 1, lub na innym stanowisku albo na innych warunkach niż określone w zezwoleniu na pracę, podlega karze grzywny nie niższej niż 1 000 zł.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. Nr 47, poz. 243, z późn. zm.¹⁵⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 95/21/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. dotyczącej przestrzegania, w odniesieniu do żeglugi morskiej korzystającej ze wspólnotowych portów oraz żeglugi morskiej po wodach znajdujących się pod jurysdykcją państw członkowskich, międzynarodowych norm bezpieczeństwa statków i zapobiegania zanieczyszczeniom oraz pokładowych warunków życia i pracy (kontrola państwa portu) (Dz. Urz. WE L 157 z 07.07.1995).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie —

z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, z późn. zm.¹⁶⁾) po art. 53 dodaje się art. 53a w brzmieniu:

„Art. 53a. Przepisów wydanych na podstawie art. 53 ust. 3 pkt 2, w zakresie wymagań technicznych, nie stosuje się do statków:

- 1) zgodnie z prawem zbudowanych lub dopuszczonych do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej albo w Republice Turcji,
- 2) zgodnie z prawem zbudowanych w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. Nr 132, poz. 622, z późn. zm.¹⁷⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975),
- 2) dyrektywy 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504, z późn. zm.¹⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 122, poz. 1143, Nr 128, poz. 1176, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 142, poz. 1380, Nr 166, poz. 1608, Nr 203, poz. 1966, Nr 210, poz. 2036 i 2037, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 593 i Nr 69, poz. 624.

¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 109, poz. 1156, z 2001 r. Nr 111, poz. 1197 i Nr 125, poz. 1368, z 2002 r. Nr 166, poz. 1361 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 895.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1115, z 2002 r. Nr 4, poz. 31, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 207, poz. 1752 oraz z 2003 r. Nr 203, poz. 1966.

¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 60, poz. 369 i Nr 121, poz. 770, z 2000 r. Nr 22, poz. 272, z 2001 r. Nr 100, poz. 1085 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 78.

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 34, poz. 293 i Nr 91, poz. 875.

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 90/547/EWG z dnia 29 października 1990 r. w sprawie przesyłu energii elektrycznej przez sieci przesyłowe (Dz. Urz. WE L 313 z 13.11.1990, z późn. zm.),
- 2) dyrektywy 91/296/EWG z dnia 31 maja 1991 r. w sprawie przesyłu gazu ziemnego poprzez sieci (Dz. Urz. WE L 147 z 12.06.1991, z późn. zm.),
- 3) dyrektywy 96/92/WE z dnia 19 grudnia 1996 r. dotyczącej wspólnych zasad dla rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz. Urz. WE L 27 z 30.01.1997),
- 4) dyrektywy 98/30/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. dotyczącej wspólnych zasad w odniesieniu do rynku wewnętrznego gazu ziemnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, z późn. zm.),
- 5) dyrektywy 2001/77/WE z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. WE L 283 z 27.10.2001).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) w art. 4 uchyla się ust. 5;

3) w art. 11 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw gospodarki informuje niezwłocznie Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym o wprowadzonych ograniczeniach, o których mowa w ust. 7, w zakresie dostarczania i poboru gazu ziemnego i energii elektrycznej.”;

4) w art. 33 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;”;

5) w art. 54 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do osób będących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia

o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które nabyły w tych państwach wymagane kwalifikacje w zakresie eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci i uzyskały ich potwierdzenie zgodnie z przepisami o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (Dz. U. z 2004 r. Nr 3, poz. 20) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu wyeliminowania produkcji, stosowania oraz obrotu wyrobami zawierającymi azbest zakazuje się:

- 1) wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) wyrobów zawierających azbest,
 - b) azbestu;
- 2) produkcji wyrobów zawierających azbest;
- 3) obrotu azbestem i wyrobami zawierającymi azbest.”.

Art. 22. W ustawie z dnia 26 czerwca 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych (Dz. U. Nr 96, poz. 590, z późn. zm.¹⁹⁾) w art. 52 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przy zatrudnianiu osoby, o której mowa w ust. 1, a także obywatela polskiego, który stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy uzyskał za granicą, można odstąpić od warunków określonych w art. 51.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 7 lipca 1997 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 92, poz. 881 i Nr 93, poz. 888) po art. 12b dodaje się art. 12c w brzmieniu:

„Art. 12c. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dyplomów, certyfikatów i innych dokumentów oraz tytułów naukowych potwierdzających posiadanie kwalifikacji zawodowych w dziedzinie architektury, wydawanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej oraz państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które są uznawa-

¹⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314, z 2001 r. Nr 85, poz. 924 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 4, poz. 33 i Nr 150, poz. 1239 oraz z 2003 r. Nr 65, poz. 595, Nr 137, poz. 1304 i Nr 213, poz. 2081.

ne w Rzeczypospolitej Polskiej, biorąc pod uwagę wymagania Unii Europejskiej w zakresie uznawania kwalifikacji zawodowych.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 17, poz. 209, z późn. zm.²⁰⁾) w art. 38:

a) w pkt 14 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) jeżeli przedsiębiorca zagraniczny nie podlega prawu jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym — określenie prawa państwa właściwego dla przedsiębiorcy,”;

b) w pkt 15 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) jeżeli zagraniczny zakład ubezpieczeń nie podlega prawu jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym — określenie prawa państwa właściwego dla zagranicznego zakładu ubezpieczeń.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. z 2002 r. Nr 49, poz. 447, z późn. zm.²¹⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnoty Europejskiej:

1) dyrektywy 93/6/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych (Dz. U. WE L 141 z 11.06.1993),

2) dyrektywy 93/22/EWG z dnia 10 maja 1993 r. w sprawie usług inwestycyjnych w zakresie papierów wartościowych (Dz. U. WE L 141 z 11.06.1993),

3) dyrektywy 95/26/WE z dnia 29 czerwca 1995 r. zmieniającej dyrektywę 77/780/EWG i 89/646/EWG w dziedzinie instytucji kredytowych, dyrektywy 73/239/EWG i 92/49/EWG w dziedzinie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie, dyrektywy 79/267/EWG i 92/96/EWG w dziedzinie ubezpieczeń na życie, dyrektywę 93/22/EWG w dziedzinie przedsiębiorstw inwestycyjnych i dyrektywę 85/611/EWG w zakresie przedsiębiorstw zbioro-

wego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITIS) w celu wzmocnienia nadzoru ostrożnościowego (Dz. U. WE L 168 z 18.07.1995),

4) dyrektywa 97/9/WE z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz. U. WE L 84 z 26.03.1997),

5) dyrektywy 2000/64/WE z dnia 7 listopada 2000 r. zmieniającej dyrektywy 85/611/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG oraz 93/22/EWG w odniesieniu do wymiany informacji z państwami trzecimi (Dz. U. WE L 290 z 17.11.2000),

6) dyrektywy 2001/34/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznych notowań giełdowych oraz zakresu informacji dotyczących papierów wartościowych podlegających obowiązkowi publikacji (Dz. U. WE L 184 z 06.07.2001, z późn. zm.),

7) dyrektywy 2002/87/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń i firmami inwestycyjnymi w konglomeracie finansowym oraz zmieniającej dyrektywy 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE (Dz. U. WE L 35 z 11.02.2003, z późn. zm.),

8) dyrektywy 2003/6/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz. U. WE L 96 z 12.04.2003).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002 oraz z 2004 r. Nr 69, poz. 625) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 1999/22/WE z dnia 29 marca 1999 r. dotyczącej trzymania dzikich zwierząt w ogrodach zoologicznych (Dz. Urz. WE L 94 z 09.04.1999).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. Nr 114, poz. 740, z późn. zm.²²⁾) w art. 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

²²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 29, poz. 357, z 2001 r. Nr 4, poz. 23, Nr 27, poz. 298 i Nr 123, poz. 1353 oraz z 2002 r. Nr 71, poz. 656 i Nr 74, poz. 676.

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 96, poz. 874, Nr 217, poz. 2125, Nr 228, poz. 2256 i Nr 229, poz. 2276.

²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 84, poz. 774, Nr 124, poz. 1151, Nr 170, poz. 1651 i Nr 223, poz. 2216 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594 i Nr 91, poz. 871.

„2. O wydanie licencji pracownika ochrony fizycznej pierwszego stopnia może ubiegać się osoba, która:

- 1) posiada obywatelstwo polskie lub obywatelstwo innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
- 2) ukończyła 21 lat,
- 3) ukończyła szkołę podstawową,
- 4) ma pełną zdolność do czynności prawnych, stwierdzoną własnym oświadczeniem,
- 5) nie była skazana prawomocnym orzeczeniem za przestępstwo umyślne,
- 6) ma uregulowany stosunek do służby wojskowej.”.

Art. 28. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, z późn. zm.²³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz. Urz. WE L 303 z 02.12.2000).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) w art. 26:

a) w ust. 1:

— po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

- „1a) adaptacji pomieszczeń zakładu pracy do potrzeb osób niepełnosprawnych,
- 1b) adaptacji lub nabycia urządzeń ułatwiających osobie niepełnosprawnej funkcjonowanie w zakładzie pracy,”,

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rozpoznania przez służby medycyny pracy potrzeb, o których mowa w pkt 1—1b.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zwrot kosztów określonych w ust. 1 pkt 1—1b oraz w art. 26d dotyczy wyłącznie dodatkowych kosztów pracodawcy wynikających z zatrudnienia osób niepełnosprawnych.”,

c) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zwrotowi nie podlegają koszty, o których mowa w ust. 1 pkt 1—1b, poniesione przez pracodawcę przed dniem podpisania umowy,”,

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, tryb i sposób postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1—8 oraz w art. 26d, w tym wzór wniosku i elementy umowy, dokumentację niezbędną do zwrotu kosztów oraz sposób i terminy rozpatrywania wniosków, mając na względzie prawidłowe dokonywanie zwrotu kosztów.”;

3) w art. 26c w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) miesięczne informacje o wynagrodzeniach, zatrudnieniu i stopniach niepełnosprawności pracowników niepełnosprawnych, z uwzględnieniem pracowników, u których stwierdzono chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe lub epilepsję oraz pracowników niewidomych — w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego informacja dotyczy,

2) wniosek o wypłatę miesięcznego dofinansowania za dwa miesiące — w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącach, których wniosek dotyczy, przez transmisję danych w formie dokumentu elektronicznego, z zastrzeżeniem ust. 2, oraz pobiera drogą elektroniczną potwierdzenie wysłanej informacji lub wniosku.”;

4) po art. 26c dodaje się art. 26d w brzmieniu:

„Art. 26d. 1. Pracodawca, który zatrudnia pracownika niepełnosprawnego, może otrzymać ze środków Funduszu zwrot miesięcznych kosztów zatrudnienia pracowników pomagających pracownikowi niepełnosprawnemu w pracy w zakresie czynności ułatwiających komunikowanie się z otoczeniem, a także czynności niemożliwych lub trudnych do samodzielnego wykonania przez pracownika niepełnosprawnego na stanowisku pracy.

2. Wysokość zwrotu stanowi iloczyn kwoty najniższego wynagrodzenia i ilorazu liczby godzin w miesiącu przeznaczonych wyłącznie na pomoc

²³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 39, poz. 459, Nr 100, poz. 1080, Nr 125, poz. 1368, Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1792 i 1800, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387, Nr 200, poz. 1679 i 1683 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 90, poz. 844, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2262.

pracownikowi niepełnosprawnemu i miesięcznej liczby godzin pracy pracownika niepełnosprawnego w miesiącu, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Liczba godzin przeznaczonych wyłącznie na pomoc pracownikowi niepełnosprawnemu nie może przekraczać liczby godzin odpowiadającej 20 % liczby godzin pracy pracownika w miesiącu.
4. Przepisy art. 26 ust. 4—6 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. Nr 139, poz. 934, z późn. zm.²⁴⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2003/41/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (Dz. U. WE L 235 z 23.09.2003).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.²⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 97/5/WE z dnia 27 stycznia 1997 r. w sprawie transgranicznych przelewów bankowych (Dz. Urz. WE L 43 z 14.02.1997),
- 2) dyrektywy 98/26/EWG z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz. Urz. WE L 166 z 11.06.1998),

²⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 98, poz. 610, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 60, poz. 702, z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 153, poz. 1271 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1153, Nr 166, poz. 1609 i Nr 170, poz. 1651.

²⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623 i Nr 91, poz. 870.

3) dyrektywy 1999/93/WE z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych ram w zakresie podpisów elektronicznych (Dz. Urz. WE L 13 z 19.01.2000),

4) dyrektywy 2000/12/WE z dnia 10 marca 2000 r. odnoszącej się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz. Urz. WE L 126 z 26.05.2000),

5) dyrektywy 2000/28/WE z dnia 18 września 2000 r. zmieniającej dyrektywę 2000/12/WE odnoszącą się do podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej przez instytucje kredytowe (Dz. Urz. WE L 275 z 27.10.2000),

6) dyrektywy 2000/46/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością (Dz. Urz. WE L 275 z 27.10.2000),

7) dyrektywy 2001/24/WE z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz. Urz. WE L 125 z 05.05.2001).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

- 2) w art. 48k ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do oddziałów instytucji kredytowych przepisy art. 1—11, art. 40a ust. 1, art. 49—70, art. 73—78a, art. 80—98, art. 101—112, art. 124, art. 124a, art. 133 ust. 2 pkt 1 i ust. 3, art. 137, art. 138 ust. 1 pkt 1, ust. 2 i ust. 3 pkt 1, 3 i 3a, art. 139 ust. 1 pkt 2 i 3, art. 141 i art. 171 ust. 4—7 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 31. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 578, z późn. zm.²⁶⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (Dz. Urz. WE L 158 z 23.06.1990).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

²⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 62, poz. 576.

Art. 32. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm.²⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw gospodarki pełni funkcję koordynatora krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.”;

2) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. Minister kierujący określonym działem uczestniczy w krajowym systemie notyfikacji norm i aktów prawnych, a w szczególności jest obowiązany do niezwłocznego przekazania aktów prawnych i projektów aktów prawnych objętych tym systemem do koordynatora krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych w celu dokonania ich notyfikacji Komisji Europejskiej oraz do odnoszenia się podczas prac nad notyfikowanymi projektami aktów prawnych do stanowisk zgłoszonych przez Komisję Europejską lub państwa członkowskie Unii Europejskiej, a także do opracowywania stanowisk do projektów aktów prawnych notyfikowanych przez państwa członkowskie Unii Europejskiej.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. WE L 256 z 13.09.1991).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 34. W ustawie z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271, z późn. zm.²⁸⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych,

wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe (Dz. Urz. WE L 210 z 7.08.1985), zmienionej dyrektywą 1999/34/WE (Dz. Urz. WE L 141 z 4.06.1999),

2) dyrektywy 85/577/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do umów zawartych poza lokalem przedsiębiorstwa (Dz. Urz. WE L 372 z 31.12.1985),

3) dyrektywy 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. Urz. WE L 95 z 21.04.1993),

4) dyrektywy 97/7/WE z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość (Dz. Urz. WE L 144 z 04.06.1997).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 35. W ustawie z dnia 13 lipca 2000 r. o ochronie nabywców prawa korzystania z budynku lub pomieszczenia mieszkalnego w oznaczonym czasie w każdym roku oraz o zmianie ustawy Kodeks cywilny, Kodeks wykroczeń i ustawy o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. Nr 74, poz. 855) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 94/47/WE z dnia 26 października 1994 r. w sprawie ochrony nabywców w odniesieniu do niektórych aspektów umów odnoszących się do nabywania praw do korzystania z nieruchomości w oznaczonym czasie (Dz. Urz. WE L 280 z 29.10.1994).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 718, z 2001 r. Nr 46, poz. 499, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 65, poz. 595) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zasady i tryb ogłaszania aktów normatywnych i niektórych aktów prawnych Unii Europejskiej oraz zasady i tryb wydawania Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, zwanego dalej „Dziennikiem UE”, określają przepisy Unii Europejskiej¹⁾.

¹⁾ W tym zakresie stosuje się przepisy decyzji ustanawiającej Dziennik Urzędowy Wspól-

²⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624 i Nr 91, poz. 873.

²⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1204 oraz z 2003 r. Nr 84, poz. 774 i Nr 188, poz. 1837.

not Europejskich (Dz. Urz. 017 z 06.10.1958) oraz decyzji 2000/459/WE, EWWiS, Euratom z dnia 20 lipca 2000 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania Urzędu Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich (Dz. Urz. WE L 183 z 22.07.2002).”;

2) po art. 29 dodaje się art. 29a i 29b w brzmieniu:

„Art. 29a. Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej wydawany przez Urząd Oficjalnych Publikacji Komisji Europejskiej, zawiera:

- 1) w serii L (legislacja):
 - a) rozporządzenia,
 - b) dyrektywy,
 - c) decyzje,
 - d) zalecenia,
 - e) opinie,
- 2) w serii C (komunikaty albo informacje i zawiadomienia), w szczególności:
 - a) streszczenia wyroków Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Pierwszej Instancji,
 - b) protokoły z posiedzeń Parlamentu Europejskiego,
 - c) raporty Trybunału Obrachunkowego,
 - d) pisemne zapytania poselskie oraz odpowiedzi na nie udzielane przez Radę lub Komisję,
 - e) stanowiska Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów,
 - f) ogłoszenia o naborze do pracy w instytucjach Unii Europejskiej,
 - g) wezwania do okazania zainteresowania programami i projektami Unii Europejskiej,
 - h) umowy publiczne dotyczące pomocy żywnościowej,
 - i) spis treści Dziennika UE serii C E,
- 3) w serii S (suplement), w szczególności:
 - a) umowy publiczne dotyczące pracy, dostaw i usług ze wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej,
 - b) umowy użyteczności publicznej,
 - c) umowy publiczne dotyczące instytucji Unii Europejskiej,
 - d) umowy Europejskiego Funduszu Rozwoju (kraje ACP),
 - e) umowy Phare, Tacis z państwami środkowej i wschodniej Europy,

- f) projekty finansowane przez Europejski Bank Inwestycyjny, Europejski Bank Centralny i Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju,
- g) umowy dotyczące Europejskiego Obszaru Gospodarczego (Norwegia, Islandia i Liechtenstein),
- h) umowy zawarte zgodnie z porozumieniem dotyczącym zamówień publicznych (GPA) w ramach GATT/Światowej Organizacji Handlu (WTO) ze Szwajcarią,
- i) zawiadomienia dotyczące europejskiej ekonomicznej grupy interesów (EEIGs),
- j) umowy publiczne dotyczące usług lotniczych.

Art. 29b. Terenowe organy administracji rządowej na terenie swojego działania zapewniają udostępnianie do nieodpłatnego, powszechnego wglądu zbiorów Dziennika UE w języku polskim w wersji papierowej lub elektronicznej. Informacja o miejscu i terminach udostępniania powinna być podana w urzędzie terenowego organu administracji rządowej.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 84, poz. 948, z późn. zm.²⁹⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz. Urz. WE L 237 z 24.08.1991),
- 2) dyrektywy 92/106/EWG z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie ustanowienia wspólnych zasad dla niektórych typów transportu kombinowanego towarów między państwami członkowskimi, zmieniona aktem przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji (Dz. Urz. WE L 368 z 17.12.1992),
- 3) dyrektywy 2001/12/WE z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniającej dyrektywę 91/440/EWG w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz. Urz. WE L 75 z 15.03.2001).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

²⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1086 i Nr 154, poz. 1802, z 2002 r. Nr 205, poz. 1730 i Nr 240, poz. 2055 oraz z 2003 r. Nr 6, poz. 63, Nr 80, poz. 720 i Nr 203, poz. 1966.

Art. 38. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 86, poz. 960, z późn. zm.³⁰⁾) w załączniku do ustawy w części II w kolumnie 4 w pkt 4:

a) lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) imiona i nazwisko, numer PESEL lub, gdy ten numer nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, adres zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców, nazwę, pod którą wykonywana jest działalność gospodarcza, siedzibę i adres — w przypadku agenta ubezpieczeniowego będącego osobą fizyczną,”

b) lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) imiona i nazwisko, numer PESEL lub, gdy ten numer nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, adres zamieszkania — w przypadku osób fizycznych, przy pomocy których agent wykonuje czynności agencyjne.”

Art. 39. W ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1505 oraz z 2004 r. Nr 62, poz. 577) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy (Dz. Urz. WE L 166 z 28.06.1991),
- 2) dyrektywy 2001/97/WE z dnia 4 grudnia 2001 r. zmieniającej dyrektywę 91/308/EWG w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy — Deklaracja Komisji (Dz. Urz. WE L 344 z 18.12.2001).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”

Art. 40. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. — Prawo atomowe (Dz. U. z 2001 r. Nr 3, poz. 18, z późn.

zm.³¹⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 96/29/Euratom z dnia 13 maja 1996 r. ustanawiającej podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego (Dz. U. WE L 159 z 29.06.1996),
- 2) dyrektywy 97/43/Euratom z dnia 30 czerwca 1997 r. w sprawie ochrony zdrowia osób fizycznych przed niebezpieczeństwem wynikającym z promieniowania jonizującego związanego z badaniami medycznymi oraz uchylająca dyrektywę 84/466/Euratom (Dz. U. WE L 180 z 09.07.1997).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”

Art. 41. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o zbieraniu i wykorzystywaniu danych rachunkowych z gospodarstw rolnych (Dz. U. z 2001 r. Nr 3, poz. 20) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Szczegółowy zakres, format i sposób zbierania danych rachunkowych niezbędnych do wykonania sprawozdania z gospodarstwa rolnego określają przepisy rozporządzenia nr 1837/2001/WE z dnia 10 września 2001 r. zmieniającego rozporządzenie nr 2237/77/EWG w sprawie deklaracji podatkowej rolnika (Dz. Urz. WE L 255 z 24.09.2001)³²⁾.”;

2) w art. 5 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do umów dotyczących zadań określonych w przepisach rozporządzenia nr 79/65/EWG z dnia 15 czerwca 1965 r. ustanawiającego sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach z działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Europejskiej Wspólnocie Gospodarczej (Dz. Urz. EWG P 109 z 23.06.1965)³²⁾, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów oraz przepisów ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych.”

³⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43, Nr 60, poz. 610, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 100, poz. 1085 i Nr 129, poz. 1441, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, Nr 135, poz. 1143, Nr 141, poz. 1178 i 1180 i Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 7, poz. 78, Nr 96, poz. 874, Nr 124, poz. 1154, Nr 128, poz. 1176, Nr 170, poz. 1651 i Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 49, poz. 466, Nr 54, poz. 535, Nr 62, poz. 574, Nr 70, poz. 632, Nr 91, poz. 870 i Nr 92, poz. 880.

³¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1085 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 135, poz. 1145, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 124, poz. 1152 oraz z 2004 r. Nr 70, poz. 632.

³²⁾ Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszym przepisie, z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.

Art. 42. W ustawie z dnia 8 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych, ustawy o transporcie kolejowym i ustawy o usługach turystycznych oraz ustawy — Kodeks postępowania cywilnego, ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych i ustawy o działach administracji rządowej — w związku z dostosowaniem do prawa Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 122, poz. 1314 oraz z 2001 r. Nr 85, poz. 924) w art. 1 w pkt 2, w art. 33a w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) pracownicy migrujący, będący obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli są lub byli zatrudnieni w Polsce, a także członkowie ich rodzin, o ile zamieszkują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

3) obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i członkowie ich rodzin, posiadający środki finansowe niezbędne na pokrycie kosztów utrzymania podczas studiów, przy czym osobom tym nie przysługuje prawo do stypendium socjalnego.”.

Art. 43. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804 i Nr 170, poz. 1652 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 891) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 98/27/WE z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów (Dz. Urz. WE L 166 z 11.06.1998).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 44. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty (Dz. U. Nr 122, poz. 1320) w art. 1 w pkt 5, w art. 94a w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pracownicy migrujący, będący obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli są lub byli zatrudnieni w Polsce, a także członkowie ich rodzin, o ile zamieszkują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”.

Art. 45. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. Nr 122, poz. 1321 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzji zezwalającej, o której mowa w art. 14 ust. 4, nie wydaje się dla urządzeń objętych dozorem technicznym uproszczonym lub oznaczonych przez wytwarzającego znakiem dozoru technicznego.”;

2) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. Przepisów art. 8 ust. 1—3, art. 9, art. 13 ust. 1 pkt 4 oraz art. 20 nie stosuje się do urządzeń technicznych:

1) zgodnie z prawem wyprodukowanych lub dopuszczonych do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej albo w Republice Turcji,

2) zgodnie z prawem wyprodukowanych w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”.

Art. 46. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43, z późn. zm.³³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 76/135/EWG z dnia 20 stycznia 1976 r. w sprawie wzajemnego uznawania świadectw zdolności żeglugowej statków żeglugi śródlądowej (Dz. Urz. WE L 21 z 29.01.1976),

2) dyrektywy 80/1119/EWG z dnia 17 listopada 1980 r. w sprawie sprawozdań statystycznych dotyczących przewozu rzeczy po wodnych drogach śródlądowych (Dz. Urz. WE L 339 z 15.12.1980 ze zm.),

3) dyrektywy 82/714/EWG z dnia 4 października 1982 r. ustanawiającej wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej (Dz. Urz. WE L 301 z 28.10.1982),

4) dyrektywy 87/540/EWG z dnia 9 listopada 1987 r. w sprawie dostępu do zawodu przewoźnika towarów drogą wodną w transporcie krajowym i międzynarodowym i wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji dla tego zawodu (Dz. Urz. WE L 322 z 12.11.1987),

5) dyrektywy 91/672/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie wzajemnego uznawania

³³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, z 2002 r. Nr 199, poz. 1672, z 2003 r. Nr 211, poz. 2049 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 93, poz. 895.

krajowych patentów żeglarskich uprawniających do przewozu rzeczy i osób żegluga śródlądową (Dz. Urz. WE L 373 z 31.12.1991),

- 6) dyrektywy 96/35/EWG z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i żegludze śródlądowej towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 145 z 19.06.1996),
- 7) dyrektywy 96/50/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie harmonizacji warunków uzyskiwania krajowych patentów kapitanów łodzi do celów przewozu rzeczy towarów i pasażerów śródlądowymi wodnymi drogami we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 235 z 17.09.1996),
- 8) dyrektywy 2000/18/WE z dnia 17 kwietnia 2000 r. w sprawie minimalnych wymogów egzaminacyjnych dla doradców do spraw bezpieczeństwa w drogowym, kolejowym i śródlądowym transporcie rzeczy niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 118 z 19.05.2000).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) po art. 41 dodaje się art. 41a—41i w brzmieniu:

„Art. 41a. Przewoźnik, o którym mowa w art. 17, wykonujący przewóz materiałów niebezpiecznych lub związany z tym przewozem załadunek lub rozładunek, obowiązany jest, na swój koszt do wyznaczenia osoby nadzorującej i odpowiedzialnej za te czynności, zwanej dalej „doradcą”.

Art. 41b. Do zadań doradcy należy w szczególności:

- 1) nadzór nad przestrzeganiem prawa w zakresie przewozu materiałów niebezpiecznych;
- 2) doradztwo w zakresie przewozu materiałów niebezpiecznych;
- 3) sporządzanie rocznego sprawozdania z działalności przewoźnika, o którym mowa w art. 41a, w zakresie przewozu materiałów niebezpiecznych oraz czynności z tym związanych, zwanego dalej „rocznym sprawozdaniem”;
- 4) sporządzanie raportów dotyczących wypadków, awarii lub poważnych naruszeń przepisów przy przewozie materiałów niebezpiecznych dla przewoźnika, o którym mowa w art. 41a, właściwego terytorialnie ze względu na miejsce zdarzenia dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej oraz innych

jednostek prowadzących postępowanie.

Art. 41c. 1. Doradcą może być osoba, która:

- 1) ukończyła 21 lat;
- 2) posiada co najmniej wykształcenie średnie;
- 3) nie była karana za przestępstwo umyślne;
- 4) posiada świadectwo doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu materiałów niebezpiecznych, zwane dalej „świadectwem doradcy”.

2. Świadectwo doradcy po raz pierwszy uzyskuje osoba, która:

- 1) spełnia wymagania określone w ust. 1 pkt 1—3;
- 2) ukończyła kurs początkowy dla doradców, obejmujący szkolenie w zakresie zagrożeń związanych z przewozem materiałów niebezpiecznych oraz przepisów obowiązujących w tym zakresie, zwany dalej „kursem początkowym”;
- 3) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin przed komisją, o której mowa w art. 36 ust. 2.

Art. 41d. 1. Egzamin, o którym mowa w art. 41c ust. 2 pkt 3, obejmuje sprawdzenie znajomości zagadnień związanych z przewozem materiałów niebezpiecznych, w zakresie:

- 1) przepisów dotyczących przewozu materiałów niebezpiecznych, w tym postanowień umów międzynarodowych;
- 2) następstw wypadków związanych z przewozem materiałów niebezpiecznych oraz ich głównych przyczyn;
- 3) zapobiegania wypadkom oraz zagrożeniom przy przewozie materiałów niebezpiecznych z zakresu ratownictwa i ochrony przeciwpożarowej;
- 4) klasyfikacji towarów niebezpiecznych;
- 5) wymagań w stosunku do opakowań, cystern, kontenerów i innych urządzeń mających zastosowanie przy przewozie materiałów niebezpiecznych;
- 6) metod załadunku i rozmieszczania ładunku na statku;
- 7) prowadzenia wymaganej dokumentacji dotyczącej przewozu materiałów niebezpiecznych;

- 8) zasad szkolenia osób zatrudnionych przy przewożeniu materiałów niebezpiecznych.
2. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w art. 41c ust. 2 pkt 3, pobierana jest opłata wnoszona przez zainteresowaną osobę lub podmiot kierujący na egzamin.
 3. Opłata, o której mowa w ust. 2, stanowi dochód budżetu państwa.
 4. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) zakres kursu oraz zakres i formę egzaminu dla kandydatów na doradców i dla doradców;
 - 2) wysokość opłaty, o której mowa w ust. 2, i tryb jej pobierania;
 - 3) wzór świadectwa doradcy, mając na uwadze obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.
- Art. 41e. 1. Dyrektor, właściwego terytorialnie urzędu żeglugi śródlądowej, na wniosek osoby zainteresowanej, wydaje świadectwo doradcy na okres 5 lat.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:
 - 1) kopię dokumentu potwierdzającego ukończenie 21 lat;
 - 2) kopię dokumentu potwierdzającego wymagane wykształcenie;
 - 3) zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności za przestępstwo popełnione umyślnie, wystawione nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku;
 - 4) zaświadczenie o ukończeniu kursu początkowego;
 - 5) zaświadczenie o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym.
 3. Świadectwa doradców do spraw bezpieczeństwa przewożenia materiałów niebezpiecznych wydane przez właściwe władze innych państw członkowskich Unii Europejskiej są uznawane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
- Art. 41f. 1. Dyrektor, właściwego terytorialnie urzędu żeglugi śródlądowej, przedłuża ważność świadectwa doradcy na okres kolejnych 5 lat, jeżeli doradca:
 - 1) nie przestał spełniać wymagań, o których mowa w art. 41c ust. 1 pkt 3;
 - 2) ukończył w roku poprzedzającym termin upływu ważności świadectwa doradcy kurs doskonalący dla doradców, obejmujący szkolenie w zakresie zagrożeń związanych z przewożeniem materiałów niebezpiecznych oraz przepisów obowiązujących w tym zakresie, zwany dalej „kursem doskonalącym”;
 - 3) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin, o którym mowa w art. 41c ust. 2 pkt 3.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:
 - 1) zaświadczenie, o którym mowa w art. 41e ust. 2 pkt 3;
 - 2) zaświadczenie o ukończeniu kursu doskonalącego;
 - 3) świadectwo doradcy.
- Art. 41g. 1. Dyrektor, właściwego terytorialnie urzędu żeglugi śródlądowej cofa, świadectwo doradcy, jeżeli doradca:
 - 1) przestał spełniać wymagania, o których mowa w art. 41c ust. 1 pkt 3;
 - 2) naruszył przepisy ustawy w zakresie przewożenia materiałów niebezpiecznych.
2. Osoba, wobec której została wydana decyzja, o której mowa w ust. 1, może ubiegać się o ponowne uzyskanie świadectwa doradcy po upływie trzech lat od dnia, w którym decyzja w tej sprawie stała się ostateczna.
- Art. 41h. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej prowadzi ewidencję doradców, zawierającą następujące dane:
 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres i miejsce zamieszkania;
 - 3) datę wydania i numer świadectwa doradcy;
 - 4) datę przedłużenia świadectwa doradcy;
 - 5) datę cofnięcia świadectwa doradcy.
- Art. 41i. 1. Przepisy art. 41a—41h nie mają zastosowania do przewoźników, których działalność główna lub drugorzędna nie polega na transporcie, załadunku lub rozładunku materiałów niebezpiecznych, lecz którzy:
 - 1) okazjonalnie zajmują się transportem krajowym albo,

2) stwarzają niewielkie niebezpieczeństwo lub ryzyko zanieczyszczenia środowiska.

2. Statki żeglugi śródlądowej mogą przewozić materiały niebezpieczne na wodach morskich, zgodnie z przepisami kodeksu IMDG.”

Art. 47. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 44, z późn. zm.³⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 89/396/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru, do których należy dany środek spożywczy (Dz. Urz. WE L 186 z 30.06.1989),

2) dyrektywy 89/397/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie urzędowej kontroli środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 186 z 30.06.1989),

3) dyrektywy 91/238/EWG z dnia 22 kwietnia 1991 r. zmieniającej dyrektywę 89/396/EWG w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych towaru do którego należy dany środek spożywczy (Dz. Urz. WE L 107 z 27.04.1991),

4) dyrektywy 92/11/EWG z dnia 3 marca 1992 r. zmieniającej dyrektywę 89/396/EWG w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru do której należy dany środek spożywczy (Dz. Urz. WE L 65 z 11.03.1992),

5) dyrektywy 2000/13/WE z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 109 z 06.05.2000, z późn. zm.).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) w art. 3:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) żywność (środek spożywczy) — każdą substancję lub produkt w rozumieniu art. 2 roz-

porządzenia nr 178/2002/WE z dnia 28 stycznia 2002 r. ustalającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, ustanawiające Europejski Urząd do Spraw Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w sprawie bezpieczeństwa żywnościowego (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002),”

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) obrót — czynności w rozumieniu art. 3 pkt 9 rozporządzenia nr 178/2002/WE z dnia 28 stycznia 2002 r. ustalającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, ustanawiające Europejski Urząd do Spraw Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w sprawie bezpieczeństwa żywnościowego (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002),”;

3) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Artykuły rolno-spożywcze charakteryzujące się specyficznymi cechami jakości handlowej lub wymaganiami jakości handlowej, w szczególności w zakresie sposobu produkcji, składu lub właściwości organoleptycznych, mogą być oznakowane znakiem jakości.”

b) dodaje się ust. 9—11 w brzmieniu:

„9. Za dokonanie oceny wniosków o rejestrację świadectw dla artykułów rolno-spożywczych o szczególnym charakterze oraz za ich przekazanie do Komisji Europejskiej pobiera się opłatę.

10. Dowód wniesienia opłaty dołącza się do wniosku o rejestrację świadectw dla artykułów rolno-spożywczych o szczególnym charakterze.

11. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, stawkę opłaty za dokonanie oceny wniosku o rejestrację świadectwa dla artykułów rolno-spożywczych o szczególnym charakterze oraz za jego przekazanie do Komisji Europejskiej, mając na względzie rzeczywiste koszty ponoszone przy dokonywaniu oceny oraz przekazywaniu wniosków.”;

4) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. 1. Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych sprawuje nadzór w zakresie jakości handlowej określonej przepisami Unii Europejskiej odnoszącymi się do:

1) mięsa drobiowego,

2) jaj,

3) tusz wieprzowych,

4) tusz wołowych,

5) tusz innych zwierząt.

³⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1802, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 208, poz. 2020 i Nr 223, poz. 2220 i 2221 oraz z 2004 r. Nr 42, poz. 386.

2. Jako laboratorium referencyjne w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej odnoszących się do mięsa drobiowego ustanawia się Centralne Laboratorium Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych ogłosi, w drodze obwieszczenia, wykaz przepisów Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 1 i 2.”;

5) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. 1. Kto:

- 1) utrudnia organowi Inspekcji przeprowadzanie kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo kontroli składowania lub transportowania tych artykułów,
- 2) wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej wynikającej z przepisów o jakości handlowej oraz deklarowanej przez producenta lub wprowadzającego do obrotu,
- 3) stosuje do oceny lub ustalenia klas jakości artykułów rolno-spożywczych urządzenia, które nie uzyskały pozytywnej opinii właściwej jednostki,
- 4) składowuje lub transportuje artykuły rolno-spożywcze w sposób niezapewniający utrzymania ich właściwej jakości handlowej,
- 5) nie zgłasza wojewódzkiemu inspektorowi podjęcia lub zaprzestania działalności w zakresie produkcji, składowania, konfekcjonowania lub obrotu artykułami rolno-spożywczymi, określonej w art. 12

— podlega karze grzywny.

2. Kto:

- 1) dostarcza jaja do odbiorców innych niż określone w art. 4 rozporządzenia nr 1907/90/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. WE L 173 z 6.07.1990),
- 2) miesza jaja kurze z jajami innych gatunków drobiu,
- 3) nie prowadzi rejestru dostawców jaj albo prowadzi go niezgodnie z przepisami art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 1907/90/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. WE L 173 z 6.07.1990)

— podlega karze grzywny.

3. Kto:

1) prowadząc zakład pakowania:

a) nie dokonuje klasyfikacji, pakowania i znakowania jaj albo dokonuje tych czynności niezgodnie z przepisami art. 2 rozporządzenia nr 2295/2003/WE z 23 grudnia 2003 r. wprowadzającego szczegółowe zasady wdrożenia rozporządzenia nr 1907/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. WE L 340 z 24.12.2003),

b) nie prowadzi lub nie przechowuje oddzielnej ewidencji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 26 rozporządzenia nr 2295/2003/WE z 23 grudnia 2003 r. wprowadzającego szczegółowe zasady wdrożenia rozporządzenia nr 1907/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. WE L 340 z 24.12.2003),

2) nie znakuje jaj w terminie albo znakuje je niezgodnie z przepisami art. 8 rozporządzenia nr 2295/2003/WE z 23 grudnia 2003 r. wprowadzającego szczegółowe zasady wdrożenia rozporządzenia nr 1907/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. WE L 340 z 24.12.2003),

3) będąc producentem nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z art. 25 rozporządzenia nr 2295/2003/WE z 23 grudnia 2003 r. wprowadzającego szczegółowe zasady wdrożenia rozporządzenia nr 1907/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. WE L 340 z 24.12.2003),

4) prowadząc punkt odbioru lub będąc hurtownikiem nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z art. 27 rozporządzenia nr 2295/2003/WE z 23 grudnia 2003 r. wprowadzającego szczegółowe zasady wdrożenia rozporządzenia nr 1907/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. WE L 340 z 24.12.2003)

— podlega karze grzywny.

4. Kto:

1) prowadząc rzeźnię:

a) nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 11 ust. 1 rozporządze-

- nia nr 1538/91/EWG z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 1906/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz. Urz. WE L 143 z 7.06.1991),
- b) nie prowadzi systematycznej kontroli zawartości wody wchłoniętej albo prowadzi ją niezgodnie z przepisami art. 14a ust. 3 rozporządzenia nr 1538/91/EWG z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 1906/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu lub nie podejmuje czynności określonych w art. 14a ust. 3 tego rozporządzenia (Dz. Urz. WE L 143 z 7.06.1991),
- 2) będąc producentem nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 1538/91/EWG z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 1906/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz. Urz. WE L 143 z 7.06.1991),
- 3) będąc producentem pasz lub dostawcą pasz nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 11 ust. 2a rozporządzenia nr 1538/91/EWG z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 1906/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz. Urz. WE L 143 z 7.06.1991),
- 4) prowadząc zakład wylęgowy nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 11 ust. 2b rozporządzenia nr 1538/91/EWG z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 1906/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz. Urz. WE L 143 z 7.06.1991),
- 5) prowadząc rzeźnię nie wykonuje czynności, o których mowa w art. 14a ust. 2 rozporządzenia nr 1538/91/EWG z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 1906/90/EWG w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz. Urz. WE L 143 z 7.06.1991),
- podlega karze grzywny.
5. Orzekanie o czyny, określone w ust. 1—4 następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”.
- Art. 48.** W ustawie z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. Nr 11, poz. 84, z późn. zm.³⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:
- „¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:
- 1) dyrektywy 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 196 z 16.08.1967),
 - 2) dyrektywy 73/146/EWG z dnia 21 maja 1973 r. zmieniającej dyrektywę z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 167 z 25.06.1973),
 - 3) dyrektywy 75/409/EWG z dnia 24 czerwca 1975 r. zmieniającej po raz piąty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 183 z 14.07.1975),
 - 4) dyrektywy 76/907/EWG z dnia 14 lipca 1976 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 360 z 30.12.1976),
 - 5) dyrektywy 79/370/EWG z dnia 30 stycznia 1979 r. w sprawie drugiego dostosowania do postępu technicznego dyrektywy 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pa-

³⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, Nr 123, poz. 1350 i Nr 125, poz. 1367, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 142, poz. 1187, z 2003 r. Nr 189, poz. 1852 oraz z 2004 r. Nr 11, poz. 94.

- kowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 88 z 07.04.1979),
- 6) dyrektywy 79/831/EWG z dnia 19 września 1979 r. zmieniającej po raz szósty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 259 z 15.10.1979),
 - 7) dyrektywy 81/957/EWG z dnia 23 października 1981 r. dostosowującej po raz trzeci do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 351 z 07.12.1981),
 - 8) dyrektywy 82/232/EWG z dnia 25 marca 1982 r. dostosowującej po raz czwarty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 106 z 21.04.1982),
 - 9) dyrektywy 83/467/EWG z dnia 29 lipca 1983 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz piąty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 257 z 16.09.1983),
 - 10) dyrektywy 84/449/EWG z dnia 25 kwietnia 1984 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz szósty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 251 z 19.09.1984),
 - 11) siódmej dyrektywy 86/431/EWG z dnia 24 czerwca 1986 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 247 z 01.09.1986),
 - 12) dyrektywy 87/18/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania zasad dobrej praktyki laboratoryjnej oraz weryfikacji jej stosowania na potrzeby badań substancji chemicznych (Dz. Urz. WE L 15 z 17.01.1987),
 - 13) dyrektywy 87/432/EWG z dnia 3 sierpnia 1987 r. w sprawie ósmego dostosowania do postępu technicznego dyrektywy 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 239 z 21.08.1987),
 - 14) dyrektywy 88/302/EWG z dnia 18 listopada 1987 r. dostosowującej po raz dziewiąty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 133 z 30.05.1988),
 - 15) dyrektywy 88/320/EWG z dnia 9 czerwca 1988 r. w sprawie kontroli i weryfikacji dobrej praktyki laboratoryjnej (DPL) (Dz. Urz. WE L 145 z 11.06.1988),
 - 16) dyrektywy 88/490/EWG z dnia 22 lipca 1988 r. w sprawie dziesiątego dostosowania do postępu technicznego dyrektywy 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 259 z 19.09.1988),
 - 17) dyrektywy 90/517/EWG z dnia 9 października 1990 r. po raz jedenasty dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 287 z 19.10.1990),
 - 18) dyrektywy 91/325/EWG z dnia 1 marca 1991 r. dostosowującej po raz dwunasty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 180 z 08.07.1991),
 - 19) dyrektywy 91/155/EWG z dnia 5 marca 1991 r. określającej i ustanawiającej szczegółowe uzgodnienia dotyczące systemu szczególnych informacji o preparatach niebezpiecznych w związku z wykonaniem art. 10 dyrektywy 88/379/EWG (Dz. Urz. WE L 76 z 22.03.1991),
 - 20) dyrektywy 91/326/EWG z dnia 5 marca 1991 r. dostosowującej po raz trzynasty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 180 z 08.07.1991),
 - 21) dyrektywy 91/410/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. po raz czternasty dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG

- w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 228 z 17.08.1991),
- 22) dyrektywy 91/632/EWG z dnia 28 października 1991 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz piętnasty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 338 z 10.12.1991),
- 23) dyrektywy 92/32/EWG z dnia 30 kwietnia 1992 r. zmieniającej po raz siódmy dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 154 z 05.06.1992),
- 24) dyrektywy 92/37/EWG z dnia 30 kwietnia 1992 r. po raz szesnasty dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 154 z 05.06.1992),
- 25) dyrektywy 92/58/EWG z dnia 24 czerwca 1992 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących znaków bezpieczeństwa i/lub zdrowia w miejscu pracy (dziewiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 245 z 26.08.1992) (dyrektywa transponowana częściowo — załączniki II III w zakresie w zakresie dotyczącym chemikaliów),
- 26) dyrektywy 92/69/EWG z dnia 31 lipca 1992 r. dostosowującej po raz siedemnasty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 383 z 29.12.1992),
- 27) dyrektywy 93/21/EWG z dnia 27 kwietnia 1993 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz osiemnasty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 110 z 04.05.1993),
- 28) dyrektywy 93/67/EWG z dnia 20 lipca 1993 r. ustanawiającej zasady oceny ryzyka dla człowieka i środowiska naturalnego ze strony substancji notyfikowanych zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG (Dz. Urz. WE L 227 z 08.09.1993),
- 29) dyrektywy 93/72/EWG z dnia 1 września 1993 r. dostosowującej po raz dziewiętnasty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 258 z 16.10.1993),
- 30) dyrektywy 93/101/WE z dnia 11 listopada 1993 r. dostosowującej po raz dwudziesty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych do postępu technicznego (Dz. Urz. WE L 13 z 15.01.1994),
- 31) dyrektywy 93/105/WE z dnia 25 listopada 1993 r. ustanawiającej załącznik VII D, zawierający informacje wymagane w dokumentacji technicznej określonej w art. 12 siódmej zmiany do dyrektywy 67/548/EWG (Dz. Urz. WE L 294 z 30.11.1993),
- 32) dyrektywy 93/112/WE z dnia 10 grudnia 1993 r. zmieniającej dyrektywę 91/155/EWG określającą i ustanawiającą szczegółowe uzgodnienia dotyczące systemu szczególnych informacji o preparatach niebezpiecznych w związku z wykonaniem art. 10 dyrektywy 88/379/EWG (Dz. Urz. WE L 314 z 16.12.1993),
- 33) dyrektywy 94/69/WE z dnia 19 grudnia 1994 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz dwudziesty pierwszy dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych Tom I i Tom II (Załącznik I: Nr od 006-001-00-2 do 650-015-00-7 i Załącznik II: Nr od 006-076-00-1 do 649-174-00-5) (Dz. Urz. WE L 381 z 31.12.1994),
- 34) dyrektywy 96/54/WE z dnia 30 lipca 1996 r. dostosowującej po raz dwudziesty drugi do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 248 z 30.09.1996),
- 35) dyrektywy 97/69/WE z dnia 5 grudnia 1997 r. dostosowującej po raz dwudziesty trzeci do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 343 z 13.12.1997),
- 36) dyrektywy 98/73/WE z dnia 18 września 1998 r. dostosowującej po raz dwudziesty czwarty do postępu technicznego dyrektywę

- 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 305 z 16.11.1998),
- 37) dyrektywy 98/98/WE z dnia 15 grudnia 1998 r. dostosowującej po raz dwudziesty piąty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 355 z 30.12.1998),
- 38) dyrektywy 99/11/WE z dnia 8 marca 1999 r. dostosowującej do postępu technicznego zasady dobrej praktyki laboratoryjnej, określone w dyrektywie 87/18/EWG w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania zasad dobrej praktyki laboratoryjnej i weryfikacji jej stosowania na potrzeby badań substancji chemicznych (Dz. Urz. WE L 77 z 23.03.1999),
- 39) dyrektywy 1999/12/WE z dnia 8 marca 1999 r. dostosowującej po raz drugi do postępu technicznego Załącznik do dyrektywy 88/320/EWG w sprawie kontroli i weryfikacji dobrej praktyki laboratoryjnej (DPL) (Dz. Urz. WE L 77 z 23.03.1999),
- 40) dyrektywy 1999/45/WE z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 200 z 30.07.1999, z późn. zm.),
- 41) dyrektywy 2000/21/WE z dnia 25 kwietnia 2000 r. dotyczącej wykazu legislacji wspólnotowej, określonej w art. 13 ust. 1 tiret piąte dyrektywy 67/548/EWG (Dz. Urz. WE L 103 z 28.04.2000),
- 42) dyrektywy 2000/33/WE z dnia 25 kwietnia 2000 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz dwudziesty siódmy dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 136 z 08.06.2000),
- 43) dyrektywy 2000/32/WE z dnia 19 maja 2000 r. dostosowującej po raz dwudziesty szósty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 136 z 08.06.2000),
- 44) dyrektywy 2001/58/WE z dnia 27 lipca 2001 r. zmieniającej po raz drugi dyrektywę 91/155/EWG określającą i ustanawiającą szczegółowe uzgodnienia dotyczące systemu szczególnych informacji o preparatach niebezpiecznych w związku z wykonaniem art. 14 dyrektywy 99/45/WE oraz odnosząca się do substancji niebezpiecznych w związku z wykonaniem art. 27 dyrektywy 67/548/EWG (karty charakterystyki) (Dz. Urz. WE L 212 z 07.08.2001),
- 45) dyrektywy 2001/59/WE z dnia 6 sierpnia 2001 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz dwudziesty ósmy dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 225 z 21.08.2001),
- 46) dyrektywy 2001/60/WE z dnia 7 sierpnia 2001 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 1999/45/WE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 226 z 22.08.2001).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) w art. 1 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) substancji i preparatów chemicznych w postaci gotowych produktów przeznaczonych dla końcowego użytkownika będących:

- a) produktami leczniczymi, w rozumieniu przepisów prawa farmaceutycznego,
- b) środkami spożywczymi, w rozumieniu przepisów o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia,
- c) środkami żywienia zwierząt w rozumieniu przepisów o środkach żywienia zwierząt,
- d) środkami ochrony roślin i substancji aktywnych środków ochrony roślin w rozumieniu przepisów o ochronie roślin, z wyjątkiem klasyfikacji tych środków pod względem stwarzania przez nie zagrożeń dla zdrowia człowieka lub dla środowiska, badań ich właściwości fizykochemicznych, toksyczności i ekotoksyczności oraz ich oznakowania i opakowania,
- e) kosmetykami, w rozumieniu przepisów o kosmetykach,
- f) amunicją w rozumieniu przepisów o broni i amunicji,
- g) wyrobami medycznymi inwazyjnymi, w rozumieniu przepisów o wyrobach medycz-

- nych, lub wyrobami medycznymi przeznaczonymi do stosowania w bezpośrednim kontakcie z ciałem człowieka, jeżeli przepisy o wyrobach medycznych określają ich klasyfikację i oznakowanie zapewniające taki sam poziom poinformowania i ochrony człowieka i środowiska, jak przepisy ustawy,
- h) nawozami, w rozumieniu przepisów o nawozach i nawożeniu, w zakresie regulowanym tymi przepisami
- o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.”;
- 3) w art. 11 w ust. 1 po pkt 4a dodaje się pkt 4b w brzmieniu:
- „4b) współpraca z państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz z Komisją Europejską jako właściwy urząd wyznaczony do wykonywania zadań administracyjnych określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących eksportu i importu niebezpiecznych chemikaliów;”;
- 4) w art. 14 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw gospodarki, pracy oraz środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokonywania oceny ryzyka dla zdrowia człowieka i dla środowiska, stwarzanego przez substancje nowe, mając na względzie zapewnienie odpowiedniego poziomu ochrony zdrowia człowieka i środowiska.”;
- 5) w art. 33 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) Straż Graniczna i organy celne — w zakresie przestrzegania zakazów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 31 ust. 1, w części dotyczącej przywozu substancji i preparatów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zakazów określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących eksportu i importu niebezpiecznych chemikaliów.”;
- 6) po art. 34 dodaje się art. 34a i 34b w brzmieniu:
- „Art. 34a. Producent lub importer istniejącej substancji, który wbrew przepisom rozporządzenia nr 793/93/EWG z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyka stwarzanego przez substancje istniejące (Dz. Urz. WE L 84 z 03.09.1993, z późn. zm.):
- 1) nie przekazuje Komisji Europejskiej i Biuru posiadanych przez siebie informacji, że taka substancja może stwarzać poważne zagrożenia dla człowieka lub środowiska,
 - 2) nie przestrzega decyzji Komisji Europejskiej dotyczących substancji priorytetowych, o których mowa w art. 8 tego rozporządzenia
- podlega grzywnie.

Art. 34b. Kto wbrew przepisom rozporządzenia nr 304/2003/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie eksportu i importu niebezpiecznych chemikaliów (Dz. Urz. WE L 63 z 06.03.2003):

1) eksportuje artykuły lub chemikalia wymienione w Załączniku V tego rozporządzenia — podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2;

2) eksportuje chemikalia wymienione w Załączniku I Część 2 i 3 tego rozporządzenia bez otrzymania informacji z Biura, że władze państwa importera wyrażają zgodę na ich import — podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2;

3) nie zgłasza w Biurze eksportu chemikaliów wymienionych w Załączniku I Część 1 tego rozporządzenia, nie później niż 30 dni przed pierwszym eksportem i nie później niż 15 dni przed pierwszym eksportem w następujących latach — podlega grzywnie;

4) nie informuje w pierwszym kwartale roku Biura o wielkości eksportu chemikaliów wymienionych w Załączniku I tego rozporządzenia w minionym roku — podlega grzywnie;

5) eksportuje chemikalia bez stosowanego w Unii Europejskiej oznakowania lub bez kart charakterystyki, sporządzonych w języku lub jednym z języków stosowanych w kraju przeznaczenia

— podlega grzywnie.”;

7) w art. 40 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb wpłat należności z tytułu niezgłoszenia substancji nowej, mając na celu stworzenie skutecznej ochrony przed niebezpieczeństwem wprowadzania do obrotu substancji nowej, w jej postaci własnej lub jako składnik preparatu, bez wymaganego zgłoszenia.”.

Art. 49. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z późn. zm.³⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

³⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 71, poz. 655 oraz z 2003 r. Nr 190, poz. 1864.

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego trwających co najmniej trzy lata (Dz. Urz. WE L 19 z 24.01.1989),
- 2) dyrektywy 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniającej dyrektywę 89/48/EWG (Dz. Urz. WE L 209 z 24.07.1992),
- 3) dyrektywy 94/38/WE z dnia 26 lipca 1994 r. zmieniającej załączniki C i D do dyrektywy 92/51/EWG w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniającej dyrektywę 89/48/EWG (Dz. Urz. WE L 217 z 23.08.1994),
- 4) dyrektywy 95/43/WE z dnia 20 lipca 1995 r. zmieniającej załączniki C i D do dyrektywy 92/51/EWG w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniającej dyrektywę 89/48/EWG (Dz. Urz. WE C 184 z 03.08.1995),
- 5) dyrektywy 97/38/WE z dnia 20 czerwca 1997 r. zmieniającej załącznik C do dyrektywy 92/51/EWG w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniającej dyrektywę 89/48/EWG (Dz. Urz. WE L 184 z 12.07.1997),
- 6) dyrektywy 2000/5/WE z dnia 25 lutego 2000 r. zmieniającej załączniki C i D do dyrektywy 92/51/EWG w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia zawodowego i szkolenia, uzupełniającej dyrektywę 89/48/EWG (Dz. Urz. WE L 54 z 26.02.2000),
- 7) dyrektywy 2001/19/WE z dnia 14 maja 2001 r. zmieniającej dyrektywy 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz dyrektywy 77/452/EWG, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/WE dotyczące zawodów pielęgniarstwa ogólnej, lekarza dentystry, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza (Dz. Urz. WE L 206 z 31.07.2001).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) w art. 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy nabyli w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje do wykonywania zawodów regulowanych, uznaje się te kwalifikacje na zasadach określonych w ustawie.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, których kwalifikacje zostały uznane, zapewnia się prawo wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej zawodu regulowanego na takich samych zasadach jak osobom, które kwalifikacje do jego wykonywania uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Ustawa nie narusza zasad uznawania kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, określonych w odrębnych przepisach.”;

3) w art. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) uprawnionej instytucji — oznacza to instytucję w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym prowadzącą kształcenie lub szkolenie, których ukończenie potwierdzone jest dyplomami lub świadectwami, zgodnie z przepisami o systemie edukacji w tym państwie, a także stowarzyszenie albo organizację zawodową, których wykaz stanowi załącznik nr 1 do ustawy.”;

4) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organami uprawnionymi do podejmowania decyzji o wykonywaniu w Rzeczypospolitej Polskiej zawodów regulowanych przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym są organy określone w przepisach regulacyjnych uprawnione do podejmowania takich decyzji wobec osób, które uzyskały kwalifikacje do ich wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

5) w art. 9 w ust. 1:

a) w pkt 4 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wykonywanie zawodu w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy przez okres trzech lat lub odpowiednio dłuższym w przypadku wykonywania zawodu w niepełnym wymiarze czasu, w okresie ostatnich dziesięciu lat w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w którym zawód ten nie jest regulowany,”

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zaświadczenia potwierdzającego kompetencje — za spełnienie tego wymogu uznaje się posiadanie dokumentów wymaganych w państwie wnioskodawcy do wykonywania zawodu regulowanego, dla którego ubiega się on o uznanie kwalifikacji, lub potwierdzenie kwalifikacji uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeśli dokumenty te są porównywalne z dokumentami określonymi w przepisach regulacyjnych dla danego zawodu,”;

6) w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ilekroć przepisy regulacyjne wymagają odpowiedniego stanu zdrowia do wykonywania zawodu regulowanego, dowodem w postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji są dokumenty wystawione przez upoważnioną instytucję państwa wnioskodawcy lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w którym wnioskodawca wykonywał ostatnio dany zawód.”;

7) w art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji, o których mowa w ust. 1, a także terminy ich składania, kierując się zobowiązaniami Rzeczypospolitej Polskiej wobec państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i organów Wspólnoty Europejskiej.”;

8) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego oraz minister właściwy

do spraw oświaty i wychowania, w drodze rozporządzenia, wskazują lub tworzą ośrodek informacji właściwy do informowania o zawodach regulowanych, dla których wykonywania niezbędne jest posiadanie dyplomu ukończenia szkoły wyższej, a także właściwy dla zawodów regulowanych, dla których wykonywania niezbędne jest posiadanie wykształcenia na niższym poziomie, oraz ustalają szczegółowy zakres zadań ośrodka, uwzględniając konieczność zapewnienia dostępu do właściwej informacji obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Ośrodek informacji, o którym mowa w ust. 1, współpracuje z krajowymi koordynatorami oraz pełni funkcję ośrodka informacji dla obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”.

Art. 50. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.³⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 75/439/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975),

2) dyrektywy 78/176/EWG z dnia 20 lutego 1978 r. w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 54 z 25.12.1978),

3) dyrektywy 82/883/EWG z dnia 3 grudnia 1982 r. w sprawie procedur nadzorowania i monitorowania środowiska naturalnego w odniesieniu do odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 378 z 31.12.1982),

4) dyrektywy 83/29/EWG z dnia 24 stycznia 1983 r. zmieniającej dyrektywę 78/176/EWG w sprawie odpadów pochodzących z prze-

³⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875 i Nr 92, poz. 880.

- mystu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 32 z 03.02.1983),
- 5) dyrektywy 84/360/EWG z dnia 28 czerwca 1984 r. w sprawie zwalczania zanieczyszczeń powietrza przez zakłady przemysłowe (Dz. Urz. WE L 188 z 16.07.1984),
 - 6) dyrektywy 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. WE L 175 z 05.07.1985),
 - 7) dyrektywy 87/101/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. zmieniającej dyrektywę 75/439/EWG w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych (Dz. Urz. WE L 42 z 12.02.1987),
 - 8) dyrektywy 87/217/EWG z dnia 19 marca 1987 r. w sprawie ograniczania zanieczyszczenia środowiska azbestem i zapobiegania temu zanieczyszczeniu (Dz. Urz. WE L 85 z 28.03.1987),
 - 9) dyrektywy 88/609/EWG z dnia 24 listopada 1988 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. WE L 336 z 07.12.1988),
 - 10) dyrektywy 89/369/EWG z dnia 8 czerwca 1989 r. w sprawie zapobiegania zanieczyszczeniu powietrza przez nowe spalarnie odpadów komunalnych (Dz. Urz. WE L 163 z 14.06.1989),
 - 11) dyrektywy 89/429/EWG z dnia 21 czerwca 1989 r. w sprawie zmniejszenia zanieczyszczenia powietrza przez istniejące spalarnie odpadów komunalnych (Dz. Urz. WE L 203 z 15.07.1989),
 - 12) dyrektywy 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobody dostępu do informacji o środowisku (Dz. Urz. WE L 158 z 23.06.1990),
 - 13) dyrektywy 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 r. normalizującej i racjonalizującej sprawozdania dotyczące wykonywania niektórych dyrektyw odnoszących się do środowiska (Dz. Urz. WE L 377 z 31.12.1991),
 - 14) dyrektywy 92/112/EWG z dnia 15 grudnia 1992 r. w sprawie procedur harmonizacji programów mających na celu ograniczenie i ostateczną eliminację zanieczyszczeń powodowanych przez odpady pochodzące z przemysłu dwutlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 409 z 31.12.1992),
 - 15) dyrektywy 94/66/WE z dnia 15 grudnia 1994 r. zmieniającej dyrektywę 88/609 w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. WE L 337 z 24.12.1994),
 - 16) dyrektywy 94/67/WE z dnia 16 grudnia 1994 r. w sprawie spalania odpadów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994),
 - 17) dyrektywy 96/59/WE z dnia 16 września 1996 r. w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB/PCT) (Dz. Urz. WE L 243 z 24.09.1996),
 - 18) dyrektywy 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. WE L 257 z 10.10.1996),
 - 19) dyrektywy 96/62/WE z dnia 27 września 1996 r. w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza (Dz. Urz. WE L 296 z 21.11.1996),
 - 20) dyrektywy 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli zagrożeń niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (Dz. Urz. WE L 10 z 14.01.1997),
 - 21) dyrektywy 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. zmieniającej dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko (Dz. Urz. WE L 73 z 14.03.1997),
 - 22) dyrektywy 1999/13/WE z dnia 13 marca 1999 r. w sprawie ograniczenia emisji lotnych związków organicznych ze stosowania rozpuszczalników w niektórych rodzajach działalności gospodarczej,
 - 23) dyrektywy 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu (Dz. Urz. WE L 163 z 29.06.1999),
 - 24) dyrektywy 1999/94/WE z dnia 13 grudnia 1999 r. odnoszącej się do dostępności dla konsumentów informacji o zużyciu paliwa i emisjach CO₂ w odniesieniu do obrotu nowymi samochodami osobowymi (Dz. Urz. WE L 12 z 18.01.2000),
 - 25) dyrektywy 2000/69/WE z dnia 16 listopada 2000 r. dotyczącej wartości dopuszczalnych benzenu i tlenku węgla w otaczającym powietrzu (Dz. Urz. WE L 313 z 13.12.2000),
 - 26) dyrektywy 2000/76/WE z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000),
 - 27) dyrektywy 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001),
 - 28) dyrektywy 2001/80/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. WE L 309 z 27.11.2001),

29) dyrektywy 2002/3/WE z dnia 12 lutego 2002 r. odnoszącej się do ozonu w otaczającym powietrzu (Dz. Urz. WE L 67 z 09.03.2002),

30) dyrektywy 2002/49/WE z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie oceny i zarządzania hałasem w środowisku.

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) art. 170 otrzymuje brzmienie:

„Art. 170. 1. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, kierując się potrzebą ograniczenia wykorzystywania produktów negatywnie oddziałujących na środowisko, produkty z tworzyw sztucznych, na których należy zamieszczać informację o ich negatywnym oddziaływaniu na środowisko.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, zostaną ustalone:

- 1) oznaczenie numeryczne pozwalające na identyfikację produktu lub grupy produktów oraz ich nazwy,
- 2) termin, w którym zaczyna obowiązywać wymaganie dotyczące zamieszczenia informacji.

3. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, sposób zamieszczania i treść informacji o negatywnym oddziaływaniu produktu na środowisko na produktach, o których mowa w ust. 1, kierując się koniecznością zapewnienia konsumentom możliwości łatwej oceny cech produktu istotnych z punktu widzenia ochrony środowiska.

4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, mogą zostać ustalone:

- 1) wielkość informacji,
- 2) wzory informacji,
- 3) grafika i kolory informacji.”;

3) po art. 171a dodaje się art. 171b w brzmieniu:

„Art. 171b. Wprowadzać do obrotu można, z wyłączeniem przepisów art. 166 i 167 oraz przepisów wydanych na podstawie art. 169 i 170, produkty:

- 1) zgodnie z prawem wyprodukowane lub dopuszczone do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej albo w Republice Turcji,

2) zgodnie z prawem wyprodukowane w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”.

Art. 51. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628, z późn. zm.³⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 75/439/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975),

2) dyrektywy 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975),

3) dyrektywy 78/176/EWG z dnia 20 lutego 1978 r. w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 54 z 25.02.1978),

4) dyrektywy 82/883/EWG z dnia 3 grudnia 1982 r. w sprawie procedur nadzorowania i monitorowania środowiska naturalnego w odniesieniu do odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 378 z 31.12.1982),

5) dyrektywy 83/29/EWG z dnia 24 stycznia 1983 r. zmieniającej dyrektywę 78/176/EWG w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 32 z 03.02.1983),

6) dyrektywy 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz. Urz. WE L 181 z 04.07.1986),

7) dyrektywy 87/101/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. zmieniającej dyrektywę 75/439/EWG w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych (Dz. Urz. WE L 42 z 12.02.1987),

8) dyrektywy 89/369/EWG z dnia 8 czerwca 1989 r. w sprawie zapobiegania zanieczyszczeniu powietrza przez nowe spalarnie odpadów komunalnych (Dz. Urz. WE L 163 z 14.06.1989),

9) dyrektywy 89/429/EWG z dnia 21 czerwca 1989 r. w sprawie zmniejszenia zanieczyszczenia powietrza przez istniejące spalarnie odpadów komunalnych (Dz. Urz. WE L 203 z 15.07.1989),

³⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 113, poz. 984 i Nr 199, poz. 1671 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 78.

- 10) dyrektywy 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. zmieniającej dyrektywę 75/442/EWG w sprawie odpadów (Dz. Urz. WE L 78 z 26.03.1991),
- 11) dyrektywy 91/157/EWG z dnia 18 marca 1991 r. w sprawie baterii i akumulatorów zawierających niektóre substancje niebezpieczne (Dz. Urz. WE L 78 z 26.03.1991),
- 12) dyrektywy 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991),
- 13) dyrektywy 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 377 z 31.12.1991),
- 14) dyrektywy 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 r. normalizującej i racjonalizującej sprawozdania dotyczące wykonywania niektórych dyrektyw odnoszących się do środowiska (Dz. Urz. WE L 409 z 31.12.1991),
- 15) dyrektywy 92/112/EWG z dnia 15 grudnia 1992 r. w sprawie procedur harmonizacji programów mających na celu ograniczanie i ostateczną eliminację zanieczyszczeń powodowanych przez odpady pochodzące z przemysłu dwutlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 409 z 31.12.1992),
- 16) dyrektywy 93/86/EWG z dnia 4 października 1993 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 91/157/EWG w sprawie baterii i akumulatorów zawierających niektóre substancje niebezpieczne (Dz. Urz. WE L 264 z 23.10.1993),
- 17) dyrektywy 94/31/WE z dnia 27 czerwca 1994 r. zmieniającej dyrektywę 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 168 z 02.07.1994),
- 18) dyrektywy 94/67/WE z dnia 16 grudnia 1994 r. w sprawie spalania odpadów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994),
- 19) dyrektywy 96/59/WE z dnia 16 września 1996 r. w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB/PCT) (Dz. Urz. WE L 243 z 24.09.1996),
- 20) dyrektywy 98/101/WE z dnia 22 grudnia 1998 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 91/157/EWG w sprawie baterii i akumulatorów zawierających niektóre substancje niebezpieczne (Dz. Urz. WE L 01 z 05.01.1999),
- 21) dyrektywy 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. WE L 182 z 16.07.1999),
- 22) dyrektywy 2000/76/WE z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie

— z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. 1. Do międzynarodowego obrotu odpadami stosuje się przepisy określone w rozporządzeniu nr 259/93/EWG z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty oraz poza jej obszar (Dz. Urz. WE L 30 z 06.02.1993, z późn. zm.).

2. Zadania kompetentnej władzy w rozumieniu przepisów rozporządzenia 259/93/EWG, o którym mowa w ust. 1, wykonuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

3. Zezwolenia wydane w zakresie międzynarodowego obrotu odpadami zachowują ważność na okres, na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż do dnia 31 października 2004 r.”;

3) uchyla się art. 65 i 66.

Art. 52. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 63, poz. 634, z późn. zm.³⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 76/895/EWG z dnia 23 listopada 1976 r. odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 340 z 09.12.1976),

2) dyrektywy 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy produktami mięsnymi (Dz. Urz. WE L 26 z 31.01.1977),

3) dyrektywy 80/428/EWG z dnia 28 marca 1980 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 76/895/EWG odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 102 z 19.04.1980),

³⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1408, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1362, z 2003 r. Nr 52, poz. 450, Nr 122, poz. 1144, Nr 130, poz. 1187, Nr 199, poz. 1938 i Nr 208, poz. 2020 oraz z 2004 r. Nr 33, poz. 288.

- 4) dyrektywy 80/777/EWG z dnia 15 lipca 1980 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych (Dz. Urz. WE L 229 z 30.08.1980),
- 5) dyrektywy 81/36/EWG z dnia 9 lutego 1981 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 76/895/EWG odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 46 z 19.02.1981),
- 6) dyrektywy 81/712/EWG z dnia 28 lipca 1981 r. ustanawiającej wspólnotowe metody analiz w celu kontroli spełniania kryteriów czystości przez niektóre dodatki stosowane w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 257 z 10.09.1981),
- 7) dyrektywy 82/528/EWG z dnia 19 lipca 1982 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 76/895/EWG odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 234 z 09.08.1982),
- 8) dyrektywy 83/201/EWG z dnia 12 kwietnia 1983 r. ustanawiającej wyjątki od dyrektywy 77/99/EWG dotyczące niektórych produktów zawierających inne środki spożywcze i tylko niewielki procent mięsa lub produktu mięsnego (Dz. Urz. WE L 112 z 28.04.1983),
- 9) dyrektywy 85/591/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. dotyczącej wprowadzenia wspólnotowych metod pobierania próbek i analizy w celu monitorowania środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 372 z 31.12.1985),
- 10) dyrektywy 86/362/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 221 z 7.08.1986),
- 11) dyrektywy 86/363/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 221 z 07.08.1986),
- 12) dyrektywy 87/250/EWG z dnia 15 kwietnia 1987 r. w sprawie oznaczania zawartości alkoholu na etykietach napojów alkoholowych przeznaczonych do sprzedaży konsumentowi końcowemu (Dz. Urz. WE L 113 z 30.04.1987),
- 13) dyrektywy 88/298/EWG z dnia 16 maja 1988 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 76/895/EWG i 86/362/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów, odpowiednio w owocach i warzywach oraz w zbożach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 126 z 20.05.1988),
- 14) dyrektywy 88/344/EWG z dnia 13 czerwca 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących rozpuszczalników do ekstrakcji stosowanych w produkcji środków spożywczych i składników żywności (Dz. Urz. WE L 157 z 24.06.1988),
- 15) dyrektywy 88/388/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków aromatyzujących przeznaczonych do użytku w środkach spożywczych i materiałów służących do ich produkcji (Dz. Urz. WE L 184 z 15.07.1988),
- 16) dyrektywy 89/107/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dodatków do żywności dopuszczonych do użytku w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 40 z 11.02.1989),
- 17) dyrektywy 89/108/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie dostosowania przepisów państw członkowskich odnoszących się do żywności mrożonej przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 40 z 11.02.1989),
- 18) dyrektywy 89/109/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi (Dz. Urz. WE L 40 z 11.02.1989),
- 19) dyrektywy 89/186/EWG z dnia 6 marca 1989 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 76/895/EWG odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 66 z 10.03.1989),
- 20) dyrektywy 89/396/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii artykułów, do których należy dany środek spożywczy (Dz. Urz. WE L 186 z 30.06.1989),
- 21) dyrektywy 89/397/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie urzędowej kontroli środków żywności (Dz. Urz. WE L 186 z 30.06.1989),
- 22) dyrektywy 89/398/EWG z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego (Dz. Urz. WE L 186 z 30.06.1989),
- 23) dyrektywy 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzpaństwowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego (Dz. Urz. WE L 395 z 30.12.1989),

- 24) dyrektywy 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie prowadzenia rynku wewnętrznego (Dz. Urz. WE L 224 z 18.08.1990),
- 25) dyrektywy 90/496/EWG z dnia 24 września 1990 r. w sprawie oznaczenia wartości odżywczej środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 276 z 06.10.1990),
- 26) dyrektywy 90/642/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 350 z 14.12.1990),
- 27) dyrektywy 91/71/EWG z dnia 16 stycznia 1991 r. uzupełniającej dyrektywę 88/388/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków aromatyzujących przeznaczonych do użytku w środkach spożywczych i materiałów źródłowych służących do ich produkcji (Dz. Urz. WE L 42 z 15.02.1991),
- 28) dyrektywy 91/238/EWG z dnia 22 kwietnia 1991 r. zmieniającej dyrektywę 89/396/EWG w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii artykułów, do których należy dany środek spożywczy (Dz. Urz. WE L 107 z 27.04.1991),
- 29) dyrektywy 91/321/EWG z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie preparatów dla niemowląt i preparatów pochodnych (Dz. Urz. WE L 175 z 04.07.1991),
- 30) dyrektywy 92/1/EWG z dnia 13 stycznia 1992 r. w sprawie monitorowania temperatur w środkach transportu, podczas magazynowania oraz składowania głęboko mrożonych środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 34 z 11.02.1992),
- 31) dyrektywy 92/2/EWG z dnia 13 stycznia 1992 r. ustanawiającej procedurę pobierania próbek oraz wspólnotową metodę analizy do celów urzędowej kontroli temperatur głęboko mrożonych środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 34 z 11.02.1992),
- 32) dyrektywy 92/4/WE z dnia 10 lutego 1992 r. zmieniającej dyrektywę 78/663/EWG ustanawiającą szczególne kryteria czystości dla emulgatorów, stabilizatorów, zagęszczaczy i substancji żelujących do stosowania w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 55 z 29.02.1992),
- 33) dyrektywy 92/5/EWG z dnia 10 lutego 1992 r. zmieniającej i uaktualniającej dyrektywę 77/99/EWG w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy produktami mięsnymi oraz zmieniająca dyrektywę 64/433/EWG (Dz. Urz. WE L 57 z 02.03.1992),
- 34) dyrektywy 92/11/EWG z dnia 3 marca 1992 r. zmieniającej dyrektywę 89/396/EWG w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii artykułów, do których należy dany środek spożywczy (Dz. Urz. WE L 65 z 11.03.1992),
- 35) dyrektywy 92/52/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie preparatów dla niemowląt i receptur przeznaczonych na wywóz do państw trzecich (Dz. Urz. WE L 179 z 01.07.1992),
- 36) dyrektywy 92/115/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. zmieniającej po raz pierwszy dyrektywę 88/344/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących rozpuszczalników do ekstrakcji stosowanych w produkcji środków spożywczych i składników żywności (Dz. Urz. WE L 409 z 31.12.1992),
- 37) dyrektywy 92/116/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. zmieniającej i aktualizującej dyrektywę 71/118/EWG w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel świeżym mięsem drobiowym (Dz. Urz. WE L 62 z 15.03.1993),
- 38) dyrektywy 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiającej warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz, w zakresie czynników chorobotwórczych, do dyrektywy 90/425/EWG (Dz. Urz. WE L 62 z 15.03.1993),
- 39) dyrektywy 93/5 z dnia 25 lutego 1993 r. w sprawie pomocy Komisji i współpracy państw członkowskim w naukowym badaniu zagadnień dotyczących żywności (Dz. Urz. WE L 52 z 04.03.1993),
- 40) dyrektywy 93/43/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 175 z 19.07.1993),
- 41) dyrektywy 93/45/EWG z dnia 17 czerwca 1993 r. dotyczącej produkcji nektarów bez dodatku cukrów lub miodu (Dz. Urz. WE L 159 z 01.07.1993),
- 42) dyrektywy 93/57/EWG z dnia 29 czerwca 1993 r. zmieniającej załączniki do dyrektywy 86/362/EWG i 86/363/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni oraz w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 211 z 23.08.1993),

- 43) dyrektywy 93/58/EWG z dnia 29 czerwca 1993 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 76/895/EWG odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni oraz Załącznik do dyrektywy 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni oraz ustanawiająca pierwszy wykaz najwyższych dopuszczalnych poziomów (Dz. Urz. WE L 211 z 23.08.1993),
- 44) dyrektywy 93/99/EWG z dnia 29 października 1993 r. w sprawie dodatkowych środków urzędowej kontroli środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 290 z 24.11.1993),
- 45) dyrektywy 94/29/WE z dnia 23 lipca 1994 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG i 86/363/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów, odpowiednio w zbożach i w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 189 z 23.07.1994),
- 46) dyrektywy 94/30/WE z dnia 23 czerwca 1994 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni, i przewidująca ustanowienie wykazu najwyższych dopuszczalnych poziomów (Dz. Urz. WE L 189 z 23.07.1994),
- 47) dyrektywy 94/34/WE z dnia 30 czerwca 1994 r. zmieniającej dyrektywę 89/107/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dodatków do żywności dopuszczonych do użycia w środkach spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 237 z 10.09.1994),
- 48) dyrektywy 94/35/WE z dnia 30 czerwca 1994 r. w sprawie substancji słodzących używanych w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 237 z 10.09.1994),
- 49) dyrektywy 94/36/WE z dnia 30 czerwca 1994 r. w sprawie barwników używanych w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 237 z 10.09.1994),
- 50) dyrektywy 94/52/WE z dnia 7 grudnia 1994 r. zmieniającej po raz drugi dyrektywę 88/344/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących rozpuszczalników do ekstrakcji stosowanych w produkcji środków spożywczych i składników żywności (Dz. Urz. WE L 331 z 21.12.1994),
- 51) dyrektywy 94/54/WE z dnia 18 listopada 1994 r. dotyczącej obowiązkowego umieszczenia na etykietach niektórych środków spożywczych danych szczegółowych innych niż wymienione w dyrektywie 79/112/EWG (Dz. Urz. WE L 300 z 23.11.1994),
- 52) dyrektywy 94/65/WE z dnia 14 grudnia 1994 r. ustanawiającej wymagania dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu mięsa mielonego oraz wyrobów mięsnych (Dz. Urz. WE L 368 z 31.12.1994),
- 53) dyrektywy 95/2/WE z dnia 20 lutego 1995 r. w sprawie dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz. Urz. WE L 61 z 18.03.1995),
- 54) dyrektywy 95/31/WE z dnia 5 lipca 1995 r. ustanawiającej szczegółowe kryteria czystości dotyczące substancji słodzących mogących mieć zastosowanie w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 178 z 28.07.1995),
- 55) dyrektywy 95/38/WE z dnia 17 lipca 1995 r. zmieniającej załączniki I i II do dyrektywy 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni oraz przewidującej ustalenie wykazu najwyższych dopuszczalnych poziomów (Dz. Urz. WE L 197 z 22.08.1995),
- 56) dyrektywy 95/39/WE z dnia 17 lipca 1995 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG i 86/363/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni oraz w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 197 z 22.08.1995),
- 57) dyrektywy 95/45/WE z dnia 26 lipca 1995 r. ustanawiającej szczególne kryteria czystości dla barwników mogących mieć zastosowanie w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 226 z 22.09.1995),
- 58) dyrektywy 95/61/WE z dnia 29 listopada 1995 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 90/642/EWG odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 292 z 07.12.1995),
- 59) dyrektywy 95/68/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. zmieniającej dyrektywę 77/99/EWG w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów mięsnych oraz niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 332 z 30.12.1995),
- 60) dyrektywy 96/3/WE z dnia 26 stycznia 1996 r. przyznającej odstępstwo od niektórych przepisów dyrektywy 93/43/EWG w sprawie higieny środków spożywczych w odniesieniu do transportu morskiego płynnych ole-

- jów i tłuszczów luzem (Dz. Urz. WE L 21 z 27.01.1996),
- 61) dyrektywy 96/4/WE z dnia 16 lutego 1996 r. poprawiającej dyrektywę 91/321/EWG w sprawie preparatów dla niemowląt i preparatów pochodnych (Dz. Urz. WE L 49 z 28.02.1996),
- 62) dyrektywy 96/5/WE z dnia 16 lutego 1996 r. w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci (Dz. Urz. WE L 49 z 28.02.1996),
- 63) dyrektywy 96/8/WE z dnia 26 lutego 1996 r. w sprawie żywności przeznaczonej do użycia w dietach o obniżonej energetyczności (Dz. Urz. WE L 55 z 06.03.1996),
- 64) dyrektywy 96/21/WE z dnia 29 marca 1996 r. zmieniającej dyrektywę 94/54/WE dotyczącą obowiązkowego umieszczenia na etykietach niektórych środków spożywczych danych szczegółowych innych niż wymienione w dyrektywie 79/112/EWG (Dz. Urz. WE L 88 z 05.04.1996),
- 65) dyrektywy 96/32/WE z dnia 21 maja 1996 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 76/895/EWG odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni, oraz załącznik II do dyrektywy 90/642/EWG odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni, oraz przewidującej ustalenie wykazu najwyższych dopuszczalnych poziomów (Dz. Urz. WE L 144 z 18.06.1996),
- 66) dyrektywy 96/33/WE z dnia 21 maja 1996 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG i 86/363/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni oraz w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 144 z 18.06.1996),
- 67) dyrektywy 96/70/WE z dnia 28 października 1996 r. zmieniającej dyrektywę 80/777/EWG w sprawie dostosowania przepisów prawnych państw członkowskich dotyczących eksploatacji i wprowadzenia do handlu naturalnych wód mineralnych (Dz. Urz. WE L 299 z 23.11.1996),
- 68) dyrektywy 96/77/WE z dnia 2 grudnia 1996 r. ustanawiającej szczególne kryteria czystości dla dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz. Urz. WE L 339 z 30.12.1996),
- 69) dyrektywy 96/83/WE z dnia 19 grudnia 1996 r. zmieniającej dyrektywę 94/35/WE w sprawie substancji słodzących używanych w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 48 z 19.02.1997),
- 70) dyrektywy 96/84/WE z dnia 19 grudnia 1996 r. zmieniającej dyrektywę 89/398/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego (Dz. Urz. WE L 48 z 19.02.1997),
- 71) dyrektywy 96/85/WE z dnia 19 grudnia 1996 r. zmieniającej dyrektywę 95/2/WE o dodatkach do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz. Urz. WE L 86 z 28.03.1997),
- 72) dyrektywy 97/41/WE z dnia 25 czerwca 1997 r. zmieniającej dyrektywę 76/895/EWG, 86/362/EWG oraz 90/642/EWG w sprawie ustalenia maksymalnych poziomów pozostałości pestycydu w i na, odpowiednio owocach oraz warzywach, zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym także owocach i warzywach (Dz. Urz. WE L 184 z 12.07.1997),
- 73) dyrektywy 97/60/WE z dnia 27 października 1997 r. zmieniającej po raz trzeci dyrektywę 88/344/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących rozpuszczalników do ekstrakcji stosowanych w produkcji środków spożywczych i składników żywności (Dz. Urz. WE L 331 z 03.12.1997),
- 74) dyrektywy 98/28/WE z dnia przyznającej odstępstwa od niektórych przepisów dyrektywy 93/43/EWG w sprawie higieny środków spożywczych w odniesieniu do transportu morskiego cukru surowego luzem (Dz. Urz. WE L 140 z 12.05.1998),
- 75) dyrektywy 97/71/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów, odpowiednio w zbożach i na ich powierzchni, w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach (Dz. Urz. WE L 347 z 15.12.1997),
- 76) dyrektywy 98/36/WE z dnia 2 czerwca 1998 r. zmieniającej dyrektywę 96/5/WE w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz odżywek dla niemowląt i małych dzieci (Dz. Urz. WE L 167 z 12.06.1998),
- 77) dyrektywy 98/53/WE z dnia 16 lipca 1998 r. ustanawiającej metody pobierania próbek oraz metody analiz do celów urzędowej kontroli poziomów niektórych substancji zanieczyszczających w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 201 z 17.07.1998),
- 78) dyrektywy 98/66/WE z dnia 4 września 1998 r. zmieniającej dyrektywę nr 95/31/WE ustanawiającą szczególne kryteria czystości dotyczące substancji słodzących stosowanych w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 257 z 19.09.1998),

- 79) dyrektywy 98/72/WE z dnia 15 października 1998 r. zmieniającej dyrektywę 95/2/WE dotyczącą dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz. Urz. WE L 295 z 04.11.1998),
- 80) dyrektywy 98/82/WE z dnia 27 października 1998 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów, odpowiednio w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 290 z 29.10.1998),
- 81) dyrektywy 98/86/WE z dnia 11 listopada 1998 r. zmieniającej dyrektywę 96/77/WE określającą szczegółowe kryteria czystości dla substancji dodatkowych do artykułów spożywczych innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz. Urz. WE L 334 z 09.12.1998),
- 82) dyrektywy 1999/2/WE z dnia 22 lutego 1999 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących środków spożywczych oraz składników środków spożywczych poddanych działaniu promieniowania jonizującego (Dz. Urz. WE L 66 z 13.03.1999),
- 83) dyrektywy 1999/3/WE z dnia 22 lutego 1999 r. w sprawie ustanowienia we Wspólnocie listy środków spożywczych oraz ich składników poddanych działaniu promieni jonizujących (Dz. Urz. WE L 66 z 13.03.1999),
- 84) dyrektywy 1999/21/WE z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie dietetycznych środków spożywczych specjalnego przeznaczenia medycznego (Dz. Urz. WE L 91 z 07.04.1999),
- 85) dyrektywy 1999/39/WE z dnia 6 maja 1999 r. zmieniającej dyrektywę 96/5/WE w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci (Dz. Urz. WE L 124 z 18.05.1999),
- 86) dyrektywy 1999/41/WE z dnia 7 czerwca 1999 r. zmieniającej dyrektywę 89/398/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego (Dz. Urz. WE L 172 z 08.07.1999),
- 87) dyrektywy 1999/50/WE z dnia 25 maja 1999 r. zmieniającej dyrektywę 91/321/EWG w sprawie preparatów dla niemowląt i preparatów pochodnych (Dz. Urz. WE L 139 z 02.06.1999),
- 88) dyrektywy 1999/65/WE z dnia 24 czerwca 1999 r. zmieniającej dyrektywę 86/362/EWG i 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów, odpowiednio, w zbożach i na ich powierzchni oraz niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach (Dz. Urz. WE L 172 z 08.07.1999),
- 89) dyrektywy 1999/71/WE z dnia 14 lipca 1999 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym odpowiednio owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 194 z 27.07.1999),
- 90) dyrektywy 1999/75/WE z dnia 22 lipca 1999 r. zmieniającej dyrektywę 95/45/WE ustanawiającą szczególne kryteria czystości dotyczące barwników stosowanych w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 206 z 05.08.1999),
- 91) dyrektywy 2000/13/WE z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 109 z 06.05.2000),
- 92) dyrektywy 2000/24/WE z dnia 28 kwietnia 2000 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG oraz 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym odpowiednio owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 107 z 04.05.2000),
- 93) dyrektywy 2000/42/WE z dnia 22 czerwca 2000 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG oraz 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym odpowiednio owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 158 z 30.06.2000),
- 94) dyrektywy 2000/48/WE z dnia 25 lipca 2000 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG i 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym odpowiednio owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 197 z 03.08.2000),
- 95) dyrektywy 2000/51/WE z dnia 26 lipca 2000 r. zmieniającej dyrektywę 95/31/WE ustanawiającą szczególne kryteria czystości dotyczące substancji słodzących stosowanych w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 198 z 04.08.2000),

- 96) dyrektywy 2000/57/WE z dnia 22 września 2000 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 76/895/EWG oraz 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów, odpowiednio w owocach i warzywach oraz niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 244 z 29.09.2000),
- 97) dyrektywy 2000/58/WE z dnia 22 września 2000 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG oraz 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym odpowiednio owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 244 z 29.09.2000),
- 98) dyrektywy 2000/63/WE z dnia 5 października 2000 r. zmieniającej dyrektywę 96/77/WE ustanawiającą szczególne kryteria czystości dla dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz. Urz. WE L 277 z 30.10.2000),
- 99) dyrektywy 2000/81/WE z dnia 18 grudnia 2000 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG oraz 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 326 z 22.12.2000),
- 100) dyrektywy 2000/82/WE z dnia 20 grudnia 2000 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG oraz 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów odpowiednio w owocach i warzywach, zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego, niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 3 z 06.01.2001),
- 101) dyrektywy 2001/5/WE z dnia 12 lutego 2001 r. zmieniającej dyrektywę 95/2/WE w sprawie dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz. Urz. WE L 55 z 24.02.2001),
- 102) dyrektywy 2001/15/WE z dnia 15 lutego 2001 r. w sprawie substancji, które mogą być dodawane w szczególnych celach odżywczych do żywności specjalnego przeznaczenia żywieniowego (Dz. Urz. WE L 52 z 22.02.2001),
- 103) dyrektywy 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę 90/220/EWG (Dz. Urz. WE L 106 z 17.04.2001),
- 104) dyrektywy 2001/22/WE z dnia 8 marca 2001 r. ustanawiającej metody pobierania próbek i metody analiz do celów urzędowej kontroli poziomów ołowiu, kadmu, rtęci i 3-MCPD w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 77 z 16.03.2001),
- 105) dyrektywy 2001/30/WE z dnia 2 maja 2001 r. zmieniającej dyrektywę 96/77/WE ustanawiającą szczególne kryteria czystości dla dodatków do środków spożywczych innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz. Urz. WE L 146 z 31.05.2001),
- 106) dyrektywy 2001/35/WE z dnia 11 maja 2001 r. zmieniającej załączniki do dyrektywy 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 136 z 18.05.2001),
- 107) dyrektywy 2001/39/WE z dnia 23 maja 2001 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG oraz 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów, odpowiednio w zbożach, w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 148 z 01.06.2001),
- 108) dyrektywy 2001/48/WE z dnia 28 czerwca 2001 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG oraz 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów, odpowiednio w zbożach i w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 180 z 03.07.2001),
- 109) dyrektywy 2001/50/WE z dnia 3 lipca 2001 r. zmieniającej dyrektywę 95/45/WE ustanawiającą szczególne kryteria czystości dotyczące barwników stosowanych w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 190 z 12.07.2001),
- 110) dyrektywy 2001/52/WE z dnia 3 lipca 2001 r. zmieniającej dyrektywę 95/31/WE ustanawiającą szczególne kryteria czystości dotyczące substancji słodzących stosowanych w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 190 z 12.07.2001),
- 111) dyrektywy 2001/57/WE z dnia 25 lipca 2001 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG oraz

- 90/642/EWG w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów, odpowiednio w zbożach i na ich powierzchni, w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach (Dz. Urz. WE L 208 z 01.08.2001),
- 112) dyrektywy 2001/95 z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz. Urz. WE L 11 z 15.01.2001),
- 113) dyrektywy 2001/101/WE z dnia 26 listopada 2001 r. zmieniającej dyrektywę 2000/13/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 310 z 28.11.2001, z późn. zm.),
- 114) dyrektywy 2002/5/WE z dnia 30 stycznia 2002 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 90/642/EWG w odniesieniu do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 34 z 05.02.2002),
- 115) dyrektywy 2002/23/WE z dnia 26 lutego 2002 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w odniesieniu do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym odpowiednio owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 64 z 07.03.2002),
- 116) dyrektywy 2002/26/WE z dnia 13 marca 2002 r. ustanawiającej metody pobierania próbek i metody analiz do celów urzędowej kontroli poziomów ochratoksyny A w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 75 z 16.03.2002),
- 117) dyrektywy 2002/27/WE z dnia 13 marca 2002 r. zmieniającej dyrektywę 98/53/WE ustanawiającą metody pobierania próbek oraz metody analiz do celów urzędowej kontroli poziomów niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 75 z 16.03.2002),
- 118) dyrektywy 2002/42/WE z dnia 17 maja 2002 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w odniesieniu do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów (bentazonu i pirydatu) w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 134 z 22.05.2002),
- 119) dyrektywy 2002/46/EWG z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz. Urz. WE L 183 z 12.07.2002),
- 120) dyrektywy 2002/63/WE z dnia 11 lipca 2002 r. ustanawiającej wspólnotowe metody pobierania próbek do celów urzędowej kontroli pozostałości pestycydów w produktach pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni oraz uchylająca dyrektywę 79/700/EWG (Dz. Urz. WE L 187 z 16.07.2002),
- 121) dyrektywy 2002/66/WE z dnia 16 lipca 2002 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w odniesieniu do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach, zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym odpowiednio owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 192 z 20.07.2002),
- 122) dyrektywy 2002/67/WE z dnia 18 lipca 2002 r. w sprawie etykietowania środków spożywczych zawierających chininę oraz środków spożywczych zawierających kofeinę (Dz. Urz. WE L 191 z 19.07.2002),
- 123) dyrektywy 2002/69/WE z dnia 26 lipca 2002 r. ustanawiającej metody pobierania próbek i metody analiz do celów urzędowej kontroli dioksyn i oznaczania dioksynopodobnych polichlorowanych bifenyli (PCB) w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 209 z 06.08.2002),
- 124) dyrektywy 2002/71/WE z dnia 19 sierpnia 2002 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w zakresie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów (formotionu, dimetoatu i oksydometonu metylowego) w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 225 z 22.08.2002),
- 125) dyrektywy 2002/76/WE z dnia 6 września 2002 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG i 90/642/EWG w zakresie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów (metsulfuronu metylowego) w zbożach oraz niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 240 z 07.09.2002),
- 126) dyrektywy 2002/79/WE z dnia 2 października 2002 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 76/895/EWG, 86/362/EWG,

- 86/363/EWG i 90/642/EWG w odniesieniu do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach oraz na ich powierzchni (Dz. Urz. WE L 291 z 28.10.2002),
- 127) dyrektywy 2002/82/WE z dnia 15 października 2002 r. zmieniającej dyrektywę 96/77/WE ustanawiającą szczególne kryteria czystości dla dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz. Urz. WE L 292 z 28.10.2002),
- 128) dyrektywy 2002/97/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w zakresie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów (2,4-D, triasulfuronu i thifensulfuronu metylowego) w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach oraz na ich powierzchniach (Dz. Urz. WE L 343 z 18.12.2002),
- 129) dyrektywy 2002/100/WE z dnia 20 grudnia 2002 r. zmieniającej dyrektywę 90/642/EWG w zakresie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości dla azoksystrobiny (Dz. Urz. WE L 2 z 07.01.2003),
- 130) dyrektywy 2003/13/WE z dnia 10 lutego 2003 r. zmieniającej dyrektywę 96/5/WE w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003),
- 131) dyrektywy 2003/14/WE z dnia 10 lutego 2003 r. zmieniającej dyrektywę 91/321/EWG w sprawie preparatów dla niemowląt i preparatów pochodnych (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003),
- 132) dyrektywy 2003/52/WE z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniającej dyrektywę 95/2/WE w zakresie warunków stosowania dodatku do żywności E 425 konjac (Dz. Urz. WE L 178 z 17.07.2003),
- 133) dyrektywy 2003/60/WE z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG oraz 90/642/EWG w odniesieniu do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach, środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach (Dz. Urz. WE L 155 z 24.06.2003),
- 134) dyrektywy 2003/62/WE z dnia 20 czerwca 2003 r. zmieniającej dyrektywę 86/362/EWG i 90/642/EWG w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości heksakonazolu, klofen-tezyny, mychlobutanilu i prochlorazu (Dz. Urz. WE L 154 z 21.06.2003),
- 135) dyrektywy 2003/69/WE z dnia 11 lipca 2003 r. zmieniającej załącznik do dyrektywy 90/642/EWG w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości dla chlormekwatu, lambda-cyhalotryny, krezoksymu metylowego, azoksystrobiny oraz niektórych ditiokarbaminianów (Dz. Urz. WE L 175 z 15.07.2003),
- 136) dyrektywy 2003/78/WE z dnia 11 sierpnia 2003 r. ustanawiającej metody pobierania próbek i metody analizy do celów urzędowej kontroli poziomów patuliny w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 203 z 12.08.2003),
- 137) dyrektywy 2003/95/WE z dnia 27 października 2003 r. zmieniającej dyrektywę 96/77/WE określającą szczegółowe kryteria czystości dla dodatków do artykułów spożywczych innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz. Urz. WE L 283 z 31.10.2003),
- 138) dyrektywy 2003/113/WE z dnia 3 grudnia 2003 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w zakresie ustalenia najwyższych dopuszczalnych poziomów niektórych pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni, w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i niektórych produktach pochodzenia roślinnego w tym w owocach i warzywach (Dz. Urz. WE L 324 z 11.12.2003),
- 139) dyrektywy 2003/114/WE z dnia 19 lutego 2003 r. zmieniającej po raz trzeci decyzję 2002/308/WE ustanawiającą wykaz zatwierdzonych stref i zatwierdzonych hodowli w odniesieniu do jednej lub więcej chorób ryb: wirusowej posocznicy krwotocznej (VHS) i zakaźnej martwicy układu krwiotwórczego (IHN) (Dz. Urz. WE L 24 z 29.01.2004),
- 140) dyrektywy 2003/115/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. zmieniającej dyrektywę 94/35/WE w sprawie substancji słodzących używanych w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 24 z 29.01.2004),
- 141) dyrektywy 2003/118/WE z dnia 5 grudnia 2003 r. zmieniającej załączniki do dyrektyw 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w zakresie maksymalnych poziomów pozostałości acefat, 2,4-D, paration metylowy (Dz. Urz. WE L 327 z 16.12.2003),
- 142) dyrektywy 2003/120/WE z dnia 5 grudnia 2003 r. zmieniającej dyrektywę 90/496/EWG w sprawie oznaczania wartości odżywczej środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 333 z 20.12.2003),

- 143) dyrektywy 2003/121/WE z dnia 15 grudnia 2003 r. zmieniającej dyrektywę 98/53/WE ustalającą metody pobierania próbek i metody analizy dla urzędowej kontroli niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych (Dz. Urz. WE L 332 z 19.12.2003),
- 144) dyrektywy 2004/2/WE z dnia 9 stycznia 2004 r. zmieniającej dyrektywy 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w zakresie maksymalnych poziomów pozostałości fenamiphos (Dz. Urz. WE L 14 z 21.01.2004),
- 145) dyrektywy 2004/4/WE z dnia 15 stycznia 2004 r. zmieniającej dyrektywę 96/3/WE przyznającą odstępstwo od niektórych przepisów dyrektywy 93/43/EWG w sprawie higieny środków spożywczych w odniesieniu do transportu morskiego płynnych olejów i tłuszczów luzem (Dz. Urz. WE L 15 z 22.01.2004),
- 146) dyrektywy 2004/5/WE z dnia 20 stycznia 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/15/WE w zakresie włączenia niektórych substancji do załącznika (Dz. Urz. WE L 14 z 21.01.2004),
- 147) dyrektywy 2004/6/WE z dnia 20 stycznia 2004 r. usuwającej z dyrektywy 2001/15/WE przesunięcie terminu wdrożenia przepisów zakazujących handlu niektórymi produktami (Dz. Urz. WE L 15 z 22.01.2004).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) w art. 3 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) żywność (środek spożywczy) — każdą substancję lub produkt w rozumieniu art. 2 rozporządzenia nr 178/2002/WE z dnia 28 stycznia 2002 r. ustalającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, ustanawiające Europejski Urząd do Spraw Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w sprawie bezpieczeństwa żywnościowego (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 178/2002/WE”,

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) zanieczyszczenie — każdą substancję w rozumieniu art. 1 rozporządzenia nr 315/93/EWG z dnia 8 lutego 1993 r. ustalającego obowiązujące we Wspólnocie procedury dotyczące zanieczyszczeń żywności (Dz. Urz. WE L 37 z 13.02.1993),

c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) obrót żywnością — czynności w rozumieniu art. 3 pkt 9 rozporządzenia nr 178/2002/WE”,

d) pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26) nowa żywność — substancje lub ich mieszaniny w rozumieniu art. 1 rozporządzenia nr 258/97/WE z dnia 27 stycznia 1997 r. w sprawie nowych produktów spożywczych i nowych składników żywności (Dz. Urz. WE L 43 z 14.02.1997), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 258/97/WE”,

e) pkt 31 otrzymuje brzmienie:

„31) żywność przeznaczona bezpośrednio dla konsumenta — żywność znajdująca się w obrocie w postaci gotowej do spożycia lub używania przez konsumentów w rozumieniu art. 3 pkt 9 rozporządzenia nr 178/2002/WE”,

f) pkt 36 otrzymuje brzmienie:

„36) produkcja pierwotna — oznacza produkcję w rozumieniu art. 3 pkt 17 rozporządzenia nr 178/2002/WE”,

g) pkt 40 otrzymuje brzmienie:

„40) ryzyko — niebezpieczeństwo w rozumieniu art. 3 pkt 9 rozporządzenia nr 178/2002/WE”,

h) pkt 41 otrzymuje brzmienie:

„41) analiza ryzyka — postępowanie w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia nr 178/2002/WE”,

i) pkt 42 otrzymuje brzmienie:

„42) ocena ryzyka — proces w rozumieniu art. 3 pkt 11 rozporządzenia nr 178/2002/WE”,

j) pkt 43 otrzymuje brzmienie:

„43) zarządzanie ryzykiem — postępowanie w rozumieniu art. 3 pkt 12 rozporządzenia nr 178/2002/WE”,

k) pkt 44 otrzymuje brzmienie:

„44) informowanie o ryzyku — wymianę informacji i opinii podczas analizy ryzyka, w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia nr 178/2002/WE”,

l) pkt 45 otrzymuje brzmienie:

„45) zagrożenie — czynniki w rozumieniu art. 3 pkt 14 rozporządzenia nr 178/2002/WE”,

m) pkt 46 otrzymuje brzmienie:

„46) system wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt (Rapid Alert System for Food and Feed), zwany dalej „systemem RASFF” — postępowanie organów urzędowej kontroli żywności i innych podmiotów realizujących zadania z zakresu bezpieczeństwa żywności, dotyczące powiadamiania organów administracji rządowej oraz Komisji Europejskiej i Europejskiego Urzędu do Spraw Bezpieczeństwa Żywności o bezpośrednim lub pośrednim niebezpieczeństwie grożącym

życiu lub zdrowiu ludzi ze strony żywności lub środków żywienia zwierząt zgodnie z zasadami określonymi w art. 50—57 rozporządzenia nr 178/2002/WE,”;

3) w art. 9:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

1) wymagania dotyczące pobierania próbek żywności do badań w ramach urzędowej kontroli żywności oraz oznaczania dioksyn i polichlorowanych bifenyli o właściwościach podobnych do dioksyn w niektórych środkach spożywczych,

2) minimalne wymagania dotyczące metod analitycznych w ramach urzędowej kontroli żywności oraz sposobów przygotowywania próbek i metod analizy otrzymanych wyników badań

— mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa żywności oraz wymagania w tym zakresie obowiązujące w Unii Europejskiej.”,

b) dodaje się ust. 9—13 w brzmieniu:

„9. Główny Inspektor Sanitarny może zezwolić na wprowadzenie do obrotu i stosowanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej substancji dodatkowej należącej do kategorii wymienionych w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 4 pkt 1, nieuwzględnionej w wykazach substancji objętych tym rozporządzeniem, z zastrzeżeniem następujących warunków:

- 1) decyzja może być wydana na okres nie dłuższy niż dwa lata;
- 2) decyzja będzie określać, jakie informacje będą zawarte na opakowaniach jednostkowych środków spożywczych zawierających substancje dodatkowe objęte decyzją;
- 3) środki spożywcze zawierające substancje dodatkowe objęte decyzją będą nadzorowane przez organy urzędowej kontroli żywności.

10. W ciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie decyzji, o której mowa w ust. 9, Główny Inspektor Sanitarny przekazuje innym państwom członkowskim Unii Europejskiej oraz Komisji Europejskiej tekst decyzji.

11. Przed upływem dwuletniego okresu przewidzianego w ust. 9 pkt 1, Główny Inspektor Sanitarny może wystąpić do Komisji Europejskiej z wnioskiem o włączenie substancji dodatkowej do odpowiedniego wykazu dozwolonych substancji dodatkowych na terenie Unii Europejskiej. Do wniosku załącza się uzasadnienie wraz z informacją dotyczącą sposobu i zakresu stosowania substancji dodatkowej.

12. Decyzja, o której mowa w ust. 9, zostaje uchylona w przypadku, gdy Komisja Europejska lub Rada Unii Europejskiej nie podejmie działań określonych w art. 3 dyrektywy 89/107/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dodatków do żywności dopuszczonych do użytku w środkach spożywczych.

13. Decyzja zezwalająca, o której mowa w ust. 9 nie może być ponownie wydana w odniesieniu do tej samej substancji dodatkowej, chyba, że uzasadnia to postęp naukowy lub techniczny dokonany od chwili uchylecia decyzji.”;

4) w art. 9a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Główny Inspektor Sanitarny może czasowo ograniczyć lub zawiesić obrót wodami pochodzącymi z państw członkowskich Unii Europejskiej, jeżeli wystąpi uzasadnione podejrzenie, że dana woda może spowodować zagrożenie dla zdrowia ludzi.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Główny Inspektor Sanitarny bezzwłocznie powiadamia Komisję Europejską oraz państwa członkowskie Unii Europejskiej podając powody podjętej decyzji.”;

5) w art. 11 uchyla się ust. 1a—4 i skreśla się oznaczenie ust. 1;

6) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Podjęcie produkcji nowej żywności lub wprowadzenie jej do obrotu poprzedza się postępowaniem, o którym mowa w rozporządzeniu nr 258/97/WE oraz w rozporządzeniu nr 1829/2003/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie zmodyfikowanej genetycznie żywności i paszy (Dz. Urz. WE L 268 z 18.10.2003).

2. Postępowanie dotyczące wstępnej oceny, o której mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 258/97/WE, przeprowadza Główny Inspektor Sanitarny.

3. Koszty postępowania ponoszą wnioskodawcy, o których mowa w art. 4 rozporządzenia nr 258/97/WE.”;

7) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Minister właściwy do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb postępowania dotyczącego dokonywania wstępnej oceny i opracowywania wstępnych sprawozdań oceniających, o których mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 258/97/WE oraz jednostki naukowe lub ekspertów właściwych ze względu na przedmiot wniosku dotyczącego nowej żywności, mając na

względnie stwierdzenie, czy środek spożywczy objęty wnioskiem nie stanowi zagrożenia dla zdrowia lub życia człowieka oraz środowiska, a także jednolite wymagania w tym zakresie obowiązujące w Unii Europejskiej.”;

8) uchyla się art. 13a;

9) uchyla się art. 14 i 15;

10) w art. 51 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) rozpoczyna działalność bez uzyskania decyzji, o której mowa w przepisach określonych w art. 12 ust. 1, a także decyzji, o której mowa w art. 22 ust. 2, art. 27 ust. 2 i art. 39 ust. 4.”.

Art. 53. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. Nr 63, poz. 638, z 2003 r. Nr 7, poz. 78 oraz z 2004 r. Nr 11, poz. 97) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE Nr 365, 31.12.1994).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 54. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. Nr 63, poz. 639, z późn. zm.⁴⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 75/439/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975),

2) dyrektywy 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975),

3) dyrektywy 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. zmieniającej dyrektywę 75/442/EWG w sprawie odpadów (Dz. Urz. WE L 78 z 26.03.1991),

4) dyrektywy 91/157/EWG z dnia 18 marca 1991 r. w sprawie baterii i akumulatorów

zawierających niektóre substancje niebezpieczne (Dz. Urz. WE L 78 z 26.03.1991),

5) dyrektywy 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) w art. 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa określa obowiązki przedsiębiorców będących wytwórcami produktów, importarami lub dokonujących wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, związane z wprowadzeniem na terytorium kraju produktów w opakowaniach, których rodzaje określa załącznik nr 1 do ustawy i produktów wymienionych w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy, oraz określa zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej i opłaty depozytowej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ustawy stosuje się również do przedsiębiorcy wprowadzającego na terytorium kraju w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, których częściami składowymi lub przynależnościami są produkty wymienione w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy.”;

3) w art. 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) eksporcie produktów — rozumie się przez to potwierdzony przez urząd celny wyjazd wywóz produktów lub produktów w opakowaniach z terytorium kraju poza terytorium Wspólnoty,”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) imporcie produktów — rozumie się przez to przywóz produktów lub produktów w opakowaniach z terytorium państwa trzeciego w celu wprowadzenia na terytorium kraju,”,

c) pkt 3a otrzymuje brzmienie:

„3a) importerze — rozumie się przez to także importerów importujących produkty lub produkty w opakowaniach na potrzeby własne; nie uważa się za importera produktów lub produktów w opakowaniach przedsiębiorcy, który dokonuje eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy uprzednio importowanych produktów lub produktów w opakowaniach,”,

⁴⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 78.

d) dodaje się pkt 11a—11g w brzmieniu:

- „11a) terytorium kraju — rozumie się przez to terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 11b) terytorium państwa członkowskiego — rozumie się przez to terytorium państwa wchodzącego w skład terytorium Wspólnoty Europejskiej,
- 11c) terytorium państwa trzeciego — rozumie się przez to terytorium niewchodzące w skład terytorium Wspólnoty Europejskiej,
- 11d) terytorium Wspólnoty Europejskiej — rozumie się przez to terytoria państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej, z tym że następujące terytoria poszczególnych państw członkowskich są wyłączone z terytorium Wspólnoty Europejskiej:
 - wyspa Heligoland, terytorium Buesingen — z Republiki Federalnej Niemiec,
 - Ceuta, Melilla, wyspy Kanaryjskie — z Królestwa Hiszpanii,
 - Livigno, Campione d’Italia, włoska część jeziora Lugano — z Republiki Włoskiej,
 - departamenty zamorskie Republiki Francuskiej — z Republiki Francuskiej,
 - Góra Athos — z Republiki Greckiej,
 - wyspy Alandzkie — z Republiki Finlandii,
- 11e) wewnątrzwspólnotowa dostawa produktów lub produktów w opakowaniach — rozumie się przez to wywóz produktów lub produktów w opakowaniach z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego,
- 11f) wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów lub produktów w opakowaniach — rozumie się przez to przemieszczanie produktów lub produktów w opakowaniach z terytorium innego państwa członkowskiego w celu wprowadzenia na terytorium kraju,
- 11g) wewnątrzwspólnotowy nabywca — rozumie się przez to także przedsiębiorców dokonujących wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów lub produktów w opakowaniach na potrzeby własne; nie uważa się za wewnątrzwspólnotowego nabywcę produktów lub produktów w opakowaniach przedsiębiorcy, który dokonuje eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy uprzednio wewnątrzwspólnotowo nabytych produktów lub produktów w opakowaniach,”

e) dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

- „12a) wprowadzenie na rynek krajowy — rozumie się przez to wprowadzenie na terytorium kraju,”;

4) w art. 3:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku importu produktów lub produktów w opakowaniach uważa się, że importer wprowadza na terytorium kraju produkty lub produkty w opakowaniach w dacie ich dopuszczenia do obrotu na terytorium kraju.”,

b) dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów lub produktów w opakowaniach uważa się, że przedsiębiorca wprowadza na terytorium kraju produkty lub produkty w opakowaniach w dacie wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów lub produktów w opakowaniu.”,

c) ust. 9 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) masę opon zebranych i zregenerowanych (bieżnikowanych) na terytorium kraju,

3) masę olejów bazowych pochodzących z regeneracji zebranych na terytorium kraju olejów odpadowych, zużytych do wytworzenia wprowadzonych na terytorium kraju olejów smarowych, z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w ust. 12 i 13.”,

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów recyklingu przez danego przedsiębiorcę do masy olejów odpadowych poddanych recyklingowi dodaje się masę olejów bazowych pochodzących z regeneracji zebranych na terytorium kraju olejów odpadowych, zużytych do wytworzenia wprowadzonych na terytorium kraju olejów smarowych, z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w ust. 12 i 13.”,

e) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Przy obliczaniu poziomu odzysku i recyklingu nie uwzględnia się produktów, które są częściami składowymi lub przynależnościami towarów wyeksportowanych lub wywiezionych z terytorium kraju w drodze wewnątrzwspólnotowej dostawy.”,

f) ust. 11a i 11b otrzymują brzmienie:

„11a. Przy obliczaniu poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i pożytkowych, do masy lub ilości wprowadzonych na rynek opakowań lub produktów nie wlicza się produktów i produktów w opakowaniach, które zostały wyeksportowane lub opuściły terytorium kraju w drodze wewnątrzwspólnotowej dostawy, dokonanej przez przedsiębiorcę innego niż wytwórca tych produktów lub produktów w opakowaniach, na podstawie dokumentów potwierdzających ten eksport lub wewnątrzwspólnotową dostawę

produktów lub produktów w opakowaniach.

11b. Do rzeczywiście osiągniętego poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i użytkowych nie wlicza się importu oraz wewnątrzwspólnotowego nabycia odpadów opakowaniowych i użytkowych, które poddaje się odzyskowi i recyklingowi na terytorium kraju.”;

5) w art. 11 ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. W przypadku eksportu odpadów lub wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów w celu poddania odzyskowi lub recyklingowi, masę lub ilość odpadów ustala się na podstawie dokumentów potwierdzających ten eksport lub faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów.”;

6) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca wytwarzający, importujący lub dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia akumulatorów ołowiowych (kwasowych) jest obowiązany dołączyć do produktu informację o warunkach i trybie zwrotu zużytego akumulatora oraz o własnych punktach systemu zbiórki tego odpadu.”.

Art. 55. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. Nr 72, poz. 747 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991),
- 2) dyrektywy 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 330 z 05.12.1998),
- 3) dyrektywy 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 56. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o leśnym materiale rozmnożeniowym (Dz. U. Nr 73, poz. 761) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 1999/105/WE z dnia

22 grudnia 1999 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym (Dz. Urz. WE L 11 z 15.01.2000).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 57. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007 oraz z 2003 r. Nr 210, poz. 2036) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. WE L 256 z 13.09.1991).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) w art. 8 w ust. 1 pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) posiada obywatelstwo:

- polskie,
- innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
- innego państwa jeżeli otrzymała zezwolenie na osiedlenie się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo na zasadzie wzajemności, o ile umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską nie stanowią inaczej,”;

3) w art. 12 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) dane osobowe przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1, a w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, członków organu zarządzającego przedsiębiorcy, prokurentów i pełnomocników, zawierające:

- a) imię i nazwisko,
- b) datę i miejsce urodzenia,
- c) obywatelstwo,
- d) numer PESEL, a w przypadku osoby posiadającej obywatelstwo innego państwa serię

i numer paszportu lub w stosunku do obywateli innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym serię i numer innego dokumentu potwierdzającego tożsamość,

e) adresy zameldowania na pobyt stały i czasowy,”;

4) w art. 22 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) posiadać nienaganną opinię wydaną przez komendanta powiatowego (miejskiego) Policji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania, a w przypadku obywatela innego państwa — przez organ odpowiedniego szczebla i kompetencji w tym państwie, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania.”;

5) w art. 28 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) posiadać nienaganną opinię, wydaną przez komendanta powiatowego (miejskiego) Policji, właściwego ze względu na jego miejsce zamieszkania a w przypadku obywatela innego państwa — przez organ odpowiedniego szczebla i kompetencji w tym państwie, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania.”;

6) w art. 32 w ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Art. 32. 1. Przedsiębiorca wprowadzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wyprowadzający z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej materiały wybuchowe oraz broń, na które nie jest wymagane zezwolenie ministra właściwego do spraw gospodarki, jest obowiązany posiadać koncesję ministra właściwego do spraw wewnętrznych i okazać ją funkcjonariuszowi celnemu.

2. Funkcjonariusz celny po dokonaniu odprawy celnej wwiozonego towaru, o którym mowa w ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zawiadamia komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce wykonywania działalności przedsiębiorcy.”.

Art. 58. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. Nr 76, poz. 811, z późn. zm.⁴¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 90/219/EWG z dnia 23 kwietnia 1990 r. w sprawie ograniczonego stosowania mikroorganizmów zmodyfikowanych genetycznie (Dz. Urz. WE L 117 z 08.05.1990),

2) dyrektywy 98/81/WE z dnia 26 października 1998 r. zmieniającej dyrektywę 90/219/EWG w sprawie ograniczonego stosowania mikroorganizmów zmodyfikowanych genetycznie (Dz. Urz. WE L 330 z 05.12.1998),

3) dyrektywy 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylecia dyrektywy 90/220/EWG (Dz. Urz. WE L 106 z 17.04.2001).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) w art. 45 uchyla się ust. 5;

3) w art. 47:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 5”,

b) uchyla się ust. 3—5;

4) uchyla się art. 47a.

Art. 59. W ustawie z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050, z późn. zm.⁴²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta poprzez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L 80 z 4.07.1998).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Z zastrzeżeniem przepisów szczególnych, przy uzgadnianiu ceny umownej oraz przy stosowaniu ceny urzędowej przedsiębiorca ma obowiązek określić, w formie pisemnej, a także, o ile to

⁴¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 41, poz. 365 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1187.

⁴²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1204 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1302.

możliwe, w postaci elektronicznej, w sposób dostępny dla kupującego, szczegółową charakterystykę jakościową towaru (usługi).

2. Rada Ministrów, po zasięgnięciu opinii właściwej organizacji zrzeszającej producentów oraz organizacji, której celem statutowym jest ochrona interesów konsumentów, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz towarów (usług), do których nie ma zastosowania obowiązek określania szczegółowej charakterystyki jakościowej towaru lub usługi, w przypadku gdy spełnienie obowiązku określenia szczegółowej charakterystyki jakościowej towaru lub usługi stanowiłoby nadmierne obciążenie dla przedsiębiorcy ze względu na specyficzne warunki sprzedaży lub z uwagi na charakter towaru.”.

Art. 60. W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 115, poz. 1229, z późn. zm.⁴³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 75/440/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotyczącej wymaganej jakości wód powierzchniowych przeznaczonych do poboru wody pitnej w państwach członkowskich (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975),
- 2) dyrektywy 76/160/EWG z dnia 8 grudnia 1975 r. dotyczącej jakości wody w kąpieliskach (Dz. U. WE L 31 z 05.02.1976),
- 3) dyrektywy 76/464/EWG z dnia 4 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 129 z 18.05.1976),
- 4) dyrektywy 78/659/EWG z dnia 18 lipca 1978 r. w sprawie jakości słodkich wód wymagających ochrony lub poprawy w celu zachowania życia ryb (Dz. Urz. WE L 222 z 14.08.1978),
- 5) dyrektywy 79/869/EWG z dnia 9 października 1979 r. dotyczącej metod pomiaru i częstotliwości pobierania próbek oraz analizy wód powierzchniowych przeznaczonych do poboru wody pitnej w pań-

stwach członkowskich (Dz. Urz. WE L 271 z 29.10.1979),

- 6) dyrektywy 79/923/EWG z dnia 30 października 1979 r. w sprawie wymaganej jakości wód, w których żyją skorupiaki (Dz. Urz. WE L 281 z 10.11.1979),
- 7) dyrektywy 80/68/EWG z dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne (Dz. Urz. WE L 20 z 26.01.1980),
- 8) dyrektywy 82/176/EWG z dnia 22 marca 1982 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z przemysłu elektrolizy chlorków metali alkalicznych (Dz. Urz. WE L 81 z 27.03.1982),
- 9) dyrektywy 84/491/EWG z dnia 9 października 1982 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów heksachlorocycloheksanu (Dz. Urz. WE L 274 z 17.10.1984),
- 10) dyrektywy 83/513/EWG z dnia 26 września 1983 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów kadmu (Dz. Urz. WE L 291 z 24.10.1983),
- 11) dyrektywy 84/156/EWG z dnia 8 marca 1984 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z sektorów innych niż przemysł elektrolizy chlorków metali alkalicznych (Dz. Urz. WE L 74 z 17.03.1984),
- 12) dyrektywy 86/280/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów niektórych substancji niebezpiecznych zawartych w wykazie I Załącznika do dyrektywy 76/464/EWG (Dz. Urz. WE L 181 z 04.07.1986),
- 13) dyrektywy 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991),
- 14) dyrektywy 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanym przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz. Urz. WE L 375 z 31.12.1991),
- 15) dyrektywy 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE 327 z 22.12.2000).

⁴³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1803, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 130, poz. 1112, Nr 233, poz. 1957 i Nr 238, poz. 2022, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 165, poz. 1592, Nr 190, poz. 1865 i Nr 228, poz. 2259 oraz z 2004 r. Nr 92, poz. 880.

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej —

dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) w art. 43 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Aglomeracje, o których mowa w ust. 1, wyznacza, po zasięgnięciu opinii zainteresowanych gmin i zarządu województwa, wojewoda w drodze aktu prawa miejscowego. W przypadku jeżeli aglomeracja obejmowała by tereny położone w dwóch lub więcej województwach, właściwym do wyznaczenia aglomeracji jest wojewoda tego województwa, na którego terenie znajdować się będzie największa część aglomeracji.”;

3) w art. 43 po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Wojewoda przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska corocznie, nie później niż do dnia 31 marca, sprawozdanie z realizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych w województwie, zawierające:

- 1) wykaz aglomeracji,
- 2) informację o stanie wyposażenia aglomeracji w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków komunalnych,
- 3) informację o postępie realizacji przedsięwzięć określonych w krajowym programie oczyszczania ścieków komunalnych,
- 4) informację o ilości wytworzonych w ciągu roku Mg suchej masy osadów ściekowych w oczyszczalniach ścieków komunalnych aglomeracji oraz sposób postępowania z tymi osadami

z uwzględnieniem podziału państwa na obszary dorzeczy i regiony wodne.”;

4) w art. 43 po ust. 4 dodaje się ust. 4a—4c w brzmieniu:

„4a. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej oraz ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, określi, w drodze rozporządzenia, sposób wyznaczenia obszaru i granic aglomeracji.

4b. Wydając rozporządzenie o którym mowa w ust. 4a, minister uwzględni koszty rozwoju i eksploatacji systemów kanalizacji zbiorczej oraz gęstość zaludnienia.

4c. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych podlega okresowej aktualizacji, nie rzadziej niż raz na dwa lata.”;

5) art. 208 otrzymuje brzmienie:

„Art. 208. 1. Obowiązek o którym mowa w art. 43 ust. 1 gminy tworzące aglomeracje zrealizują w terminach określonych w krajowym programie oczyszczania

ścieków komunalnych, o którym mowa w art. 43 ust. 3.

2. Rada Ministrów zatwierdzi krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych w terminie dwóch lat od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Pierwsze wyznaczenie aglomeracji, o którym mowa w art. 43 ust. 2a, wojewoda przeprowadzi w terminie do dnia 31 marca 2005 r.”.

Art. 61. W ustawie z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr 100, poz. 1081 oraz z 2003 r. Nr 109, poz. 1030) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 87/102/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących kredytu konsumenckiego (Dz. Urz. WE L 42 z 12.02.1987, z późn. zm.).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 62. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej (Dz. U. Nr 100, poz. 1083, z późn. zm.⁴⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Diagnostą laboratoryjnym jest osoba wpisana na listę diagnostów laboratoryjnych, która ma pełną zdolność do czynności prawnych, posiada stan zdrowia pozwalający na wykonywanie zawodu diagnosty laboratoryjnego, wykonuje zawód w laboratorium oraz spełnia jeden z warunków:

1) ukończyła studia wyższe na kierunku analityka medyczna i uzyskała tytuł zawodowy magistra,

2) ukończyła studia wyższe na kierunku innym niż określony w pkt 1, przydatnym do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego, i uzyskała tytuł zawodowy magistra oraz w ramach kształcenia podyplomowego uzyskała kwalifikacje zawodowe w zakresie analityki medycznej potwierdzone egzaminem,

3) ukończyła studia wyższe na kierunku innym niż określony w pkt 1 i uzyskała na dotychczasowych zasadach specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie mającej zastosowanie w diagnostyce laboratoryjnej,

⁴⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 171, poz. 1663.

- 4) posiada dyplom wydany w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za równoważny z dyplomem uzyskiwanym w Rzeczypospolitej Polskiej, potwierdzającym tytuł zawodowy magistra na kierunku analytika medyczna,
- 5) posiada kwalifikacje do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego nabyte w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym innym niż Rzeczypospolita Polska uznane w Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ustawą z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959).”;

2) w art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wpis na listę diagnostów laboratoryjnych obejmuje:

- 1) numer i datę wpisu,
- 2) nazwisko, imię lub imiona, datę urodzenia, numer PESEL lub — gdy ten numer nie został nadany — numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- 3) adres zamieszkania,
- 4) numer prawa wykonywania zawodu.”;

3) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W odniesieniu do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym wystarczającym dokumentem, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jest oświadczenie o znajomości języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego.”;

4) w art. 14 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisów ust. 1—3 nie stosuje się do osób, które nabyły prawo do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego w innych niż Rzeczypospolita Polska państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”.

Art. 63. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. Nr 128, poz. 1402) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„1) Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 96/9/WE z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz. Urz. WE L 77 z 27.03.1996).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczypospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) w art. 5 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) producent jest obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub ma miejsce stałego pobytu na terytorium Wspólnoty Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,

3) producent jest osobą prawną założoną zgodnie z prawem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, posiadającą siedzibę i zakład główny wykonywania działalności na terytorium Wspólnoty Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym; jeżeli producent posiada tylko siedzibę na terytorium Wspólnoty Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jego działalność musi być istotnie i trwale związana z gospodarką państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,”;

3) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pierwsza sprzedaż kopii bazy danych w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez uprawnionego lub za jego zgodą, wyczerpuje prawo do kontrolowania odsprzedaży tej kopii na ich terytorium.”.

Art. 64. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. Nr 123, poz. 1351, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 223, poz. 2216 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 98/26/WE z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz. Urz. WE L 166 z 11.06.1998).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 65. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. Nr 125, poz. 1371, z późn. zm.⁴⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 76/914/EWG z dnia 16 grudnia 1976 r. w sprawie minimalnego poziomu wykształcenia kierowców w transporcie drogowym (Dz. Urz. WE L 357 z 29.12.1976),

2) dyrektywy 84/647/EWG z dnia 19 grudnia 1984 r. w sprawie użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy (Dz. Urz. WE L 335 z 22.12.1984),

3) dyrektywy 88/599/EWG z dnia 23 listopada 1988 r. w sprawie standardowych procedur sprawdzających przy wykonaniu rozporządzenia (EWG) nr 3820/85 w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 w sprawie urzędzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz. Urz. WE L 325 z 29.11.1988),

4) dyrektywy 90/398/EWG z dnia 24 lipca 1990 r. zmieniającej dyrektywę 84/647/EWG w sprawie użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu drogowego przewozu rzeczy (Dz. Urz. WE L 202 z 31.07.1990),

5) dyrektywy 92/106/EWG z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie ustanowienia wspólnych zasad dla niektórych typów transportu kombinowanego towarów między państwami

członkowskimi (Dz. Urz. WE L 368 z 17.12.1992),

6) dyrektywy 98/76/WE z dnia 1 października 1998 r. zmieniającej dyrektywę 96/26/WE w sprawie dostępu do zawodu przewoźnika drogowego transportu rzeczy i przewoźnika drogowego transportu osób oraz wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, mająca na celu ułatwienie im korzystania z prawa swobody przedsiębiorczości w dziedzinie transportu krajowego i międzynarodowego (Dz. Urz. WE L 277 z 14.10.1998),

7) dyrektywy 1999/62/WE z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz. Urz. WE L 187 z 20.07.1999),

8) dyrektywy 2000/30/WE z dnia 6 czerwca 2000 r. w sprawie drogowej kontroli przydatności do ruchu pojazdów użytkowych poruszających się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 203 z 10.08.2000).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) w art. 10 uchyla się ust. 3, 3a i 5;

3) art. 19a otrzymuje brzmienie:

„Art. 19a. 1. Minister właściwy do spraw transportu może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić wymóg posiadania zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego osób na lub przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą przez zagranicznych przewoźników z niektórych państw mając na uwadze zasadę wzajemności.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w przypadku przejazdu pojazdu samochodowego bez osób podróży.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje minister właściwy do spraw transportu.”;

4) w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór zezwolenia, o którym mowa w art. 19a, oraz wzór zezwolenia i wypisu z zezwolenia, o którym mowa w art. 18, uwzględniając zakres niezbędnych danych, a także mając na uwadze przepisy roz-

⁴⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 89, poz. 804 i Nr 199, poz. 1671 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1302, Nr 149, poz. 1452, Nr 200, poz. 1953 i Nr 211, poz. 2050.

porządzenia nr 2121/98/WE z dnia 2 października 1998 r. określającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzeń nr 684/92/EWG i nr 12/98/WE, w sprawie dokumentów wymaganych w międzynarodowym transporcie osób wykonywanym autobusami i autokarami (Dz. Urz. WE L 268 z 03.10.1998).”;

5) w art. 24 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przebiegu linii regularnej, rozkładu jazdy, zwiększenia pojemności pojazdów, częstotliwości ich kursowania lub zmian godzin odjazdów z poszczególnych przystanków,”;

6) w art. 27 dotychczasową treść oznacza się jako ust.1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza jazdy mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej, o których mowa w art. 20 ust. 2.”;

7) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. Minister właściwy do spraw transportu może upoważnić, w drodze zarządzenia, kierownika jednostki, o której mowa w art. 17 ust. 2, do wydawania i dystrybucji formularzy jazdy, mając na względzie usprawnienie procedur wydawania tych formularzy.”;

8) w art. 30 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Przepisy ustawy dotyczące zezwoleń zagranicznych stosuje się do ekopunktów wydawanych zgodnie z rozporządzeniem nr 2327/2003/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. ustanawiającego przejściowy system ekopunktów mający zastosowanie do pojazdów ciężarowych przejeżdżających przez Austrię w 2004 r. w ramach polityki zrównoważonego rozwoju (Dz. Urz. WE L 345 z 31.12.2003).

4. W przypadku zezwoleń zagranicznych, których wykorzystanie uzależnione jest od spełnienia przez pojazd odpowiednich wymogów bezpieczeństwa lub warunków dopuszczenia do ruchu, odpowiedni certyfikat potwierdzający ich spełnienie wydaje minister właściwy do spraw transportu.”;

9) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje certyfikatów, o których mowa w art. 30 ust. 4, i terminy ich ważności,
- 2) dokumenty, na podstawie których jest wydawany i wznawiany certyfikat,
- 3) wzory certyfikatów.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw transportu uwzględni w szczególności:

1) wymagania dyrektywy 96/96/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących badań przydatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep, zmienionej dyrektywą 1999/52/WE, dla celów rezolucji CEMT/CM (2001)9/Final,

2) zakres niezbędnych danych umieszczonych w certyfikatach.”;

10) w art. 32 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Minister właściwy do spraw transportu może upoważnić, w drodze zarządzenia, kierownika jednostki, o którym mowa w art. 17 ust. 2, do wydawania certyfikatów, o których mowa w art. 30 ust. 4.”;

11) w art. 32b w ust. 5 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) kserokopię prawa jazdy,

5) kserokopię dokumentu potwierdzającego ubezpieczenie społeczne kierowcy.”;

12) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. 1. Przewozy drogowe na potrzeby własne mogą być wykonywane po uzyskaniu zaświadczenia potwierdzającego zgłoszenie przez przedsiębiorcę prowadzenia przewozów drogowych jako działalności pomocniczej w stosunku do jego podstawowej działalności gospodarczej.

2. Obowiązek uzyskania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przewozów drogowych wykonywanych:

1) w ramach powszechnych usług pocztowych,

2) przez podmioty, niebędące przedsiębiorcami, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 3, z tym że w przypadku działalności wytwórczej w rolnictwie dotyczącej upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego obowiązek uzyskania zaświadczenia nie dotyczy rolnika w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25, z późn. zm.⁴⁶⁾),

⁴⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 1999 r. Nr 60, poz. 636, z 2000 r. Nr 45, poz. 531, z 2001 r. Nr 73, poz. 764, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 228, poz. 2255 i Nr 229, poz. 2279 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 873.

- 3) przez przedsiębiorców posiadających uprawnienia do wykonywania transportu drogowego.
3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać: oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę (miejsce zamieszkania) i adres, numer w rejestrze przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej, rodzaj i zakres wykonywania przewozów drogowych na potrzeby własne oraz rodzaj i liczbę pojazdów samochodowych.
4. Zaświadczenie na krajowy niezarobkowy przewóz drogowy uprawnia do wykonywania przewozów wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
5. Zaświadczenie na międzynarodowy niezarobkowy przewóz drogowy uprawnia do wykonywania przewozów z przekroczeniem granicy Rzeczypospolitej Polskiej. Zaświadczenie to uprawnia również do wykonywania niezarobkowego przewozu drogowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z rodzajem przewozów w nim określonych.
6. Wniosek o wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać informacje i dokumenty określone w art. 8 ust. 2 pkt 1—4 i ust. 3 pkt 1—3, 7 i pkt 8.
7. Przepis art. 14 ust. 1 stosuje się odpowiednio.
8. Zaświadczenie na krajowy niezarobkowy przewóz drogowy oraz wypis lub wypisy z zaświadczenia wydaje właściwy dla siedziby przedsiębiorcy starosta na okres do 5 lat. Zaświadczenie na międzynarodowy niezarobkowy przewóz drogowy oraz wypis lub wypisy z zaświadczenia wydaje minister właściwy do spraw transportu na okres do 5 lat.
9. W przypadku wykonywania przewozów, o których mowa w ust. 1, niezgodnie z wydanym zaświadczeniem właściwy organ odmawia wydania nowego zaświadczenia przez okres 3 lat od dnia upływu ważności posiadanego zaświadczenia.
10. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, oraz wypisu z tego zaświadczenia, mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej, o których mowa w art. 20 ust. 2.
11. Minister właściwy do spraw transportu może upoważnić, w drodze zarządzenia, kierownika jednostki, o którym mowa w art. 17 ust. 2, do wydawania zaświadczeń na międzynarodowy niezarobkowy przewóz drogowy.”;
- 13) w art. 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister właściwy do spraw transportu wyznacza jednostki, przy których działają komisje egzaminacyjne.”;
- 14) w art. 41 w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:
- „8) wydania formularza jazdy,
- 9) wydania certyfikatu, o którym mowa w art. 30 ust. 4.”;
- 15) w art. 44 w ust. 1b w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6—9 w brzmieniu:
- „6) wydania formularza jazdy,
- 7) wydania zezwolenia, zmiany zezwolenia, wydania wypisu z zezwolenia na wykonywanie przewozu regularnego, przewozu regularnego specjalnego, przewozu wahadłowego lub przewozu okazjonalnego,
- 8) wydania zaświadczenia o zgłoszeniu działalności w zakresie przewozu na potrzeby własne,
- 9) wydania certyfikatu, o którym mowa w art. 30 ust. 4.”;
- 16) w art. 46 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Wpływy uzyskane z opłat, o których mowa w art. 42 i 43, oraz wpływy z opłat z tytułu:
- 1) wydania licencji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego,
- 2) wydania w międzynarodowym transporcie drogowym:
- a) zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych, przewozów regularnych specjalnych oraz przewozów wahadłowych i przewozów okazjonalnych,
- b) formularza jazdy,
- c) zezwolenia na przewóz kabotażowy,
- 3) wydania zezwolenia zagranicznego i przyznania ekopunktów w systemie elektronicznym,
- 4) wydania zaświadczenia na międzynarodowy niezarobkowy przewóz drogowy
- są przekazywane na wyodrębniony rachunek środków specjalnych w Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, z przeznaczeniem na budowę i utrzymanie dróg krajowych oraz na potrzeby gromadzenia danych o drogach publicznych i sporządzania informacji o sieci dróg publicznych. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad sprawuje nadzór nad prawidłową realizacją wpływów z opłat, o których mowa w art. 42 i 43.”;

17) w art. 47:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, wysokość opłat zostanie określona:

1) w przypadku licencji, w zależności od:

- a) okresu ważności licencji,
- b) liczby pojazdów samochodowych, na które wydaje się wypisy z licencji,
- c) zakresu transportu drogowego,
- d) rodzaju przewozów,
- e) rodzaju pojazdów — w międzynarodowym transporcie drogowym osób,

2) w przypadku zezwolenia, w zależności od:

- a) okresu ważności zezwolenia,
- b) rodzaju zezwolenia,

3) w przypadku zaświadczenia potwierdzającego zgłoszenie przez przedsiębiorcę prowadzenia przewozów drogowych jako działalności pomocniczej w stosunku do jego podstawowej działalności gospodarczej, w zależności od:

- a) zakresu przewozów,
- b) rodzajów przewozów,

4) w przypadku certyfikatu kompetencji zawodowych, w zależności od:

- a) zakresu i formy testu z wiedzy z uwzględnieniem kosztów jego przeprowadzenia,
- b) rodzaju certyfikatu kompetencji zawodowych z uwzględnieniem kosztów jego wydania,

5) w przypadku świadectwa kierowcy, w zależności od okresu ważności.”,

b) w ust. 3 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) wydania formularza jazdy — nie może być wyższa niż równowartość 30 euro,

7) wydania certyfikatu, o którym mowa w art. 30 ust. 4 — nie może być wyższa niż równowartość:

- a) 70 euro dla pojazdu samochodowego nieposiadającego certyfikatu,
- b) 50 euro dla pojazdu samochodowego w przypadku wznowienia certyfikatu,
- c) 30 euro dla przyczepy lub naczepy nieposiadającej certyfikatu,
- d) 15 euro dla przyczepy lub naczepy w przypadku wznowienia certyfikatu.”;

18) w art. 87 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podczas przewozu drogowego wykonywanego na potrzeby własne kontrolowany jest obowiązywać mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionego organu kontroli, oprócz od-

powiednich dokumentów wymaganych przy takim przewozie, określonych w ust. 1 i 1a, wypis zaświadczenia, o którym mowa w art. 33 ust. 10.”;

19) art. 107 otrzymuje brzmienie:

„Art. 107. Z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej do przedsiębiorców zagranicznych z państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, nie stosuje się przepisów art. 18 ust. 2, art. 19 oraz art. 28 ust. 1.”.

Art. 66. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach (Dz. U. Nr 126, poz. 1384, z późn. zm.⁴⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W zgłoszeniach, o których mowa w ust. 3—6, z zastrzeżeniem ust. 8, zamieszcza się następujące dane osoby, której dotyczy zgłoszenie:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) datę urodzenia,
- 3) nr PESEL lub — gdy ten numer nie został nadany — numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- 4) płeć,
- 5) adres zamieszkania (lub zameldowania),
- 6) rozpoznanie oraz kod jednostki chorobowej zgodnie z międzynarodową klasyfikacją chorób,
- 7) inne informacje niezbędne do przeciwdziałania chorobom zakaźnym i zakażeniom oraz rozpoznania i oceny sytuacji epidemiologicznej.”;

2) w art. 21 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W zgłoszeniach, o których mowa w ust. 1—3, z zastrzeżeniem ust. 5, kierownik laboratorium umieszcza następujące dane osoby, której dotyczy zgłoszenie:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) datę urodzenia,
- 3) nr PESEL lub — gdy ten numer nie został nadany — numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- 4) płeć,
- 5) adres zamieszkania (lub zameldowania),

⁴⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 199, poz. 1938.

- 6) wynik badania i datę pobrania próby,
- 7) inne informacje niezbędne do rozpoznania i oceny sytuacji epidemiologicznej oraz przeciwdziałania zakażeniom.”.

Art. 67. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o towarach paczkowanych (Dz. U. Nr 128, poz. 1409 oraz z 2004 r. Nr 49, poz. 465) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 75/106/EWG z dnia 19 grudnia 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do objętościowego uzupełniania niektórych płynów w opakowaniach jednostkowych (Dz. Urz. WE L 42 z 15.02.1975, z późn.zm.),
- 2) dyrektywy 75/107/EWG z dnia 19 grudnia 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do butelek wykorzystywanych jako pojemniki pomiarowe (Dz. Urz. WE L 42 z 15.02.1975),
- 3) dyrektywy 76/211/EWG z dnia 20 stycznia 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do paczkowania według masy lub objętości niektórych produktów w opakowaniach jednostkowych (Dz. Urz. WE L 46 z 21.02.1976),
- 4) dyrektywy 80/232/EWG z dnia 15 stycznia 1980 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do nominalnych ilości i nominalnych pojemności dopuszczalnych w odniesieniu do niektórych produktów w opakowaniach jednostkowych (Dz. Urz. WE L 51 z 25.02.1980, z późn. zm.).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 68. W ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.⁴⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 1999/93/WE z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych ram w zakresie podpisów elektronicznych (Dz. Urz. WE L 13 z 19.01.2000).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie —

z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

- 2) w art. 4 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) certyfikat ten został uznany za kwalifikowany w drodze umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,”.

Art. 69. W ustawie z dnia 5 kwietnia 2002 r. o europejskich radach zakładowych (Dz. U. Nr 62, poz. 556) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 94/45/WE z dnia 22 września 1994 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Rady Zakładowej lub trybu informowania i konsultowania pracowników w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym (Dz. Urz. WE L 254 z 30.09.1994),
- 2) dyrektywy 97/74/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. rozszerzającej na Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej dyrektywę 94/45/WE w sprawie ustanowienia Europejskiej Rady Zakładowej lub trybu informowania i konsultowania pracowników w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym (Dz. Urz. WE L 10 z 16.01.1998).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 70. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2002 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. Nr 74, poz. 675 oraz z 2003 r. Nr 128, poz. 1176) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 1 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) cudzoziemców przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, poszukujących zatrudnienia i podejmujących zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiadających:

- a) zezwolenie na osiedlenie się w Rzeczypospolitej Polskiej lub
- b) status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej lub
- c) zgodę na pobyt tolerowany w Rzeczypospolitej Polskiej lub

⁴⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 217, poz. 2125.

- d) ochronę czasową w Rzeczypospolitej Polskiej lub
- e) obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub
- f) obywatelstwo państwa, z którym Unia Europejska zawarła umowę, której przedmiotem jest swoboda przepływu osób, „;”;
- b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) po art. 4a dodaje się art. 4b w brzmieniu:
- „Art. 4b. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób realizacji przez organy zatrudnienia zadań wynikających z udziału organów zatrudnienia w sieci europejskich służb zatrudnienia, w tym związanych z:
- 1) planowaniem krajowej działalności w sieci europejskich służb zatrudnienia,
 - 2) procedurami, trybem i warunkami finansowania z Funduszu Pracy kosztów poniesionych na realizację krajowej działalności w sieci europejskich służb zatrudnienia, określonych w odrębnych procedurach finansowych państw Unii Europejskiej,
 - 3) określeniem sposobu wyznaczenia i szkolenia krajowego koordynatora, kierowników liniowych, doradców i asystentów europejskich służb zatrudnienia oraz zakresem, formami, warunkami i trybem współpracy między nimi,
 - 4) przekazywaniem informacji między organami zatrudnienia a publicznymi służbami zatrudnienia państw objętych siecią europejskich służb zatrudnienia, oraz trybem i zakresem tego przekazywania,
 - 5) procedurą wymiany ofert pracy między organami zatrudnienia a publicznymi służbami zatrudnienia państw objętych siecią europejskich służb zatrudnienia,
 - 6) współpracą transgraniczną w ramach sieci europejskich służb zatrudnienia oraz jej zakresem, trybem, warunkami i formami,
 - 7) monitorowaniem i oceną krajowej sieci europejskich służb zatrudnienia,
- uwzględniając procedury i standardy obowiązujące państwa członkowskie Unii Europejskiej.”;
- c) w pkt 4 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) w ust. 1 po pkt 10c dodaje się pkt 10d—10f w brzmieniu:
- „10d) pełnienie funkcji instytucji właściwej w związku z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie świadczeń dla bezrobotnych,
- 10e) realizowanie zadań w zakresie prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami Unii Europejskiej,
- 10f) przyjmowanie i rozpatrywanie wniosków bezrobotnych o wydanie odpowiednich zaświadczeń oraz wydawanie decyzji w sprawach świadczeń z tytułu bezrobocia w ramach koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, „;”;
- d) w pkt 7 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:
- „7. Do okresu wymaganego do nabycia prawa do zasiłku zalicza się także okresy zatrudnienia w innych państwach, na zasadach określonych przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Unii Europejskiej.”;
- e) pkt 10 otrzymuje brzmienie:
- „10) w art. 50:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Cudzoziemiec może wykonywać pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiada zezwolenie na pracę wydane przez wojewodę właściwego ze względu na siedzibę pracodawcy. Z obowiązku tego są zwolnieni:
- 1) cudzoziemcy posiadający zezwolenie na osiedlenie się w Rzeczypospolitej Polskiej lub
 - 2) cudzoziemcy, którym nadano status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej lub
 - 3) cudzoziemcy posiadający zgodę na pobyt tolerowany w Rzeczypospolitej Polskiej lub
 - 4) cudzoziemcy, którzy korzystają z ochrony czasowej w Rzeczypospolitej Polskiej lub
 - 5) cudzoziemcy zwolnieni z obowiązku uzyskania zezwolenia na pracę na podstawie odrębnych przepisów lub
 - 6) cudzoziemcy — z możliwością zastosowania wobec nich zasady wzajemności z użyciem środków

równoważnych lub ograniczeń, o których mowa w Załączniku XII, pkt 2, ust. 11 do Traktatu o Przystąpieniu Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej:

- a) posiadający obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub
 - b) członkowie rodziny cudzoziemca posiadającego obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonuje pracę lub prowadzi działalność gospodarczą lub
 - c) członkowie rodziny cudzoziemca posiadającego obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów o prawie stałego pobytu, obowiązujących państwa członkowskie Unii Europejskiej lub
 - d) członkowie rodziny cudzoziemca posiadającego obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów o prawie pobytu pracowników i osób pracujących na własny rachunek, które zakończyły działalność zawodową, obowiązujących państwa członkowskie Unii Europejskiej lub
 - e) członkowie rodziny cudzoziemca posiadającego obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów dotyczących prawa pobytu studentów obowiązujących państwa członkowskie Unii Europejskiej.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Przepis ust. 1 pkt 6, stosuje się odpowiednio do obywateli państw, z którymi Unia Europejska zawarła umowy o swobodzie przepływu osób oraz do członków ich rodzin.”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Wojewoda wydaje decyzję w sprawie zezwolenia na pracę także na podstawie dokumentu podróży lub zezwoleń, o których mowa w przepisach o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej

oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;”;

2) uchyla się art. 2.

Art. 71. W ustawie z dnia 10 maja 2002 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności (Dz. U. Nr 71, poz. 655 oraz z 2003 r. Nr 190, poz. 1864) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 1999/42/WE z dnia 7 czerwca 1999 r. ustanawiającej procedurę uznawania kwalifikacji w zakresie działalności zawodowych, objętych dyrektywami o liberalizacji i środków przejściowych, oraz uzupełniającej ogólne systemy uznawania kwalifikacji (Dz. Urz. WE L 201 z 31.07.1999).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. 1. Obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy nabyli w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje do podejmowania lub wykonywania działalności wymienionych w załączniku do ustawy — uznaje się te kwalifikacje, na zasadach określonych w ustawie, o ile w Rzeczypospolitej Polskiej przepisy odrębne uzależniają podejmowanie lub wykonywanie tych działalności od spełnienia wymagań określonych w tych przepisach.

2. Obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym zamieszkali na terytorium jednego z tych państw, których kwalifikacje zostały uznane zgodnie z zasadami określonymi w ustawie, mają prawo podjęcia lub wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej działalności, o których mowa w ust. 1, na takich samych zasadach jak osoby, które kwalifikacje do ich podjęcia lub wykonywania uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Ustawa nie narusza zasad uznawania kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania innych działalności lub zawodów, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, określonych w przepisach odrębnych.”;
- 3) w art. 2 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3) formalnych kwalifikacjach — oznacza to dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający wiedzę i umiejętności do wykonywania działalności, wydany przez instytucję w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym prowadzącą kształcenie lub szkolenie, zgodnie z przepisami o systemie edukacji w tym państwie,
- 4) doświadczeniu zawodowym — oznacza to okres zgodnego z prawem wykonywania działalności w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, równoznaczny z praktyką zawodową,”;
- 4) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Organami uprawnionymi do wydawania decyzji o podejmowaniu lub wykonywaniu w Rzeczypospolitej Polskiej działalności przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym są organy określone w przepisach odrębnych uprawnione do wydawania takich decyzji wobec osób, które w Rzeczypospolitej Polskiej uzyskały kwalifikacje spełniające wymagania niezbędne do podejmowania lub wykonywania takiej działalności.”;
- 5) w art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Dokumentując okresy wykonywania działalności w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, należy przedstawić świadectwa lub zaświadczenia wydane przez upoważniony organ administracji lub organizacji zawodowej, stwierdzające charakter, okres i rodzaj wykonywanej działalności.”;
- 6) w art.9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Jeżeli wnioskodawca posiada świadectwo wydane i uznawane na całym terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, potwierdzające wiedzę i umiejętności z zakresu działalności, którą zamierza podjąć lub wykonywać, równoważne odpowiednio przynajmniej dwuletniemu lub trzyletniemu okresowi doświadczenia zawodowego, świadectwo to będzie traktowane jak świadectwo potwierdzające ukończenie szkolenia, o którym mowa w ust.1 pkt 1 lit. b) i d), pkt 2 lit. b) i d), pkt 3 lit. b) oraz w pkt 4 lit. b), c) i e).”;
- 7) w art. 11 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. Ilekroć przepisy odrębne dla podjęcia lub wykonywania działalności wymagają przedstawienia opinii bankowej, do stwierdzenia sytuacji finansowej — właściwy organ uzna opinię banku państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w którym wnioskodawca posiada rachunek.
4. Ilekroć przepisy odrębne dla podjęcia lub wykonywania działalności wymagają przedstawienia dowodu ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej lub podobnego w skutkach innego ubezpieczenia — właściwy organ uzna dokumenty świadczące o posiadaniu takiego ubezpieczenia wystawione przez instytucje ubezpieczeniowe państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli dokumenty te są zgodne z wymogami prawa polskiego w odniesieniu do warunków i zakresu ubezpieczenia.”;
- 8) w art. 13 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) zakres informacji, o których mowa w ust. 1, a także terminy ich składania — kierując się zobowiązaniami Rzeczypospolitej Polskiej wobec państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i organów Wspólnoty Europejskiej,”;
- 9) art. 14 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania oraz ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, w drodze rozporządzenia, wskazuje lub tworzy ośrodek informacji właściwy do informowania o zasadach uznawania kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania działalności oraz ustala szczegółowy zakres zadań ośrodka, uwzględ-

niając konieczność zapewnienia dostępu do właściwej informacji obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Ośrodek informacji, o którym mowa w ust. 1, współpracuje z krajowym koordynatorem, o którym mowa w art. 12 ust. 1, oraz pełni funkcję ośrodka informacji dla obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;

10) w art. 17 uchyla się pkt 1.

Art. 72. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 54, poz. 535) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 91/670/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie wzajemnego uznawania licencji personelu pełniącego określone funkcje w lotnictwie cywilnym (Dz. Urz. WE L 373 z 31.12.1991),
- 2) dyrektywy 92/14/EWG z dnia 2 marca 1992 r. w sprawie limitów operacyjnych samolotów objętych częścią II, rozdział 2, tom 1 załącznik 16 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, wydanie 2 (1988) (Dz. Urz. WE L 76 z 23.03.1992, z późn. zm.),
- 3) dyrektywy 93/65/EWG z dnia 19 lipca 1993 r. w sprawie definicji i korzystania ze zgodnych specyfikacji technicznych dla zamówień na sprzęt i systemy zarządzania ruchem powietrznym (Dz. Urz. WE L 187 z 29.07.1993),
- 4) dyrektywy 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. w sprawie pewnych aspektów organizacji czasu pracy (Dz. Urz. WE L 307 z 13.12.1993),
- 5) dyrektywy 94/56/WE z dnia 21 listopada 1994 r. ustanawiającej podstawowe zasady regulujące postępowanie w zakresie badania wypadków i zdarzeń w lotnictwie cywilnym (Dz. Urz. WE L 319 z 12.12.1994),
- 6) dyrektywy 96/67/WE z dnia 15 października 1996 r. w sprawie dostępu do rynku obsługi naziemnej w portach lotniczych Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 272 z 25.10.1996),
- 7) dyrektywy 97/15/WE z dnia 25 marca 1997 r. przyjmującej normy Eurocontrol i zmienia-

jącej dyrektywę 93/65/EWG w sprawie definicji i korzystania ze zgodnych specyfikacji technicznych dla zamówień na sprzęt i systemy zarządzania ruchem powietrznym (Dz. Urz. WE L 95 z 10.04.1997),

- 8) dyrektywy 2000/34/WE z dnia 22 czerwca 2000 r. zmieniającej dyrektywę 93/104/WE dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy w celu objęcia sektorów i działalności wyłączonej z tej dyrektywy (Dz. Urz. WE L 195 z 01.08.2000),

- 9) dyrektywy 2000/79/WE z dnia 27 listopada 2000 r. dotyczącej Europejskiego Porozumienia w sprawie organizacji czasu pracy personelu latającego w lotnictwie cywilnym, zawartego przez Stowarzyszenie Europejskich Linii Lotniczych (AEA), Europejską Federację Pracowników Transportu (FTF), Europejskie Stowarzyszenie Cockpit (ECA), Stowarzyszenie Linii Lotniczych Regionów Europy (ERA) i Międzynarodowe Stowarzyszenie Przewoźników Lotniczych (IACA) (Dz. Urz. WE L 302 z 01.12.2000)

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

- 2) w art. 2:

- a) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) przewozem czarterowym jest przewóz lotniczy dokonywany na podstawie umowy czarteru lotniczego, w której przewoźnik lotniczy oddaje do dyspozycji czarterującego określoną liczbę miejsc lub pojemność statku powietrznego w celu wykonania określonego przewozu pasażerów, bagażu, towarów lub poczty, wskazanych przez czarterującego,”

- b) w pkt 18 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 19 w brzmieniu:

„19) EASA jest Europejską Agencją Bezpieczeństwa Lotniczego w rozumieniu rozporządzenia nr 1592/2002/WE z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego oraz ustanowienia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (Dz. Urz. WE L 240 z 7.09.2002).”;

- 3) w art. 3 w ust. 4 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) Europejską Agencją Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA).”;

- 4) w art. 21:

- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust.1 nie narusza uprawnień EASA w zakresie określonym w rozporządzeniu nr 1592/2002/WE z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego oraz ustanowienia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W zakresie, o którym mowa w ust. 2, Prezes Urzędu wykonuje uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwego organu państwa członkowskiego oraz kompetentnej władzy państwa członkowskiego, o których mowa w rozporządzeniach:

- 1) nr 2299/89/EWG z dnia 24 lipca 1989 r. w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji (Dz. Urz. WE L 220 z 29.07.1989), zmienionego rozporządzeniem nr 3089/93 z dnia 29 października 1993 r. (Dz. Urz. WE L 278 z 11.11. 1993), a następnie rozporządzeniem nr 323/99 z dnia 8 lutego 1999 r. (Dz. Urz. WE L 40 z 13.02.1999),
- 2) nr 295/91/EWG z dnia 4 lutego 1991 r. ustanawiającym wspólne zasady systemu odszkodowań dla pasażerów, którym odmówiono przyjęcia na pokład w regularnych przewozach lotniczych (Dz. Urz. WE L 36 z 08.02.1991, z późn.zm.),
- 3) nr 3922/91/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 373 z 31.12.1991, z późn. zm.),
- 4) nr 2407/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie licencjonowania przewoźników lotniczych (Dz. Urz. WE L 240 z 24.08.1992),
- 5) nr 2408/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzspółnotowych tras lotniczych (Dz. Urz. WE L 240 z 24.08.1992),
- 6) nr 2409/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie taryf i stawek za usługi lotnicze (Dz. Urz. WE L 240 z 24.08.1992),
- 7) nr 95/93/WE z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnotowych zasad przydzielania czasów operacji w portach lotniczych Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 014 z 22.01.1993, z późn. zm.),
- 8) nr 2027/97/WE z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych (Dz. Urz. WE L 285 z 17.10.1997, z późn. zm.),

9) nr 2082/2000/WE z dnia 6 września 2000 r. przyjmującym normy Eurocontrol i zmieniającym dyrektywę 97/15/WE przyjmującą normy Eurocontrol oraz zmieniającym dyrektywę 93/65/EWG (Dz. Urz. WE L 254 z 9.10.2000, z późn. zm.),

10) nr 1592/2002/WE z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego oraz ustanowienia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (Dz. Urz. WE L 240 z 7.9.2002),

11) nr 2320/2002/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającym wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego — Deklaracja międzyinstytucjonalna (Dz. Urz. WE L 355 z 30.12.2002),

12) nr 622/2003/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. ustanawiającym środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 89 z 05.04.2003),

13) nr 1217/2003/WE z dnia 4 lipca 2003 r. ustanawiającym wspólne specyfikacje dla krajowych programów kontroli jakości bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym (Dz. Urz. WE L 169 z 08.07.2003),

14) nr 1486/2003/WE z dnia 22 sierpnia 2003 r. ustanawiającym procedury przeprowadzania inspekcji Komisji w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 213 z 23.08.2003),

15) nr 1702/2003/WE z dnia 24 września 2003 r. ustanawiającym zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i akcesoriów w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących (Dz. Urz. WE L 243 z 27.09.2003),

16) nr 2042/2003/WE z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie utrzymywania ciągłej zdolności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania (Dz. Urz. WE L 315 z 28.11.2003).”;

5) w art. 25:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Czynności urzędowe związane z nadzorem nad lotnictwem cywilnym oraz wykonywane w ramach porozumień międzynarodowych

wych, w tym wydawanie przez Prezesa Urzędu koncesji, zezwoleń, licencji, certyfikatów, świadectw i zaświadczeń, określonych w niniejszej ustawie i jej przepisach wykonawczych, a także przeprowadzanie egzaminów, podlegają opłacie lotniczej, chyba że są objęte obowiązkiem opłaty pobieranej przez EASA.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisów ust. 2 nie stosuje się do opłat pobieranych przez EASA.”;

6) w art. 27 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają uprawnień kontrolnych przysługujących EASA. Przepisy ust. 3 stosuje się odpowiednio do pracowników EASA.”;

7) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. W przypadku kontroli wykonywanej w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego przed aktami bezprawnej ingerencji, uprawnienia, o których mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1—4, przysługują również przedstawicielom Komisji Europejskiej oraz przedstawicielom innych państw członkowskich Unii Europejskiej, wykonującym tę kontrolę zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1486/2003/WE z dnia 22 sierpnia 2003 r. ustanawiającego procedury przeprowadzania inspekcji Komisji w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego.”;

8) w art. 28:

a) w ust. 1 w zdaniu wstępnym wyrazy „pracownikom Urzędu, o których mowa w art. 27 ust. 3” zastępuje się wyrazami „osobom, o których mowa w art. 27 ust. 3 i 4 oraz art. 27a,”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Urzędu oraz właściwy organ EASA może żądać przedłożenia materiałów, dokumentów lub danych, o których mowa w art. 27 ust. 3 pkt 3, a także prowadzić kontrolę we współpracy z innymi państwowymi organami kontroli.”;

9) w art. 31 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Nadzór, o którym mowa w ust. 2, wykonywany jest z uwzględnieniem kompetencji EASA określonych przepisami rozporządzenia nr 1592/2002 z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego oraz ustanowienia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.”;

10) w art. 33:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu, w drodze rozporządzenia, wydanego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw edukacji i sportu, z zachowaniem wymagań bezpieczeństwa lotów i przepisów międzynarodowych, może wyłączyć zastosowanie niektórych przepisów niniejszej ustawy oraz przepisów wydanych na jej podstawie do niektórych rodzajów statków powietrznych, o których mowa w rozporządzeniu nr 1592/2002/WE z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego oraz ustanowienia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego.”,

b) w ust. 3 uchyla się pkt 2;

11) w art. 53 w ust. 1 w zdaniu wstępnym po wyrazach „w celu zapewnienia bezpiecznej eksploatacji statków powietrznych” dodaje się wyrazy „oraz mając na uwadze przepisy rozporządzenia nr 1592/2002 z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego oraz ustanowienia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego, rozporządzenia nr 1702/2003/WE z dnia 24 września 2003 r. ustanawiającego zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i akcesoriów w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących oraz rozporządzenia nr 2042/2003/WE z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie utrzymywania ciągłej zdolności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania,”;

12) po art. 53 dodaje się art. 53a w brzmieniu:

„Art. 53a. 1. Zdadność statków powietrznych do lotów oraz zdolność ich silników i śmigieł jest sprawdzana z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia nr 1592/2002/WE z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego oraz ustanowienia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zgodnie z rozporządzeniem nr 1702/2003/WE z dnia 24 września 2003 r. ustanawiającym zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i akcesoriów w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących.

2. Zgodność stanu technicznego każdego ze statków powietrznych z danymi

zawartymi w certyfikacie i projekcie typu oraz jego właściwy stan techniczny stwierdza się z uwzględnieniem przepisów, o których mowa w ust. 1.”;

13) w art. 67:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wprowadzenie w porcie lotniczym koordynacji, o której mowa w rozporządzeniu nr 95/93/WE z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnotowych zasad przydzielania czasów operacji w portach lotniczych Wspólnoty, następuje w drodze decyzji administracyjnej Prezesa Urzędu po zasięgnięciu opinii zarządzającego lotniskiem, przedstawiciela służb ruchu lotniczego, zainteresowanego przewoźnika lotniczego lub organizacji przewoźników lotniczych.”,

b) uchyla się ust. 5,

c) uchyla się ust. 7;

14) po art. 67 dodaje się art. 67a—67c w brzmieniu:

„Art. 67a. 1. W porcie lotniczym, w którym wprowadzono koordynację rozkładów lotów, Prezes Urzędu powołuje radę koordynacyjną, składającą się z przedstawicieli:

1) przewoźników lotniczych, posiadających koncesję wydaną przez Prezesa Urzędu, o największej ilości przewiezionych pasażerów lub towarów w poprzednich dwóch sezonach rozkładowych,

2) zarządzającego lotniskiem — z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Rada koordynacyjna powoływana jest raz w roku na dwa kolejne sezony rozkładowe.

3. Rada koordynacyjna może zostać powołana do więcej niż jednego portu lotniczego. W takim przypadku w jej skład wchodzi przedstawiciele wszystkich zarządzających portami lotniczymi, do których została powołana rada koordynacyjna.

4. Do zadań rady, o której mowa w ust. 1, należy:

1) powoływanie i odwoływanie koordynatora, o którym mowa w rozporządzeniu nr 95/93/WE z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnotowych zasad przydzielania czasów operacji w portach lotniczych Wspólnoty, zwanego dalej „koordynatorem”,

2) sprawowanie nadzoru nad działalnością koordynatora,

3) uchwalanie budżetu koordynatora.

5. W zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 67c ust. 5, organizację i sposób działania rady koordynacyjnej reguluje jej statut.

Art. 67b. 1. Koordynatora powołuje i odwołuje rada koordynacyjna.

2. Uchwała rady koordynacyjnej o powołaniu koordynatora wymaga zatwierdzenia przez Prezesa Urzędu.

3. Prezes Urzędu może odmówić zatwierdzenia uchwały, o której mowa w ust. 2, jeżeli:

1) koordynator nie spełnia wymagań określonych przepisami prawa,

2) uchwała rady koordynacyjnej o powołaniu koordynatora została wydana z naruszeniem przepisów prawa.

4. Prezes Urzędu może cofnąć zatwierdzenie uchwały rady koordynacyjnej o powołaniu koordynatora, jeżeli koordynator przestał spełniać wymagania określone przepisami prawa.

5. Zatwierdzenie, odmowa zatwierdzenia oraz cofnięcie zatwierdzenia uchwały o powołaniu koordynatora następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 67c. 1. Koordynator działa na własny rachunek i nie jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

2. Koordynator jest osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów: ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.⁴⁹⁾), ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137,

⁴⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535 i Nr 93, poz. 894.

poz. 887, z późn. zm.⁵⁰⁾), ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 i Nr 64, poz. 593) oraz ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia (Dz. U. Nr 45, poz. 391, z późn. zm.⁵¹⁾).

3. Koszty koordynacji w porcie lotniczym, w szczególności koszty: bieżącej działalności koordynatora, zapewnienia niezbędnych urządzeń i pomieszczeń, utrzymywania uprawnień oraz wynagrodzeń koordynatora oraz osób zatrudnionych w jego biurze, pokrywane są z budżetu koordynatora.

4. Wpłaty do budżetu koordynatora dokonywane są przez przewoźników lotniczych oraz zarządzających lotniskami, o których mowa w art. 67a ust. 1, zgodnie z przepisami rozporządzenia wydanego na podstawie ust. 5.

5. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, z uwzględnieniem zasad przejrzystości, obiektywizmu i niedyskryminacji oraz przepisów międzynarodowych:

1) szczegółowe zasady powoływania, organizacji oraz działania rady koordynacyjnej, w szczególności powoływania i odwoływania koordynatora, uchwalania budżetu koordynatora oraz sprawowania nadzoru nad jego działalnością,

2) szczegółowe zasady finansowania działalności koordynatora, w szczególności dokonywania wpłat do budżetu, o których mowa w ust. 4,

3) szczegółowe wymagania, jakie powinien spełniać koordynator.”;

15) w art. 68 w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) udostępniać Prezesowi Urzędu, niezależnie od innych obowiązków informacje niezbędne do prowadzenia ewidencji danych dotyczących ruchu statków powietrznych, wielkości ruchu pasażerskiego i przewozu ładunków, zgodnie z systematyką określoną w rozporządzeniu nr 437/2003/WE z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu lotniczego pasażerów, towarów i poczty, odpowiednich przepisach krajowych i międzynarodowych (Dz. Urz. WE L 066 z 11.03.2003),”;

16) art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Art. 75. Zarządzający lotniskiem może pobierać opłaty za wykonywanie usług związanych z obsługą operacji startu, lądowania, postoju statków powietrznych, obsługą pasażerów i ładunków, statków powietrznych i ich załóg (opłaty lotniskowe), za wykonywanie usług, o których mowa w art. 176, jeżeli są świadczone przez zarządzającego lotniskiem, oraz za inne usługi związane z działalnością lotniska.”;

17) art. 77 otrzymuje brzmienie:

„Art. 77. 1. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego przedstawia Prezesowi Urzędu z co najmniej kwartalnym wyprzedzeniem przed planowanym dniem wejścia w życie, opracowany po zasięgnięciu opinii przedstawicieli przewoźników lotniczych korzystających stale z lotniska, projekt opłat lotniskowych z wyszczególnieniem składających się na te opłaty: wysokości opłat standardowych, dodatkowych, zniżkowych i rabatowych, szczegółowych zasad ich naliczania i pobierania, dołączając uzasadnienie. Termin ten może być za zgodą Prezesa Urzędu skrócony w wyjątkowych okolicznościach.

2. Opłaty lotniskowe, o których mowa w ust. 1, po zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Urzędu Lotnictwa Cywilnego oraz są zamieszczane w Zintegrowanym Pakiecie Informacji Lotniczych, o którym mowa w art. 127 ust. 1 pkt 4.

3. Prezes Urzędu może, w drodze decyzji administracyjnej, odmówić zatwierdzenia opłaty lotniskowej lub nakazać jej zmianę, w przypadku gdy jest ona niezgodna z zasadami ustalonymi w prawie lotniczym lub w przepisach międzynarodowych.

⁵⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1673, Nr 200, poz. 1679 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 56, poz. 498, Nr 65, poz. 595, Nr 135, poz. 1268, Nr 149, poz. 1450, Nr 166, poz. 1609, Nr 170, poz. 1651, Nr 190, poz. 1864, Nr 210, poz. 2037, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177 i Nr 64, poz. 593.

⁵¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 73, poz. 660, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 128, poz. 1176, Nr 135, poz. 1268, Nr 166, poz. 1609, Nr 190, poz. 1864, Nr 202, poz. 1956, Nr 210, poz. 2037, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 5, poz. 37, Nr 19, poz. 177, Nr 64, poz. 593 i Nr 93, poz. 892 i 896.

4. Minister właściwy do spraw transportu, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu, organizacji zarządzających lotniskami i użytkowników lotnisk określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące ustalania i zatwierdzania opłat lotniskowych, z uwzględnieniem zasad ustalonych w art. 67 ust. 1 i 2 oraz zasad wynikających z przepisów międzynarodowych.”;
- 18) w art. 99:
- a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Za uczestnictwo w komisji egzaminacyjnej, członkowie komisji egzaminacyjnej otrzymują wynagrodzenie.”;
- b) w ust. 6 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) szczegółowe zasady wynagradzania członków komisji egzaminacyjnej.”;
- 19) w art. 127 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) zakup, instalacja i utrzymanie lotniczych urządzeń radionawigacyjnych wraz z terenami, przeznaczonych do użytku w przestrzeni kontrolowanej zgodnie z rozporządzeniem nr 2082/2000/WE z dnia 6 września 2000 r. przyjmującym normy Eurocontrol i zmieniającym dyrektywę 97/15/WE przyjmującą normy Eurocontrol oraz zmieniającym dyrektywę 93/65/EWG.”;
- 20) w art. 157 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Prezes Urzędu wykonuje nadzór, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z art. 27—30, w zakresie niezastrzeżonym do kompetencji EASA.”;
- 21) w art. 159 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Minister właściwy do spraw transportu, uwzględniając przepisy międzynarodowe oraz przepisy prawa Unii Europejskiej, określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe zasady prowadzenia nadzoru, o którym mowa w art. 157 ust. 1.”;
- 22) w art. 163 w zdaniu wstępnym po wyrazach: „przepisów międzynarodowych” dodaje się wyrazy: „oraz przepisów prawa Unii Europejskiej”;
- 23) po art. 163 dodaje się art. 163a w brzmieniu:
„Art. 163a. Przepisy art. 160—162 nie naruszają uprawnień w zakresie certyfikacji działalności, jeżeli zostały one zastrzeżone do kompetencji EASA.”;
- 24) art. 164 otrzymuje brzmienie:
„Art. 164. 1. Koncesji na podjęcie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie przewozu lotniczego udziela Prezes Urzędu zgodnie z rozporządzeniem nr 2407/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie licencjonowania przewoźników lotniczych.
2. Do lotów lokalnych nieobejmujących przewozu lotniczego między różnymi lotniskami stosuje się przepisy dotyczące koncesjonowania zawarte w rozporządzeniu nr 2407/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie licencjonowania przewoźników lotniczych, z wyjątkiem art. 5 ust. 1—4 i 6 tego rozporządzenia.
3. Z obowiązku uzyskania koncesji jest zwolniony przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą w zakresie przewozu lotniczego wykonywanego wyłącznie przy użyciu statków powietrznych bezsilnikowych lub o masie startowej nieprzekraczającej 495 kg.”;
- 25) uchyla się art. 165;
- 26) w art. 166:
- a) w ust. 3 uchyla się pkt 4—6,
b) uchyla się ust. 5;
- 27) w art. 167:
- a) uchyla się ust. 1—2,
b) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) obszar działalności”;
- c) uchyla się ust. 4;
- 28) uchyla się art. 168—170;
- 29) art. 171 otrzymuje brzmienie:
„Art. 171. Prezes Urzędu udziela, odmawia udzielenia, zmienia, w tym ogranicza przedmiot, zakres lub obszar działalności objętej koncesją, zawiesza wykonywanie, na określony czas, działalności objętej koncesją oraz cofa koncesję w drodze decyzji administracyjnej.”;
- 30) w art. 174:
- a) w ust. 2 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
„3) spółką akcyjną lub spółką z ograniczoną odpowiedzialnością zarejestrowaną w Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem ust. 3 pkt 6,
4) spółdzielnią zarejestrowaną w Rzeczypospolitej Polskiej; przepis ust. 3 pkt 6 stosuje się odpowiednio.”;
- b) w ust. 3 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) w przypadku spółki z udziałem osób zagranicznych lub podmiotów zależnych od osób zagranicznych zezwolenie można otrzymać, jeżeli:

a) w spółce tej przedsiębiorcy polscy niezależni od osób zagranicznych zachowują:

- nie mniej niż 51 % udziałów lub akcji w całkowitym kapitale założycielskim spółki,
- decydujący wpływ na ilość głosów, skład, decyzje i kontrolę organów zarządzających spółki, dysponowanie majątkiem spółki oraz na prowadzenie jej działalności,

b) nie zachodzi sytuacja, w której więcej niż połowa członków zarządu spółki jest jednocześnie członkami zarządu albo osobami pełniącymi funkcje kierownicze w podmiocie z udziałem osób zagranicznych lub w innym podmiocie pozostającym ze spółką w stosunku zależności

— o ile umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską z państwami członkowskimi Unii Europejskiej nie stanowią inaczej.”;

31) w art. 175:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dokumenty, o których mowa w art. 166 ust. 3 pkt 1 i 3, oraz plan gospodarczy przedsiębiorstwa obejmujący co najmniej 2 lata działalności:

a) wykazujący w sposób wiarygodny, że przedsiębiorca jest w stanie wypełnić istniejące i prawdopodobne przyszłe zobowiązania finansowe w okresie 24 miesięcy od dnia rozpoczęcia działalności oraz pokryć planowane koszty działalności w okresie 3 miesięcy od dnia jej rozpoczęcia nawet gdyby przedsiębiorstwo nie uzyskało w tym okresie żadnych dochodów,

b) zawierający informacje dotyczące struktury kapitałowej, płynności finansowej przedsiębiorstwa, źródeł finansowania działalności, powiązań finansowych udziałowców lub akcjonariuszy z inną działalnością, prognoz przepływów finansowych związanych z wykonywaniem działalności,

c) zawierający zweryfikowane sprawozdanie finansowe z poprzedniego roku finansowego — o ile przedsiębiorca prowadził działalność gospodarczą

— oraz dokument potwierdzający, że osobom zarządzającym działalnością przedsiębiorstwa nie cofnięto koncesji w okresie ostatnich 5 lat przed złożeniem wniosku oraz spełniają one wymóg dobrej reputacji, z tym że wymóg dobrej reputacji nie jest spełniony przez osoby, które zostały skazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa umyślne karne skarbowe, przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, bezpieczeństwu powszechnemu, mieniu, obro-

towi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, prawom osób wykonujących pracę zarobkową, wiarygodności dokumentów, a także dokumenty potwierdzające, że przedsiębiorstwo jest objęte ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej za szkody związane z przewozem lotniczym i ruchem statków powietrznych,”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Urzędu odmawia udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 173 ust.1, jeżeli:

- 1) udzielenie zezwolenia byłoby sprzeczne z wiążącymi umowami lub przepisami międzynarodowymi,
- 2) przedsiębiorcy cofnięto zezwolenie na ten sam rodzaj działalności w okresie ostatnich 5 lat przed złożeniem wniosku,
- 3) wnioskodawca nie spełnił wymagań określonych w ustawie.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Prezes Urzędu może odmówić udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1, lub ograniczyć w zezwoleniu przedmiot, zakres lub obszar działalności w stosunku do wniosku o udzielenie zezwolenia ze względu na zagrożenie bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub zdrowia publicznego.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zezwolenie, o którym mowa w art. 173 ust. 1, cofa się jeżeli:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej zezwoleniem,
- 2) przedsiębiorca nie rozpoczął działalności objętej zezwoleniem w oznaczonym terminie,
- 3) otwarto likwidację przedsiębiorcy albo nastąpiła jego upadłość,
- 4) przedsiębiorca nie spełnia warunków określonych w niniejszej ustawie.”,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a—4d w brzmieniu:

„4a. Prezes Urzędu może cofnąć zezwolenie, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1, lub zmienić jego zakres ze względu na zagrożenie bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub zdrowia publicznego.

4b. Przedsiębiorca, któremu cofnięto zezwolenie, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1, z przyczyn określonych w ust. 4, może wystąpić z wnioskiem o ponowne udzielenie zezwolenia nie wcześniej niż po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się wykonalna.

4c. Prezes Urzędu może cofnąć zezwolenie, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 2, lub zmienić jego zakres, jeżeli podmiot wyko-

nujący obsługę naziemną nie spełnia z własnej winy wymagań, o których mowa w art. 177 ust. 3 ustawy.

4d. Na wniosek zarządzającego lotniskiem Prezes Urzędu może cofnąć zezwolenie, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 2, lub zmienić jego zakres, jeżeli podmiot wykonujący obsługę naziemną nie przestrzega obowiązujących go zasad sprawnego funkcjonowania portu lotniczego.”,

f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zezwolenia, o którym mowa w art. 173 ust. 1, udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 5 lat i nie dłuższy niż 50 lat.”,

g) w ust. 6 w zdaniu wstępnym po wyrazie „zezwoleniu” dodaje się wyrazy „o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1”,

h) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Do zezwoleń, o których mowa w art. 173 ust. 1 pkt 2, przepisy ust. 6 pkt 1, 2 i 4—7 stosuje się odpowiednio.”,

i) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Przedsiębiorca, który zamierza podjąć działalność gospodarczą wymagającą uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1, może ubiegać się o przyrzeczenie wydania zezwolenia, zwane dalej „promesą”.”;

32) po art. 175 dodaje się art. 175a w brzmieniu:

„Art. 175a. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania w zakresie dokumentów oraz informacji, jakie jest obowiązany przedstawić przedsiębiorca ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie zarządzania lotniskiem użytku publicznego, z uwzględnieniem przepisów międzynarodowych.”;

33) w art. 177 w ust. 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) obcy przewoźnik lotniczy, nieposiadający koncesji udzielonej na podstawie rozporządzenia nr 2407/92/WE z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie licencjonowania przewoźników lotniczych, o ile jest to przewidziane w umowie międzynarodowej i dokonane z uwzględnieniem art. 196 ust. 1,”,

b) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) przedsiębiorca, który w przypadku:

a) osoby fizycznej — posiada miejsce stałego pobytu w państwie członkowskim Unii Europejskiej,

b) osoby prawnej — jest spółką kapitałową z siedzibą w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w której większość udziałów lub akcji oraz bezpośrednia lub po-

średnia kontrola należy do osób fizycznych posiadających miejsce stałego pobytu w państwie członkowskim Unii Europejskiej.”;

34) art. 178 otrzymuje brzmienie:

„Art. 178. 1. W przypadku gdy usługi określone w art. 176 są wykonywane przez zarządzającego lotniskiem, agenta obsługi naziemnej lub przewoźnika lotniczego, obowiązani są oni:

1) prowadzić odrębną rachunkowość dotyczącą działalności w zakresie obsługi naziemnej od rachunkowości dotyczącej innej działalności,

2) zapewnić odpowiedni poziom usług, ubezpieczenia, a także bezpieczeństwa, ochrony urządzeń, statków powietrznych, wyposażenia, osób oraz ochrony środowiska, potwierdzony certyfikatem, o którym mowa w art. 160 ust. 3 pkt 4.

2. W przypadku gdy obsługę naziemną wykonuje zarządzający lotniskiem, zobowiązany jest on ponadto nie subwencjonować działalności związanej z obsługą naziemną z wpływów, które osiąga z pełnienia funkcji zarządzającego lotniskiem.

3. Sprawdzenie realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i w ust. 2, poddawane jest corocznej kontroli przez niezależnego kontrolera, którego wyznacza Prezes Urzędu.”;

35) art. 179 otrzymuje brzmienie:

„Art. 179. 1. Liczba zezwoleń na wykonywanie obsługi naziemnej w danym porcie lotniczym może być ograniczona w odniesieniu do poszczególnych kategorii usług obsługi naziemnej o których mowa w art. 176:

1) w zależności od ilości obsługiwanych w tym porcie lotniczym w ciągu roku pasażerów i ładunków,

2) w każdym porcie lotniczym, w którym występują ograniczenia dysponowanej powierzchni lub przepustowości.

2. W przypadkach ograniczenia liczby udzielanych zezwoleń, określonych w ust. 1, wybór przedsiębiorcy dokonywany jest w drodze konkursu.”;

36) w art. 180 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zarządzający lotniskiem spełniający określone przez prawo wymagania ma pierwszeństwo

w uzyskaniu zezwolenia na obsługę naziemną w przypadku ograniczenia liczby zezwoleń na podstawie art. 179 ust. 1.”;

37) w art. 181 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Liczba zezwoleń może być ograniczona w odniesieniu do poszczególnych kategorii usług obsługi naziemnej, o których mowa w art. 176:

- 1) w zależności od ilości obsługiwanych w tym porcie lotniczym w ciągu roku pasażerów i ładunków,
- 2) w każdym porcie lotniczym, w którym występują ograniczenia dysponowanej powierzchni lub przepustowości.

3. W przypadkach ograniczenia liczby udzielanych zezwoleń, określonych w ust. 2, wybór przewoźnika lotniczego dokonywany jest w drodze konkursu.”;

38) art. 182 otrzymuje brzmienie:

„Art. 182. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy wykaz rodzajów usług w poszczególnych kategoriach, o których mowa w art. 176,
- 2) szczegółowe warunki i tryb udzielania zezwoleń na wykonywanie obsługi naziemnej oraz dokumenty i informacje jakie powinni przedstawić ubiegający się o zezwolenia oraz warunki, jakie musi spełniać podmiot ubiegający się o zezwolenie,
- 3) szczegółowe warunki stosowane przy wprowadzaniu ograniczeń, o których mowa w art. 179 ust. 1 i w art. 181 ust. 2, w szczególności w odniesieniu do poszczególnych kategorii usług obsługi naziemnej z uwzględnieniem ilości obsługiwanych w ciągu roku pasażerów i ładunków oraz dostępnej powierzchni lub przepustowości portu lotniczego,
- 4) szczegółowe warunki i sposób organizowania i przeprowadzania konkursu, o którym mowa w art. 179 ust. 2 i art. 181 ust. 3,
- 5) szczegółowe warunki udostępniania i korzystania z infrastruktury lotniska oraz ustalania i pobierania opłat za dostęp do urządzeń i instalacji lotniska oraz opłat za użytkowanie scentralizowanej infrastruktury,
- 6) szczegółowe wymagania związane z dostępem do rynku obsługi naziemnej

— z uwzględnieniem umów, przepisów międzynarodowych oraz przepisów prawa Unii Europejskiej”;

39) w art. 187 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ustala, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Rady Ochrony i Ułatwień Lotnictwa Cywilnego, Krajowy Program Ochrony Lotnictwa Cywilnego, z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia nr 2320/2002/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającego wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego — Deklaracja międzyinstytucjonalna.”;

40) w art. 189 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej ustala, w drodze rozporządzenia, Krajowy Program Kontroli Jakości w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, o którym mowa w art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 2320/2002/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającego wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego — Deklaracja międzyinstytucjonalna, z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia nr 1217/2003/WE z dnia 4 lipca 2003 r. ustanawiającego wspólne specyfikacje dla krajowych programów kontroli jakości bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym.

3. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej ustala, w drodze rozporządzenia, Krajowy Program Szkolenia w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia nr 2320/2002/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającego wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego — Deklaracja międzyinstytucjonalna.”;

41) po art. 189 dodaje się art. 189a w brzmieniu:

„Art. 189a. Rada Ministrów, z uwzględnieniem przepisów załącznika 9 do Konwencji, o której mowa w art. 3, ustala, w drodze rozporządzenia, Krajowy Program Ułatwień Lotnictwa Cywilnego.”;

42) art. 190 otrzymuje brzmienie:

„Art. 190. Przepisy niniejszego działu stosuje się do przewozów lotniczych krajowych oraz, w zakresie nieunormowanym odmiennie przez umowy międzynarodowe, do przewozów lotniczych międzynarodowych wykonywanych przez polskich i obcych przewoźników lotniczych, z zastrzeżeniem przepisów rozporządzenia nr 2408/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnętrznych tras lotniczych.”;

43) w art. 193:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Obcy przewoźnik lotniczy może wykonywać przewozy lotnicze na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pod warunkiem posiadania koncesji udzielonej na podstawie rozporządzenia nr 2407/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie licencjonowania przewoźników lotniczych, tylko w zakresie i na warunkach określonych w zezwoleniu wydanym na wniosek obcego przewoźnika przez Prezesa Urzędu.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 i 1a, nie jest wymagane:

1) w przypadku pojedynczych lotów pasażerskich wykonywanych statkami powietrznymi o pojemności nieprzewyższającej 12 miejsc pasażerskich, wykorzystywanych wyłącznie przez zamawiającego lub zamawiających na trasie przez nich ustalonej,

2) w przypadku pojedynczych lotów towarowych wykonywanych statkami o maksymalnej masie startowej nieprzewyższającej 5 700 kg, wykorzystywanych wyłącznie przez zamawiającego lub zamawiających na trasie przez nich ustalonej.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Obcy przewoźnik lotniczy powinien być wyznaczony do wykonywania przewozów lotniczych na określonych trasach lub obszarach — w przypadku gdy wymagają tego umowy międzynarodowe, oraz odpowiednio certyfikowany przez właściwy organ państwa, w którym jest koncesjonowany.”;

44) w art. 194:

a) w ust. 1 w zdaniu wstępnym po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „oraz ust. 1a”,

b) w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) nazwę i adres zleceniodawcy na wykonywanie przewozu nieregularnego.”,

c) w ust. 3:

— pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) dokumenty określające status prawny przewoźnika lotniczego oraz strukturę kapitałową i rzeczywistą kontrolę przedsiębiorstwa przewoźnika — na żądanie Prezesa Urzędu,

2) wyznaczenie przez właściwy organ obcego państwa do wykonywania przewozów objętych wnioskiem — w przypadku gdy wymaga tego umowa międzynarodowa.”,

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) umowę zawartą ze zleceniodawcą na wykonywanie przewozu nieregularnego, z wykazaniem wysokości opłaty — na żądanie Prezesa Urzędu,”,

— dodaje się pkt 6—9 w brzmieniu:

„6) świadectwo zdatności do lotu statku powietrznego — na żądanie Prezesa Urzędu,

7) świadectwo zdatności w zakresie hałasu statku powietrznego — na żądanie Prezesa Urzędu,

8) upoważnienie do wykonywania przewozów wydane przez właściwy organ danego państwa — na żądanie Prezesa Urzędu,

9) koncesję wydaną przez właściwy organ danego państwa.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do wniosku o udzielenie zezwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, dołącza się dokumenty, o których mowa w ust. 3 pkt 2—7 i 9.”;

45) art. 195 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Decyzję o wydaniu, odmowie wydania, ograniczeniu lub cofnięciu zezwolenia na przewozy, o których mowa w art. 194 ust. 1 pkt 1 i 2, doręcza się w formie pisemnej, telefaksu, poczty elektronicznej lub przy wykorzystaniu teleksowej łączności lotniczej albo — w uzasadnionych przypadkach — ogłasza się ustnie, a w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 194 ust. 1 pkt 3 i 4 — w formie pisemnej.”;

46) art. 196 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli zezwolenie, o którym mowa w art. 193 ust. 1 i 1a, nie określa prawa obcego przewoźnika do utrzymywania własnego personelu do obsługi technicznej, eksploatacyjnej i handlowej przewozów, uprawnienia takie mogą być przyznawane przewoźnikowi w drodze decyzji administracyjnej Prezesa Urzędu, przy uwzględnieniu zasady wzajemności. Przepis ten nie narusza przepisów art. 177—182 dotyczących obsługi naziemnej.”;

47) po art. 196 dodaje się art. 196a w brzmieniu:

„Art. 196a. 1. W zezwoleniu na prowadzenie sprzedaży przewozów lotniczych określa się:

1) przewoźnika, jego siedzibę i oddział,

2) zakres i przedmiot działalności objętej zezwoleniem,

3) obszar działalności,

4) okres ważności zezwolenia,

- 5) szczególne warunki wykonywania działalności.
2. Zezwolenia udziela się na czas nieoznaczony.
3. Prezes Urzędu może odmówić udzielenia zezwolenia, jeżeli:
- 1) udzielenie zezwolenia byłoby sprzeczne z wiążącymi umowami lub przepisami międzynarodowymi,
 - 2) wnioskodawca nie spełnił wymagań, o których mowa w art. 196 ust. 2 i 3.
4. Zezwolenie może być cofnięte gdy:
- 1) zostanie wydane prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności objętej zezwoleniem,
 - 2) przedsiębiorca przestanie spełniać warunki określone przepisami prawa, wymagane do prowadzenia działalności określonej w zezwoleniu,
 - 3) przedsiębiorca nie usunie w wyznaczonym terminie, stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z przepisami prawa regulującymi działalność objętą zezwoleniem.”;
- 48) w art. 198:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Taryfy przewozu lotniczego określające wysokość opłat za przewóz lotniczy wykonywany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo rozpoczynający się lub kończący na tym terytorium oraz związane z nim usługi, jak również warunki stosowania tych opłat, łącznie z wynagrodzeniem i warunkami oferowanymi agentom sprzedaży, są ustalane przez przewoźników lotniczych według zasad rynkowych oraz podawane do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty.”,
- b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:
- „8. Taryfy przewozu lotniczego wykonywanego pomiędzy portami lotniczymi położonymi na terytorium Unii Europejskiej, są ustalane zgodnie z rozporządzeniem nr 2409/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie taryf i stawek za usługi lotnicze.”;
- 49) w art. 200:
- a) uchyla się ust. 1 i 2,
- b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. Szczegółowe zasady dotyczące postępowania w przypadkach, o których mowa w rozporządzeniu nr 295/91/EWG z dnia 4 lutego 1991 r. ustanawiającym wspólne zasady systemu odszkodowań dla pasażerów, którym odmówiono przyjęcia na pokład w regularnych przewozach lotniczych, a w szczególności pierwszeństwa przyjmowania pasażerów, zwrotu opłaty za niewykonany przewóz, wysokości i sposobu wypłaty rekompensaty oraz świadczeń na rzecz pasażerów niezabranych do przewozu, powinny być określone w regulaminie, o którym mowa w art. 205 ust. 3, albo w odrębnych przepisach przewoźnika wydanych i udostępnionych pasażerom. Informację o uprawnieniach przysługujących pasażerom w przypadku niezabrania na pokład powinien otrzymać każdy niezabrany do przewozu pasażer.
4. Przepisy rozporządzenia nr 295/91/EWG z dnia 4 lutego 1991 r. ustanawiającego wspólne zasady systemu odszkodowań dla pasażerów, którym odmówiono przyjęcia na pokład w regularnych przewozach lotniczych nie pozbawiają prawa dochodzenia przez osoby poszkodowane dodatkowych roszczeń z tytułu odpowiedzialności przewoźnika, określonej zgodnie z art. 208.”;
- 50) w art. 202:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) szczegółowe warunki i sposób udzielania zezwoleń związanych z przewozem lotniczym, w tym udzielania zezwoleń dla obcych przewoźników, upoważnień do wykonywania przewozów, dokonywania wyznażeń oraz przeprowadzania konkursów, o których mowa w art. 191 ust. 6 i art. 197,”,
- b) uchyla się pkt 4 i 5,
- c) pkt 7 otrzymuje brzmienie:
- „7) wymagania dotyczące regulaminów, o których mowa w art. 205 ust. 3, mające w szczególności na względzie zastosowanie przepisów o ochronie konsumentów.”;
- 51) w art. 205:
- a) uchyla się ust. 2,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Polski przewoźnik lotniczy oraz działający w Rzeczypospolitej Polskiej obcy przewoźnik lotniczy jest obowiązany przedstawić regulamin określający typowe warunki przewozu lotniczego pasażerów i bagażu oraz ładunków, do wiadomości Prezesa Urzędu, który może, w drodze decyzji administracyjnej, nakazać dostosowanie regulaminu do wymagań obowiązującego prawa. W zakresie sprzecznym z tym prawem regulamin nie obowiązuje kontrahentów przewoźnika lotniczego.”;

52) w art. 208:

- a) w ust. 3 uchyla się pkt 2,
- b) uchyla się ust. 4.

Art. 73. W ustawie z dnia 5 lipca 2002 r. o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym (Dz. U. Nr 126, poz. 1068) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 98/84/WE z dnia 20 listopada 1998 r. w sprawie prawnej ochrony usług opartych lub polegających na warunkowym dostępie (Dz. Urz. WE L 320 z 28.11.1998).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 74. W ustawie z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 126, poz. 1069) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 98/5/WE z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. WE L 77 z 14.03.1998).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) w art. 2 w pkt 2 wyraz „załącznik” zastępuje się wyrazami „załącznik nr 1”;

3) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. Przepisy ustawy dotyczące prawników z Unii Europejskiej stosuje się odpowiednio także do osób, które:

- 1) są obywatelami państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, nienależących do Unii Europejskiej, uprawnionymi do wykonywania zawodu przy użyciu jednego z tytułów zawodowych uzyskanych w tych państwach, określonych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do ustawy albo przy użyciu jednego z tytułów zawodo-

wych uzyskanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, określonych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy;

- 2) są obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, uprawnionymi do wykonywania zawodu przy użyciu jednego z tytułów zawodowych uzyskanych w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, nienależących do Unii Europejskiej, określonych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do ustawy.”;

4) w dziale III po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. Przepisy ustawy dotyczące obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej posiadających kwalifikacje zawodowe wymagane do wykonywania zawodu przy użyciu jednego z tytułów, o których mowa w art. 2 pkt 2, stosuje się odpowiednio także do:

- 1) obywateli państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które nie należą do Unii Europejskiej, posiadających kwalifikacje zawodowe wymagane do wykonywania zawodu przy użyciu jednego z tytułów określonych w wykazach stanowiących załączniki nr 1 i 2 do ustawy;
- 2) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej posiadających kwalifikacje zawodowe wymagane do wykonywania zawodu przy użyciu jednego z tytułów określonych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do ustawy.”;

5) w art. 45 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) w art. 90 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli adwokat świadczy w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym pomoc prawną na podstawie obowiązujących tam przepisów o świadczeniu pomocy prawnej przez prawników z Unii Europejskiej, sąd dyscyplinarny, który wszczął postępowanie dyscyplinarne, niezwłocznie zawiadamia o tym właściwy organ w tym państwie, przesyłając temu organowi odpis wniosku, o którym mowa w ust. 1.”;

6) w art. 46 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) w art. 68¹ dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Jeżeli radca prawny świadczy w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym pomoc prawną na podstawie obowiązujących tam przepisów o świadczeniu pomocy prawnej przez prawników z Unii Europejskiej, sąd dyscyplinarny, który wszczął postępowanie dyscyplinarne, niezwłocznie zawiadamia o tym właściwy organ w tym państwie, przesyłając temu organowi odpis wniosku, o którym mowa w ust. 1.”;

7) załącznik do ustawy otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK NR 1

WYKAZ TYTUŁÓW ZAWODOWYCH
UZYSKANYCH W PAŃSTWACH
CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ
ODPOWIADAJĄCYCH ZAWODOWI ADWOKATA
LUB RADCY PRAWNEGO

- w Republice Austrii — Rechtsanwalt,
- w Królestwie Belgii — Avocat/Advocaat/Rechtsanwalt,
- w Republice Cypryjskiej — Δικηγόρος,
- w Republice Czeskiej — Advokát,
- w Królestwie Danii — Advokat,
- w Republice Estońskiej — Vandeadvokaat,
- w Republice Finlandii — Asianajaja/Advocat,
- w Republice Francuskiej — Avocat,
- w Republice Greckiej — Δικηγόρος,
- w Królestwie Hiszpanii — Abogado/Advocat/Advogad/Abokatu,
- w Królestwie Niderlandów — Advocaat,
- w Republice Irlandii — Barrister/Solicitor,
- w Republice Litewskiej — Advokatas,
- w Republice Łotewskiej — Zvērināts advokāts,
- w Wielkim Księstwie Luksemburga — Avocat,
- w Republice Federalnej Niemiec — Rechtsanwalt,
- w Republice Malty — Avukat/Prokuratur Legali,
- w Republice Portugalii — Advogado,
- w Republice Słowackiej — Advokát/Komerčný právnik,
- w Republice Słowenii — Odvetnik/Odvetnica,
- w Królestwie Szwecji — Advokat,
- w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej — Advocate/Barrister/Solicitor,

- w Republice Węgierskiej — Ügyvéd,
- w Republice Włoskiej — Avvocato.”;

8) po załączniku dodaje się nowy załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK NR 2

WYKAZ TYTUŁÓW ZAWODOWYCH
UZYSKANYCH W PAŃSTWACH
CZŁONKOWSKICH EUROPEJSKIEGO
POROZUMIENIA O WOLNYM HANDLU (EFTA) —
STRONACH UMOWY O EUROPEJSKIM
OBSZARZE GOSPODARCZYM NIEALNIEŻĄCYCH
DO UNII EUROPEJSKIEJ, ODPOWIADAJĄCYCH
ZAWODOWI ADWOKATA LUB RADCY
PRAWNEGO

- w Republice Islandii — Lögmaur,
- w Księstwie Liechtensteinu — Rechtsanwalt,
- w Królestwie Norwegii — Advokat.”.

Art. 75. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2000/31/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego na rynku wewnętrznym (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz. Urz. WE L 178 z 17.07.2000).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Usługodawca może przetwarzać następujące dane osobowe usługobiorcy niezbędne do nawiązania, ukształtowania treści, zmiany lub rozwiązania stosunku prawnego między nimi:

- 1) nazwisko i imiona usługobiorcy,
- 2) numer ewidencyjny PESEL lub — gdy ten numer nie został nadany — numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- 3) adres zameldowania na pobyt stały,
- 4) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż adres, o którym mowa w pkt 3,
- 5) dane służące do weryfikacji podpisu elektronicznego usługobiorcy,
- 6) adresy elektroniczne usługobiorcy.”.

Art. 76. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 99/44/WE z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji (Dz. Urz. WE L 171 z 07.07.1999).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Sprzedawca dokonujący sprzedaży w Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany udzielić kupującemu jasnych, zrozumiałych i niewprowadzających w błąd informacji, wystarczających do prawidłowego i pełnego korzystania ze sprzedanego towaru konsumpcyjnego. W szczególności należy podać: nazwę towaru, określenie producenta lub importera, znak zgodności wymagany przez odrębne przepisy, informacje o dopuszczeniu do obrotu w Rzeczypospolitej Polskiej oraz, stosownie do rodzaju towaru, określenie jego energochłonności, a także inne dane wskazane w odrębnych przepisach.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, powinny znajdować się na towarze konsumpcyjnym lub być z nim trwale połączone, w przypadku gdy towar jest sprzedawany w opakowaniu jednostkowym lub w zestawie. W pozostałych przypadkach sprzedawca jest obowiązany umieścić w miejscu sprzedaży towaru informację, która może zostać ograniczona do nazwy towaru i jego głównej cechy użytkowej oraz wskazania producenta lub importera.

3. Sprzedawca jest obowiązany zapewnić w miejscu sprzedaży odpowiednie warunki techniczno-organizacyjne umożliwiające dokonanie wyboru towaru konsumpcyjnego i sprawdzenie jego jakości, kompletności oraz funkcjonowania głównych mechanizmów i podstawowych podzespołów.

4. Na żądanie kupującego sprzedawca jest obowiązany wyjaśnić znaczenie poszczególnych postanowień umowy.

5. Sprzedawca jest obowiązany wydać kupującemu wraz z towarem konsumpcyj-

nym wszystkie elementy jego wyposażenia oraz instrukcje obsługi, konserwacji i inne dokumenty wymagane przez odrębne przepisy.

6. Informacje lub dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 5, powinny być sporządzone w języku polskim lub, o ile rodzaj informacji na to pozwala, w powszechnie zrozumiałej formie graficznej. Wymogu używania języka polskiego nie stosuje się do nazw własnych, znaków towarowych, nazw handlowych, oznaczeń pochodzenia towarów oraz zwyczajowo stosowanej terminologii naukowej i technicznej.”.

Art. 77. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1180 oraz z 2003 r. Nr 128, poz. 1175) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 64/221/EWG z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie koordynacji środków specjalnych dotyczących przemieszczania się i pobytu cudzoziemców uzasadnionych względami porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego (Dz. Urz. WE L 56 z 04.04.1964, z późn. zm.),

2) dyrektywy 68/360/EWG z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników państw członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 257 z 19.10.1968),

3) dyrektywy 73/148/EWG z dnia 21 maja 1973 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w zakresie przemieszczania się i pobytu obywateli państw członkowskich wewnątrz Wspólnoty, które dotyczą przedsiębiorczości i świadczenia usług (Dz. Urz. WE L 172 z 28.06.1973),

4) dyrektywy 75/34/EWG z dnia 17 grudnia 1974 r. dotyczącej prawa obywateli państwa członkowskiego do pozostania na terytorium innego państwa członkowskiego po zakończeniu prowadzenia na tym terytorium działalności na własny rachunek (Dz. Urz. WE L 14 z 20.01.1975),

5) dyrektywy 90/364/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie prawa pobytu (Dz. Urz. WE L 180 z 13.07.1990),

6) dyrektywy 90/365/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie prawa pobytu pracowników i osób prowadzących działalność na

własny rachunek, które zakończyły działalność zawodową (Dz. Urz. WE L 180 z 13.07.1990)

7) dyrektywy 93/96/EWG z dnia 29 października 1993 r. w sprawie prawa pobytu dla studentów (Dz. Urz. WE L 317 z 18.12.1993).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) w art. 2:

a) w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) nieposiadającego obywatelstwa polskiego zstępnego obywatela Unii mającego mniej niż 21 lat lub pozostającego na jego utrzymaniu,”

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wykonywaniu pracy — oznacza to wykonywanie pracy przez cudzoziemca w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 514, Nr 90, poz. 844, Nr 122, poz. 1143, Nr 128, poz. 1176, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 142, poz. 1380, Nr 166, poz. 1608, Nr 203, poz. 1966, Nr 210, poz. 2036 i 2037, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 69, poz. 624 i Nr 96, poz. 959),”;

3) w art. 3:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obowiązek posiadania wizy, o którym mowa w ust. 2, nie dotyczy obywatela państwa, wobec którego stosuje się częściowe lub całkowite zniesienie obowiązku wizowego.”

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wiza, o której mowa w ust. 2, może być wydana przez komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej.”;

4) art. 27 uchyla się;

5) w art. 29 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kart pobytu obywatela Unii Europejskiej oraz dokumentów pobytu, z uwzględnieniem danych, o których mowa w art. 14 ust. 1, oraz ograniczeń w sferze wykonywania pracy przez cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,”;

6) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. 1. W przypadkach, w których z uwagi na stosowanie ograniczeń w sferze wykonywania pracy przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej, wymagane jest posiadanie zezwolenia na pracę w rozumieniu przepisów o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, obywatelowi Unii i członkowi jego rodziny udziela się zezwolenia na pobyt lub zezwolenia na pobyt czasowy na podstawie przyrzeczenia wydania zezwolenia na pracę, jeżeli celem pobytu obywatela Unii i członka jego rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, obywatel Unii ubiegający się o:

1) udzielenie zezwolenia na pobyt lub udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w związku z zamiarem wykonywania pracy, jest obowiązany dołączyć do wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 1, przyrzeczenie wydania zezwolenia na pracę;

2) przedłużenie zezwolenia na pobyt w związku z zamiarem wykonywania pracy, jest obowiązany dołączyć do wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 1, przyrzeczenie wydania zezwolenia na pracę lub przedłużenie tego przyrzeczenia.”.

Art. 78. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360, z późn. zm.⁵²⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 73/23/EWG z dnia 19 lutego 1973 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia elektrycznego przewidzianego do stosowania w niektórych granicach napięcia (Dz. Urz. WE L 77 z 26.03.1973),

2) dyrektywy 87/404/EWG z dnia 25 czerwca 1987 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do prostych zbiorników ciśnieniowych (Dz. Urz. WE L 220 z 08.08.1987),

3) dyrektywy 88/378/EWG z dnia 3 maja 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących bezpieczeństwa zabawek (Dz. Urz. WE L 187 z 16.07.1988),

4) dyrektywy 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wy-

⁵²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1652 i Nr 229, poz. 2275 oraz z 2004 r. Nr 70, poz. 631, Nr 92, poz. 881 i Nr 93, poz. 896 i 899.

- robów budowlanych (Dz. Urz. WE L 40 z 11.02.1989),
- 5) dyrektywy 89/336/EWG z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. WE L 139 z 23.05.1989),
 - 6) dyrektywy 89/686/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej (Dz. Urz. WE L 399 z 30.12.1989),
 - 7) dyrektywy 90/384/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wag nieautomatycznych (Dz. Urz. WE L 189 z 20.07.1990),
 - 8) dyrektywy 90/396/EWG z dnia 29 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do urządzeń spalania paliw gazowych (Dz. Urz. WE L 196 z 26.07.1990),
 - 9) dyrektywy 90/488/EWG z dnia 17 września 1990 r. zmieniającej dyrektywę 87/404/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do prostych zbiorników ciśnieniowych (Dz. Urz. WE L 270 z 02.10.1990),
 - 10) dyrektywy 92/31/EWG z dnia 28 kwietnia 1992 r. zmieniającej dyrektywę 89/336/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. WE L 126 z 12.05.1992),
 - 11) dyrektywy 92/42/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie wymogów sprawności dla nowych kotłów wody gorącej opalanych paliwem płynnym lub gazowym (Dz. Urz. WE L 167 z 22.06.1992),
 - 12) dyrektywy 93/15/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. WE L 121 z 15.05.1993),
 - 13) dyrektywy 93/68/EWG z dnia 22 lipca 1993 r. zmieniającej dyrektywę 87/404/EWG (proste zbiorniki ciśnieniowe), 88/378/EWG (bezpieczeństwo zabawek), 89/106/EWG (wyroby budowlane), 89/336/EWG (kompatybilność elektromagnetyczna), 89/392/EWG (maszyny), 89/686/EWG (środki ochrony osobistej), 90/384/EWG (wagi nieautomatyczne), 90/385/EWG (urządzenia medyczne aktywnego osadzania), 90/396/EWG (urządzenia spalania paliw gazowych), 91/263/EWG (wyposażenie terminali telekomunikacyjnych), 92/42/EWG (nowe kotły wody gorącej opalane paliwem płynnym lub gazowym) i 73/23/EWG (wyposażenie elektryczne przewidziane do stosowania w pewnych granicach napięcia) (Dz. Urz. WE L 220 z 30.08.1993),
 - 14) dyrektywy 93/95/EWG z dnia 29 października 1993 r. zmieniającej dyrektywę 89/686/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej (Dz. Urz. WE L 276 z 09.11.1993),
 - 15) dyrektywy 94/9/WE z dnia 23 marca 1994 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem (Dz. Urz. WE L 100 z 19.04.1994),
 - 16) dyrektywy 94/25/WE z dnia 16 czerwca 1994 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do tody rekreacyjnych (Dz. Urz. WE L 164 z 30.06.1994, z późn. zm.),
 - 17) dyrektywy 95/16/WE z dnia 29 czerwca 1995 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dźwigów (Dz. Urz. WE L 213 z 07.09.1995),
 - 18) dyrektywy 96/57/WE z dnia 3 września 1996 r. w sprawie wymagań efektywności energetycznej chłodziarek, chłodziarko-zamrażarek i zamrażarek typu domowego (Dz. Urz. WE L 236 z 18.09.1996),
 - 19) dyrektywy 96/58/WE z dnia 3 września 1996 r. zmieniającej dyrektywę 89/686/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej (Dz. Urz. WE L 236 z 18.09.1996),
 - 20) dyrektywy 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków (Dz. Urz. WE L 46 z 20.12.1996),
 - 21) dyrektywy 97/23/WE z dnia 29 maja 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących urządzeń ciśnieniowych (Dz. Urz. WE L 181 z 09.07.1997),
 - 22) dyrektywy 97/68/WE z dnia 16 grudnia 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silników spalinyowych montowanych w maszynach samochodowych nieporuszających się po drogach (Dz. Urz. WE L 59 z 27.02.1998),
 - 23) dyrektywy 98/37/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do maszyn (Dz. Urz. WE L 207 z 23.07.1998),
 - 24) dyrektywy 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (Dz. Urz. WE L 91 z 07.04.1999),

25) dyrektywy 2000/55/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie wymogów efektywności energetycznej stateczników do oświetlenia fluorescencyjnego (Dz. Urz. WE L 279 z 01.11.2000).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 79. W ustawie z dnia 12 września 2002 r. o portowych urządzeniach do odbioru odpadów oraz pozostałości ładunkowych ze statków (Dz. U. Nr 166, poz. 1361) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 95/21/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. dotyczącej przestrzegania, w odniesieniu do żeglugi morskiej korzystającej ze wspólnotowych portów oraz żeglugi morskiej po wodach znajdujących się pod jurysdykcją państw członkowskich, międzynarodowych norm bezpieczeństwa statków i zapobiegania zanieczyszczeniom oraz pokładowych warunków życia i pracy (kontrola państwa portu) (Dz. Urz. WE L 157 z 07.07.1995),

2) dyrektywy 2000/59/WE z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 80. W ustawie z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz. U. Nr 169, poz. 1385 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2000/46/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością (Dz. Urz. WE L 275 z 27.10.2000).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. Do podejmowania i prowadzenia działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez instytucje pieniądza elektronicznego mające siedzibę na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wykonywania nad tymi instytucjami nadzoru oraz podejmowania i prowadzenia działalności przez krajowe instytucje pieniądza elektronicznego w krajach będących członkami Unii Europejskiej lub Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym stosuje się odpowiednio przepisy Prawa bankowego odnoszące się do instytucji kredytowych.”.

Art. 81. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. Nr 197, poz. 1662) w art. 1:

a) w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) po pkt 1 dodaje się pkt 1¹ w brzmieniu:

„¹⁾ których twórcą jest obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub”,”;

b) w pkt 22 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) po pkt 1 dodaje się pkt 1¹ w brzmieniu:

„¹⁾ dokonane zostały przez obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub”,”.

Art. 82. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 94/55/WE z dnia 21 listopada 1994 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do transportu drogowego towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 319 z 12.12.1994),

2) dyrektywy 95/50/WE z dnia 6 października 1995 r. w sprawie ujednoczonych procedur kontroli drogowego transportu towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 249 z 17.10.1995),

3) dyrektywy 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i żegludze śródlądowej towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 145 z 19.06.1996),

4) dyrektywy 2000/18/WE z dnia 17 kwietnia 2000 r. w sprawie minimalnych wymogów egzaminacyjnych dla doradców do spraw bezpieczeństwa w drogowym, kolejowym i śródlądowym transporcie towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 118 z 19.05.2000).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 83. W ustawie z dnia 20 grudnia 2002 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 240, poz. 2059 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 40) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie, z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa zadania oraz właściwość jednostek organizacyjnych i organów w zakresie dotyczącym zakupu i sprzedaży interwencyjnej zbóż, udzielania pomocy finansowej dla pierwszych przetwórców słomy lnianej lub konopnej na włókno, zwanych dalej „przetwórcami”, oraz osób traktowanych jako przetwórcy, określonym w następujących przepisach Unii Europejskiej:

1) rozporządzenie nr 1766/93/EWG z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż (Dz. Urz. WE L 181 z 01.07.1992, z późn. zm.),

2) rozporządzenie nr 2131/EWG z dnia 28 lipca 1993 r. wyznaczające procedury i warunki wystawiania na sprzedaż zbóż posiadanych przez instytucje interwencyjne (Dz. Urz. WE L 191 z 31.07.1993, z późn. zm.),

3) rozporządzenie nr 2273/93/EWG z dnia 28 lipca 1993 r. ustalające centra interwencyjne dla zbóż (Dz. Urz. WE L 207 z 18.08.1993, z późn. zm.),

4) rozporządzenie nr 2148/96/WE z dnia 9 listopada 1996 r. określające zasady oceny i monitorowania publicznych za-

pasów interwencyjnych produktów rolnych (Dz. Urz. WE L 288 z 09.11.1996, z późn. zm.),

5) rozporządzenie nr 824/2000/WE z dnia 19 kwietnia 2000 r. ustanawiające procedury przyjęcia zbóż przez agencje interwencyjne i ustalające metody oznaczania jakości zbóż (Dz. Urz. WE L 100 z 20.04.2000, z późn. zm.),

6) rozporządzenie nr 1709/2003/WE z dnia 26 września 2003 r. w sprawie deklaracji w zakresie zbiorów i zapasów ryżu (Dz. Urz. WE L 243 z 27.09.2003),

7) rozporządzenie nr 1673/2000/WE z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. Urz. WE L 193 z 29.07.2000, z późn. zm.),

8) rozporządzenie nr 245/2001/WE z dnia 5 lutego 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia nr 1673/2000/WE w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. Urz. WE L 35 z 06.02.2001, z późn. zm.).”;

3) art. 2a otrzymuje brzmienie:

„Art. 2a. 1. Zadania w zakresie udzielania pomocy finansowej, o której mowa w art. 1, realizuje dyrektor oddziału terenowego Agencji, wydając decyzje administracyjne w sprawie udzielania dopłat do przetwarzania słomy lnianej lub konopnej na włókno, zwanych dalej „dopłatami do przetwarzania”.

2. Dyrektor oddziału terenowego Agencji prowadzi kontrole w zakresie uznawania przetwórców, stanów magazynów słomy lnianej lub konopnej, długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego oraz zasadności udzielania dopłat do przetwarzania.”;

4) w art. 11 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Przetwórca wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 5 ust. 1, do wniosku o przyznanie dopłaty do przetwarzania dołącza kopię dokumentu potwierdzającego wykonanie oznaczenia procentowej zawartości zanieczyszczeń krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego dla każdej partii tych włókien.”;

5) w art. 12 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) może określić wyższy niż 7,5 % poziom procentowej zawartości zanieczyszczeń krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego, do uzyskiwania którego przysługuje przetwórcy, wpisanemu do rejestru, o którym mowa w art. 5 ust. 1, dopłata do przetwarzania w zakresie określonym przepisami Unii Europej-

skiej, mając na względzie zapotrzebowanie na krótkie włókno lniane lub włókno konopne.”;

6) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Agencji pozyskuje, gromadzi i opracowuje dane oraz na ich podstawie sporządza informacje określone w przepisach Unii Europejskiej w zakresie rynków rolnych, których dotyczy ustawa, oraz zapasów na rynku ryżu i przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.”;

7) po art. 13 dodaje się art. 13a i 13b w brzmieniu:

„Art. 13a. Przetwórcy wpisani do rejestru uznanych przetwórców słomy lnianej lub konopnej na włókno lub podmioty ubiegające się o wpis do tego rejestru przekazują w terminie do dnia 31 lipca 2004 r. informacje o stanach magazynowych słomy lnianej lub konopnej na włókno, długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego na dzień 30 czerwca 2004 r.

Art. 13b. 1. Kto będąc przetwórcą wpisanym do rejestru uznanych przetwórców słomy lnianej lub konopnej na włókno lub podmiotem ubiegającym się o wpis do tego rejestru nie przekazuje Prezesowi Agencji w terminie, o którym mowa w art. 13a, informacji o stanach magazynowych słomy lnianej lub konopnej na włókno, długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego lub przekazuje niepełne lub niezgodne ze stanem faktycznym informacje w tym zakresie podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;

8) uchyla się załącznik do ustawy.

Art. 84. W ustawie z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia (Dz. U. Nr 45, poz. 391, z późn. zm.⁵³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoby pobierające emeryturę lub rentę zgłasza do ubezpieczenia zdrowotnego Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, właściwy organ

emerytalny lub inna instytucja wypłacająca emeryturę lub rentę, albo bank lub podmiot dokonujący wypłaty emerytury lub renty z zagranicy do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek ubezpieczenia lub zaistniały zmiany dotyczące tego obowiązku.”

2) w art. 27 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Za osobę pobierającą emeryturę lub rentę składkę jako płatnik oblicza, pobiera z kwoty emerytury lub renty, o której mowa w art. 23 ust. 9 pkt 2, i odprowadza Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, inny organ emerytalno-rentowy lub instytucja wypłacająca emeryturę lub rentę, albo bank lub inny podmiot dokonujący wypłaty emerytury lub renty z zagranicy.”.

Art. 85. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. — Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535 i Nr 217, poz. 2125 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i 871) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„1) Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 2001/17/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń (Dz. Urz. WE L 110 z 20.04.2001),

2) dyrektywy 2001/24/WE z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz. Urz. WE L 125 z 05.05.2001).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) w art. 378 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy niniejszej części stosuje się odpowiednio do postępowania prowadzonego wobec instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń oraz ich oddziałów mających siedzibę w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.”;

3) w art. 451:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ogłoszenia upadłości banku krajowego, jeżeli prowadzi on działalność także za grani-

⁵³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 73, poz. 660, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 128, poz. 1176, Nr 135, poz. 1268, Nr 166, poz. 1609, Nr 190, poz. 1864, Nr 202, poz. 1956, Nr 210, poz. 2037, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 5, poz. 37, Nr 19, poz. 177, Nr 64, poz. 593 i Nr 93, poz. 892 i 896.

cą Rzeczypospolitej Polskiej w państwie lub państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwie lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ogłoszenia upadłości, otwarcia postępowania układowego lub innego podobnego postępowania wobec oddziału banku zagranicznego, jeżeli bank zagraniczny prowadzi działalność w Rzeczypospolitej Polskiej oraz w co najmniej jednym innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;

4) w art. 452 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Użyte w niniejszym dziale określenia oznaczają:

1) „sąd zagraniczny” — sąd lub inny organ uprawniony do prowadzenia lub nadzorowania postępowania upadłościowego, układowego lub innego podobnego postępowania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;

2) „zarządca zagraniczny” — osobę lub podmiot wyznaczony w zagranicznym postępowaniu upadłościowym, układowym lub innym podobnym postępowaniu do zarządzania, reorganizowania lub likwidacji majątku dłużnika, ustanowiony zgodnie z prawem obowiązującym w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;

5) art. 454 otrzymuje brzmienie:

„Art. 454. Zagraniczne postępowanie upadłościowe, postępowanie układowe lub inne podobne postępowanie prowadzone wobec instytucji kredytowych podlega uznaniu z mocy prawa, jeżeli postępowanie wszczął właściwy sąd zagraniczny w państwie Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w którym instytucja kredytowa ma siedzibę.”;

6) art. 455 otrzymuje brzmienie:

„Art. 455. W skład masy upadłości wchodzi mienie upadłego znajdujące się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego

Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Nie dotyczy to ogłoszenia upadłości oddziału banku zagranicznego.”;

7) w art. 456 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Sąd, który ogłosił upadłość banku krajowego lub oddziału banku zagranicznego, powiadamia o tym niezwłocznie właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w którym znajduje się oddział banku krajowego za granicą, albo inny oddział banku zagranicznego, informując o skutkach ogłoszenia upadłości.

2. Jeżeli wszczęcie postępowania, o którym mowa w ust. 1, może wpływać na prawa osób trzecich w państwie będącym członkiem Unii Europejskiej lub członkiem Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo gdy takim osobom przysługuje zażalenie na postanowienie o ogłoszeniu upadłości, postanowienie to podlega obwieszczeniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich oraz w dwóch czasopismach o zasięgu ogólnokrajowym w każdym państwie, w którym znajduje się oddział banku. Termin do wniesienia zażalenia liczy się od dnia obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.”;

8) art. 457 otrzymuje brzmienie:

„Art. 457. 1. Wezwanie do zgłaszania wierzytelności przez wierzycieli zamieszkałych lub mających siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym powinno zawierać nagłówek o treści: „Wezwanie do zgłaszania wierzytelności. Termin zgłoszenia”. Wezwanie powinno wskazywać termin zgłoszenia wierzytelności, skutki jego uchybienia, zawierać informację, czy wierzyciele posiadający wierzytelności uprzywilejowane lub zabezpieczone rzeczowo muszą dokonać zgłoszenia wierzytelności, a także określać obowiązek załączenia dowodów stwierdzających istnienie wierzytelności.

2. Wierzyciel zamieszkały lub mający siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym może zgłosić wierzy-

telność w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych państwa, w którym ma miejsce zamieszkania albo siedzibę, jednakże co najmniej nagłówek „Zgłoszenie wierzytelności” powinien być wyrażony w języku polskim. Sąd może zażądać uwierzytelnionego tłumaczenia zgłoszenia na język polski.”;

9) w art. 458 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wierzyciele upadłościowi banku lub instytucji kredytowej mający miejsce zamieszkania albo siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym mają w postępowaniu takie same prawa jak wierzyciele krajowi.”;

10) art. 461 otrzymuje brzmienie:

„Art. 461.1. Stosunki pracy pracowników zatrudnionych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym podlegają prawu właściwemu dla umowy o pracę.

2. Uznanie danej rzeczy za nieruchomości ocenia się według prawa miejsca położenia rzeczy.

3. Do umów mających za przedmiot korzystanie albo nabycie nieruchomości położonej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym stosuje się prawo państwa, w którym nieruchomość jest położona.

4. Prawa dotyczące nieruchomości położonej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz statku morskiego lub powietrznego, wpisanych do rejestru, podlegają prawu państwa, w którym prowadzony jest rejestr.”;

11) w art. 462 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ogłoszenie upadłości nie narusza praw wierzycieli i osób trzecich ciężących na rzeczy i innego mienia upadłego położonego na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) —

strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, nie wyłączając zorganizowanych części tego mienia, a w szczególności prawa do rozporządzania mieniem w celu zaspokojenia należności lub prawa do zaspokojenia należności z pożytków, które mienie przynosi, prawa zastawu i hipoteki, prawa do żądania wydania mienia od osób, we władaniu których się ono znajduje wbrew woli uprawnionego, prawa do powierniczego korzystania z mienia.”;

12) w art. 463 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zastrzeżenie w umowie sprzedaży prawa własności na rzecz sprzedawcy nie wygasa wskutek ogłoszenia upadłości banku krajowego będącego nabywcą przedmiotu umowy, jeżeli w chwili ogłoszenia upadłości przedmiot umowy znajdował się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;

13) art. 470 otrzymuje brzmienie:

„Art. 470. Wpływ ogłoszenia upadłości na postępowanie sądowe toczące się przed sądem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym ocenia się według prawa państwa, w którym postępowanie się toczy.”;

14) w części trzeciej w tytule III tytuł działu II otrzymuje brzmienie:

„Postępowanie upadłościowe wobec mających siedzibę w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym zakładów ubezpieczeń oraz ich oddziałów”;

15) art. 481 otrzymuje brzmienie:

„Art. 481. Przepisy art. 454—470 stosuje się odpowiednio w przypadku ogłoszenia upadłości krajowego zakładu ubezpieczeń, jeżeli prowadzi on działalność także za granicą Rzeczypospolitej Polskiej w państwie lub państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwie lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, oraz w przypadku ogłoszenia upadłości, otwarcia postępowania układowego lub innego podobnego postępowania wobec zagranicznego zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę lub oddział w państwie członkowskim Unii Europejskiej

lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli prowadzi on działalność w Rzeczypospolitej Polskiej, lub ogłoszenia upadłości, otwarcia postępowania układowego lub innego podobnego postępowania wobec oddziału zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej lub członkiem Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”.

Art. 86. W ustawie z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. Nr 90, poz. 844, Nr 213, poz. 2081 i Nr 223, poz. 2217) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych (Dz. Urz. WE L 225 z 12.08.1998).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 87. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. Nr 86, poz. 789, z późn. zm.⁵⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz. Urz. WE L 237 z 24.08.1991),

2) dyrektywy 92/106/EWG z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie ustanowienia wspólnych zasad dla niektórych typów transportu kombinowanego towarów między państwami członkowskimi (Dz. Urz. WE L 368 z 17.12.1992),

3) dyrektywy 95/18/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym (Dz. Urz. WE L 143 z 27.06.1995),

4) dyrektywy 96/48/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości (Dz. Urz. WE L 235 z 17.09.1996),

5) dyrektywy 2001/12/WE z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniającej dyrektywę 91/440/EWG w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz. Urz. WE L 75 z 15.03.2001),

6) dyrektywy 2001/13/WE z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniającej dyrektywę 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym (Dz. Urz. WE L 75 z 15.03.2001),

7) dyrektywy 2001/14/WE z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawania świadectw bezpieczeństwa (Dz. Urz. WE L 75 z 15.03.2001),

8) dyrektywy 2001/16/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych (Dz. Urz. WE L 110 z 20.04.2001).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) w art. 4 pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) „obowiązek służby publicznej” — zobowiązanie przewoźnika kolejowego w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 1191/69/EWG z dnia 26 czerwca 1969 r. w sprawie działania państw członkowskich dotyczącego zobowiązań związanych z pojęciem usługi publicznej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej, zmienionego rozporządzeniami nr 3572/90/EWG, 1893/91/EWG oraz aktami przystąpienia Danii, Irlandii, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii, Irlandii Północnej, Grecji, Hiszpanii i Portugalii. (Dz. Urz. WE L 156 z 28.06.1969),”;

3) w art. 43 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Potwierdzeniem zdolności przedsiębiorcy do wykonywania funkcji przewoźnika kolejowego są również licencje wydane przez właściwe władze innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”.

Art. 88. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

⁵⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652 i Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 92, poz. 883.

- „¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:
- 1) dyrektywy 92/49/EWG z dnia 18 lipca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniająca dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz. Urz. WE L 228 z 11.08.1992),
 - 2) dyrektywy 2000/26/WE z dnia 16 maja 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zmieniająca dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (czwarta dyrektywa w sprawie ubezpieczeń komunikacyjnych) (Dz. Urz. WE L 181 z 20.07.2000),
 - 3) dyrektywy 2001/17/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń (Dz. Urz. WE L 110 z 20.04.2001),
 - 4) dyrektywy 2002/83/WE z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie (Dz. Urz. WE L 345 z 19.12.2002).
- Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;
- 2) w art. 2 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Ilekroć w ustawie, jest mowa o państwach członkowskich Unii Europejskiej należy przez to rozumieć także państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;
 - 3) w art. 27 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) posiada wyższe wykształcenie uzyskane w Polsce lub uzyskane w innym państwie wykształcenie będące wykształceniem wyższym w rozumieniu właściwych przepisów tego państwa.”;
 - 4) w art. 28 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) posiada wyższe wykształcenie uzyskane w Polsce lub uzyskane w innym państwie wykształcenie będące wykształceniem wyższym w rozumieniu właściwych przepisów tego państwa.”;
 - 5) w art. 35 ust. 1—4 otrzymują brzmienie:

„1. Podmiot, który zamierza, bezpośrednio lub pośrednio poprzez podmioty zależne, w rozumieniu art. 4 pkt 16a ustawy — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi lub w drodze porozumień, nabyć albo objąć akcje lub prawa z akcji krajowego zakładu ubezpieczeń w ilości zapewniającej dysponowanie albo przekroczenie 10 % głosów na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym, jest obowiązany każdorazowo zawiadomić o tym organ nadzoru nie później niż 30 dni przed nabyciem albo objęciem, wraz ze wskazaniem ilości nabywanych, albo obejmowanych akcji lub praw z akcji.

2. Podmiot, który zamierza, bezpośrednio lub pośrednio poprzez podmioty zależne, w rozumieniu art. 4 pkt 16a ustawy — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi lub w drodze porozumień, nabyć albo objąć akcje lub prawa z akcji krajowego zakładu ubezpieczeń w ilości zapewniającej dysponowanie albo przekroczenie odpowiednio 20 %, 33 %, 50 % głosów na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym, jest obowiązany każdorazowo zawiadomić organ nadzoru o zamiarze nabycia albo objęcia. Podmiot, który zamierza podjąć inne działania, o których mowa w art. 4 pkt 16 ustawy — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, powodujące, że krajowy zakład ubezpieczeń stanie się jego podmiotem zależnym, w rozumieniu art. 4 pkt 16a ustawy — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, obowiązany jest każdorazowo zawiadomić o tym zamiarze organ nadzoru. Podmiot dokonujący zawiadomienia przekazuje również informację o posiadanych bezpośrednio lub pośrednio poprzez podmioty zależne, w rozumieniu art. 4 pkt 16a ustawy — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi lub w drodze porozumień, akcjach lub prawach z akcji krajowego zakładu ubezpieczeń.

3. Organ nadzoru może, w drodze decyzji, w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, zgłosić sprzeciw co do nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji albo co do podjęcia innych działań, o których mowa w art. 4 pkt 16 ustawy — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, powodujących, że krajowy zakład ubezpieczeń stanie się podmiotem zależnym, w rozumieniu art. 4 pkt 16a ustawy — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, podmiotu składającego zawiadomienie. W przypadku, gdy organ nadzoru nie zgłasza sprzeciwu, może w drodze decyzji ustalić maksymalny termin nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji albo podjęcia innych działań, o których mowa w art. 4 pkt 16 ustawy — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, powodujących, że krajowy zakład ubezpieczeń stanie się podmiotem zależnym, w rozumieniu art. 4 pkt 16a ustawy — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, podmiotu składającego zawiadomienie.

4. Organ nadzoru może złożyć sprzeciw, o którym mowa w ust. 3 jeżeli:
- 1) nabywca lub obejmujący akcje lub prawa z akcji krajowego zakładu ubezpieczeń lub podmiot, który stanie się w inny sposób, o którym mowa w art. 4 pkt 16 ustawy — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, podmiotem dominującym wobec krajowego zakładu ubezpieczeń, nie daje rękojmi prowadzenia spraw krajowego zakładu ubezpieczeń w sposób należycie zabezpieczający interesy ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia;
 - 2) w okresie od dnia zawiadomienia organu nadzoru o zamiarze, o którym mowa w ust. 2, do dnia nabycia włącznie, środki przeznaczone na nabycie albo objęcie akcji lub praw z akcji krajowego zakładu ubezpieczeń lub na podjęcie innych działań, o których mowa w art. 4 pkt 16 ustawy — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, powodujących, że krajowy zakład ubezpieczeń stanie się podmiotem zależnym, w rozumieniu art. 4 pkt 16a ustawy — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, pochodzą z kredytu lub pożyczki albo są w inny sposób obciążone;
 - 3) wpłaty na akcje lub na podjęcie innych działań, o których mowa w art. 4 pkt 16 ustawy — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, powodujących, że krajowy zakład ubezpieczeń stanie się podmiotem zależnym, w rozumieniu art. 4 pkt 16a ustawy — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, pochodzą z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł.”;
- 6) w art. 106 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) posiadać wyższe wykształcenie uzyskane w Polsce lub uzyskane w innym państwie wykształcenie będące wykształceniem wyższym w rozumieniu właściwych przepisów tego państwa;”;
- 7) w art. 130 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „Zagraniczny zakład ubezpieczeń z państwa członkowskiego Unii Europejskiej wykonujący działalność ubezpieczeniową w zakresie działu I załącznika do ustawy, w zakresie określenia prawa właściwego dla umowy ubezpieczenia, jest obowiązany stosować następujące zasady:”;
- 8) w art. 131:
- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) po otrzymaniu przez organ nadzoru od właściwego organu państwa, w którym znajduje się siedziba zakładu ubezpieczeń, odpowiednich informacji dotyczących zagranicznego zakładu ubezpieczeń, o których mowa w art. 132 ust. 1 pkt 1 i w art. 135 ust. 1,”,
 - b) w ust. 2 wyraz „w art. 132 i 133” zastępuje się wyrazami „w art. 132 ust. 1 pkt 1 i w art. 135 ust. 1,”,
 - c) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
„3. W przypadku, gdy organ nadzoru nie przekaze informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 2, organowi nadzoru państwa właściwego ze względu na siedzibę zakładu ubezpieczeń, w terminie określonym w ust. 2, zakład ubezpieczeń może rozpocząć wykonywanie działalności przez oddział po upływie 2 miesięcy od dnia otrzymania przez organ nadzoru informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, chyba że organ nadzoru wskaże wcześniejszy dzień, od którego działalność może być podjęta.
4. W zakresie zmiany informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 odpowiednio zastosowanie ma przepis art. 138.”;
- 9) w art. 132 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. W zakresie zmiany informacji, o których mowa w ust. 1, odpowiednie zastosowanie ma przepis art. 138.”;
- 10) w art. 133 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Zagraniczny zakład ubezpieczeń z państwa członkowskiego Unii Europejskiej wykonujący działalność w dziale II grupy 10 załącznika do ustawy, z wyjątkiem odpowiedzialności cywilnej przewoźnika, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w inny sposób niż przez oddział w ramach swobody świadczenia usług, ma obowiązek przekazać organowi nadzoru, za pośrednictwem właściwego organu państwa, w którym znajduje się siedziba zakładu ubezpieczeń:
- 1) dane osobowe przedstawicieli zakładu ubezpieczeń upoważnionych do jego reprezentowania w zakresie niezbędnym dla:
 - a) podejmowania i zaspokajania roszczeń zgłaszanych przez osoby uprawnione oraz
 - b) zapewnienia zastępstwa prawnego zakładu w sporach przed polskimi sądami powszechnymi,
 - 2) oświadczenie, że zakład ubezpieczeń jest członkiem biura narodowego i ubezpieczeniowego funduszu gwarancyjnego.”;
- 11) w art. 135:
- a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) imiona i nazwiska osób upoważnionych do reprezentowania oraz kierowania sprawami zakładu ubezpieczeń w zakresie jego działalności przez oddział, ze wskazaniem, jeżeli jest to niezbędne, sposobu reprezentacji,”,

- b) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) osoby mające kierować oddziałem nie posiadają odpowiedniego wykształcenia i doświadczenia zawodowego niezbędnego do zarządzania zakładem ubezpieczeń lub nie dają rękojmi prowadzenia spraw zakładu ubezpieczeń w sposób należyty lub były karane za umyślne przestępstwo stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu,”;
- 12) w art. 137:
- a) w ust. 1 na końcu dodaje się przecinek i wyrazy:
- „a w przypadku gdy krajowy zakład ubezpieczeń wykonuje działalność w dziale II grupa 10 załącznika do ustawy, z wyjątkiem odpowiedzialności cywilnej przewoźnika, także:
- 1) dane osobowe przedstawicieli zakładu ubezpieczeń upoważnionych do jego reprezentowania w zakresie niezbędnym dla:
 - a) podejmowania i zaspokajania roszczeń zgłaszanych przez osoby uprawnione oraz
 - b) zapewnienia zastępstwa prawnego zakładu w sporach przed polskimi sądami powszechnymi,
 - 2) oświadczenie, że zakład ubezpieczeń jest członkiem biura narodowego i zagranicznego ubezpieczeniowego funduszu gwarancyjnego.”,
- b) w ust. 2 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
- „4) w przypadku gdy krajowy zakład ubezpieczeń wykonuje działalność w dziale II grupa 10 załącznika, z wyjątkiem odpowiedzialności cywilnej przewoźnika, dane osobowe przedstawicieli zakładu ubezpieczeń, o których mowa w ust. 1 oraz oświadczenie, że zakład ubezpieczeń jest członkiem biura narodowego i zagranicznego ubezpieczeniowego funduszu gwarancyjnego”,
- c) w ust. 4 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
- „Art. 131 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;
- 13) w art. 148:
- a) w ust. 3 uchyla się pkt 3,
- b) w ust. 4 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) połowy należnych wpłat na kapitał zakładowy pod warunkiem, że 25 % tego kapitału zostało opłacone, nie więcej jednak niż równowartość 50 % mniejszej spośród wartości marginesu wypłacalności lub środków własnych zakładu ubezpieczeń.”;
- 14) w art. 148 w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) do dnia 31 grudnia 2009 r., kwoty 50 % przyszłych zysków zakładu ubezpieczeń, nie więcej jednak niż równowartość 25 % mniejszej spośród wartości marginesu wypłacalności lub środków własnych zakładu ubezpieczeń, ustalonych poprzez pomnożenie przewidywanego rocznego zysku, którym jest średnia arytmetyczna zysków zakładu ubezpieczeń wykazanych w okresie ostatnich 5 lat działalności, przez współczynnik, który określa pozostały średni okres ważności umów ubezpieczenia, nieprzekraczający 6 lat, o ile przyszłe zyski nie zostały już uwzględnione w wyliczeniu środków własnych zakładu ubezpieczeń w ramach ukrytych rezerw;”;
- 15) w art. 187 po ust. 8 dodaje się ust. 8a—8d w brzmieniu:
- „8a. Program naprawczy, o którym mowa w ust. 8, powinien zawierać co najmniej informacje, o których mowa w art. 93 ust. 2, sporządzone na okres kolejnych 3 lat obrotowych działalności zakładu ubezpieczeń. W uzasadnionych przypadkach organ nadzoru może zatwierdzić program naprawczy obejmujący okres krótszy niż kolejne 3 lata obrotowe działalności zakładu ubezpieczeń.
- 8b. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, organ nadzoru może zobowiązać zakład ubezpieczeń do utrzymywania w okresie objętym programem naprawczym środków własnych na poziomie wyższym niż wymagany margines wypłacalności.
- 8c. Organ nadzoru może zobowiązać zakład ubezpieczeń do wyliczenia środków własnych zakładu ubezpieczeń przy zastosowaniu niższej niż wynika to z przyjętych przez zakład ubezpieczeń zasad wyceny, wartości elementów wykorzystywanych do ich wyliczenia, w szczególności gdy stwierdzone zostały w okresie ostatniego roku obrotowego istotne zmiany wartości rynkowej tych elementów.
- 8d. Organ nadzoru może zobowiązać zakład ubezpieczeń do ograniczenia wpływu reasekuracji przy ustalaniu wartości wymaganego marginesu wypłacalności jeżeli:
- 1) w okresie ostatniego roku obrotowego zaistniały istotne zmiany w zawartych przez zakład ubezpieczeń umowach reasekuracji;
 - 2) z zawartych umów reasekuracji wynika, że brak jest rzeczywistego transferu ryzyka bądź jest on na nieznaczącym poziomie.”;
- 16) w art. 202 w ust. 1 po wyrazach „Rzeczypospolitej Polskiej” dodaje się przecinek oraz wyrazy „z zastrzeżeniem art. 11”;
- 17) w art. 244 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Zakłady ubezpieczeń, które posiadają zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej w zakresie działu II grupa 10 załącznika do ustawy, z wyjątkiem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przewoźnika, są obowiązane do ustanowienia reprezentantów do spraw roszczeń, o których mowa w ustawie

o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.”;

18) uchyla się art. 254.

Art. 89. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 oraz z 2004 r. Nr 26, poz. 225) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 92/49/EWG z dnia 18 lipca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniająca dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz. Urz. WE L 228 z 11.08.1992),

2) dyrektywy 2000/26/WE z dnia 16 maja 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zmieniającej dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (czwarta dyrektywa w sprawie ubezpieczeń komunikacyjnych) (Dz. Urz. WE L 181 z 20.07.2000).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) w art. 2:

a) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) ubezpieczenie graniczne — ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, którego umowa jest zawierana w przypadku, gdy posiadacz pojazdu mechanicznego zarejestrowanego za granicą nie posiada ważnego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych lub ważnej Zielonej Karty;”;

b) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Ilekroć w ustawie jest mowa o państwach członkowskich Unii Europejskiej należy

przez to rozumieć także państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;

3) w art. 27 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Umowę ubezpieczenia granicznego zawiera się na granicy w przypadku określonym w art. 29 ust. 1 pkt 3 na okres 30 dni, a w przypadku rozwiązania się tej umowy lub wygaśnięcia okresu ważności Zielonej Karty podczas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, umowę ubezpieczenia granicznego zawiera się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres co najmniej 30 dni.”;

4) w art. 29 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) najpóźniej w dniu rozwiązania się dotychczasowej umowy w przypadkach określonych w art. 27 ust. 6 oraz w art. 31 ust. 1 i 4.”;

5) w art. 102:

a) w ust. 2:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) imię i nazwisko, adres zamieszkania, numer PESEL lub, gdy ten numer nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość lub nazwę, adres siedziby i numer REGON ubezpieczonego,”;

— w pkt 8 lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) imię i nazwisko, adres zamieszkania, numer PESEL lub, gdy ten numer nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość lub nazwę, adres siedziby i numer REGON posiadacza pojazdu mechanicznego,”;

b) w ust. 3 w pkt 1:

— lit. b i c otrzymują brzmienie:

„b) imię i nazwisko, adres zamieszkania, numer PESEL lub, gdy ten numer nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość lub nazwę, adres siedziby i numer REGON posiadacza pojazdu, uczestniczącego w zdarzeniu,

c) imię i nazwisko oraz numer PESEL lub, gdy ten numer nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość kierującego pojazdem uczestniczącym w zdarzeniu,”;

— lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) imię i nazwisko, adres zamieszkania, numer PESEL lub, gdy ten numer nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwier-

dzającego tożsamość lub nazwę, adres siedziby i numer REGON osoby poszkodowanej;”.

Art. 90. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. Nr 124, poz. 1153 i Nr 170, poz. 1651 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 891) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 92/49/EWG z dnia 18 lipca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniająca dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz. Urz. WE L 228 z 11.08.1992),
- 2) dyrektywy 98/78/WE z dnia 27 października 1998 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad zakładami ubezpieczeń w grupach ubezpieczeniowych (Dz. Urz. WE L 230 z 05.12.1998),
- 3) dyrektywy 2002/83/WE z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie (Dz. Urz. WE L 345 z 19.12.2002).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 91. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2002/92/WE z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego (Dz. Urz. WE L 9 z 15.01.2003).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

- 2) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. Ilekroć w ustawie jest mowa o państwach członkowskich Unii Europejskiej należy przez to rozumieć także państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;

- 3) w art. 40 w ust. 1 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) numer PESEL lub, gdy ten numer nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;”;

- 4) w art. 44 w ust. 1 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) numer PESEL lub, gdy ten numer nie został nadany, numer paszportu, dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;”.

Art. 92. W ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. — Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188 oraz z 2004 r. Nr 69, poz. 627) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 97/67/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz. Urz. WE L 15 z 21.01.1998).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 93. W ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. Nr 139, poz. 1323 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2000/35/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz. Urz. WE L 200 z 08.08.2000).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 94. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2001/51/WE z dnia 28 czerwca 2001 r. uzupełniającej postanowienia art. 26 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. (Dz. Urz. WE L 187 z 10.07.2001).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie —

z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;

2) w art. 64 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Łączny okres pobytu na podstawie wiz długoterminowych zaliczany do okresów pobytu, o których mowa w ust. 1, nie może przekroczyć roku.”;

3) w art. 165 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy art. 27 ust. 3 i art. 51 ust. 3 i 4 tracą moc z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.”.

Art. 95. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 128, poz. 1176) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz. Urz. WE L 212 z 07.08.2001),
- 2) dyrektywy 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl (Dz. Urz. WE L 31 z 03.02.2003).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 96. W ustawie z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 137, poz. 1299) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnotowego katalogu odmian roślin rolniczych (Dz. WE L 193 z 20.07.2002, z późn. zm.);
- 2) dyrektywy 2002/54/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka (Dz. WE L 193 z 20.07.2002, z późn. zm.);

3) dyrektywy 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw (Dz. WE L 193 z 20.07.2002, z późn. zm.);

4) dyrektywy 2002/56/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu sadzoniakami ziemniaków (Dz. WE L 193 z 20.07.2002, z późn. zm.);

5) dyrektywy 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych (Dz. WE L 193 z 20.07.2002, z późn. zm.);

6) dyrektywy 66/401/WE z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych (Dz. WE L 125 z 11.07.1966, z późn. zm.);

7) dyrektywy 66/402/WE z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych (Dz. WE L 125 z 11.07.1966, z późn. zm.);

8) dyrektywy 92/33/EWG z dnia 28 kwietnia 1992 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym i nasadzeniowym roślin warzywnych innym niż nasiona (Dz. WE L 157 z 10.06.1992, z późn. zm.);

9) dyrektywy 92/34/EWG z dnia 28 kwietnia 1992 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych i roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców (Dz. WE L 157 z 10.06.1992, z późn. zm.);

10) dyrektywy 98/56/EWG z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin ozdobnych (Dz. WE L 226 z 13.08.1998, z późn. zm.);

11) dyrektywy 93/61/EWG z dnia 2 lipca 1993 r. określająca wykazy wskazujące warunki, jakie mają być spełnione przez materiał rozmnożeniowy i siewny warzyw, inny niż nasiona, zgodnie z dyrektywą 92/33/EWG (Dz. WE L 250 z 07.10.1993);

12) dyrektywy 93/62/EWG z dnia 5 lipca 1993 r. ustanawiająca środki wykonawcze dotyczące nadzoru i monitorowania dostawców i zakładów zgodnie z dyrektywą 92/33/EWG w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż materiał siewny (Dz. WE L 250 z 07.10.1993);

13) dyrektywy 93/64/EWG z dnia 5 lipca 1993 r. ustanawiająca środki wykonawcze dotyczące nadzoru i monitorowania dostawców i obiektów zgodnie z dyrektywą 92/34/EWG w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin owocowych oraz roślinami owocowymi przeznaczonymi do produkcji owoców (Dz. WE L 250 z 07.10.1993);

14) dyrektywy 93/48/EWG z dnia 23 czerwca 1993 roku ustanawiająca wykaz warunków, jakie mają być spełnione przez materiał roz-

- mnożeniowy roślin sadowniczych i rośliny sadownicze przeznaczone do produkcji owoców, stosownie do dyrektywy nr 92/34/ EWG (Dz. WE L 250 z 07.10.1993);
- 15) dyrektywy 93/79/EWG z dnia 21 września 1993 r. określająca dodatkowe przepisy wykonawcze dla wykazów odmian materiału rozmnożeniowego roślin owocowych oraz roślin owocowych przechowywanych przez dostawców zgodnie z dyrektywą 92/34/EWG (Dz. WE L 256 z 14.10.1993);
 - 16) dyrektywy 74/268/EWG z dnia 2 maja 1974 r. ustanawiająca specjalne warunki dotyczące obecności „*Avena fatua*” w roślinach pastewnych i materiale siewnym roślin zbożowych (Dz. WE L 141 z 24.05.1974);
 - 17) dyrektywy 93/17/EWG z dnia 30 marca 1993 r. określająca wspólnotowe klasy dla elitarnych sadzeniaków ziemniaka, wraz z warunkami oraz oznaczeniami stosowanymi dla tych klas (Dz. WE L 106 z 30.04.1993);
 - 18) dyrektywy 1999/68/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. określająca dodatkowe przepisy w odniesieniu do wykazów odmian roślin ozdobnych prowadzonych przez dostawców na mocy dyrektywy 98/56/WE (Dz. WE L 172 z 08.07.1999);
 - 19) dyrektywy 86/109/EWG z dnia 27 lutego 1986 r. ograniczająca obrót materiałem siewnym niektórych gatunków roślin pastewnych oraz oleistych i włóknistych do materiału siewnego, który został urzędowo zakwalifikowany jako „elitarny materiał siewny” lub „kwalifikowany materiał siewny” (Dz. WE L 93 z 08.04.1986);
 - 20) dyrektywy 1999/66/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustalająca wymagania dotyczące etykiety lub innego dokumentu sporządzonego przez dostawcę zgodnie z dyrektywą 98/56/WE (Dz. WE L 164 z 30.06.1999);
 - 21) dyrektywy 89/14/EWG z dnia 15 grudnia 1988 r. określająca grupy odmian boćwiny i buraka korzeniowego odnoszące się do warunków izolowania upraw z załącznika I do dyrektywy 70/458/EWG w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin warzywnych (Dz. WE L 8 z 11.01.1989);
 - 22) dyrektywy 72/169/EWG z dnia 14 kwietnia 1972 r. w sprawie określenia cech charakterystycznych i minimalnych warunków do celów kontroli odmian winorośli (Dz. WE L 103 z 02.05.1972);
 - 23) dyrektywy 72/180/EWG z dnia 14 kwietnia 1972 r. określająca cechy i warunki minimalne dla celów badania odmian gatunków roślin rolniczych (Dz. WE L 108 z 08.05.1972);
 - 24) dyrektywy 75/502/EWG z 25 lipca 1975 r. ograniczająca obrót materiałem siewnym wiechliny łąkowej (*Poa pratensis* L.) do materiału siewnego, który został urzędowo zakwalifikowany jako „elitarny materiał siewny” lub „kwalifikowany materiał siewny” (Dz. WE L 228 z 29.08.1975);
 - 25) dyrektywy 93/49/ EWG z 23 czerwca 1993 r. ustanawiająca warunków jakie musi spełniać materiał rozmnożeniowy roślin ozdobnych i rośliny ozdobne stosownie do dyrektywy 91/682/ EWG (Dz. WE L 250 z 07.10.1993, z późn. zm.);
 - 26) dyrektywy 72/168/ EWG z dnia 14 kwietnia 1972 r. określająca cechy i warunki minimalne dla celów kontroli odmian gatunków roślin warzywnych (Dz. WE L 103 z 02.05.1968);
 - 27) dyrektywy 68/193/EWG z 9 kwietnia 1968 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym winorośli (Dz. WE L 93 z 17.04.1968, z późn. zm.).
- Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”;
- 2) w art. 2 w ust 1 pkt 23 otrzymuje brzmienie:
 - „23) dostawca — oznacza producenta lub przedsiębiorcę zajmującego się materiałem szkółkarskim, materiałem rozmnożeniowym lub nasadzeniowym roślin warzywnych i ozdobnych, wpisanego do rejestru przedsiębiorców na podstawie ustawy o ochronie roślin.”;
 - 3) w art. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
 - „3. Działania wykonywane przez:
 - 1) wojewódzkiego inspektora Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa,
 - 2) osobę prawną lub fizyczną upoważnioną przepisami ustawy do działań w imieniu organów państwa,
 - 3) osobę fizyczną upoważnioną do działań pomocniczych prowadzonych pod kontrolą organów państwa— uważa się za urzędowe działania, w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej dotyczących nasiennictwa.
 4. Osoby wykonujące działania, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, nie mogą z tych działań czerpać żadnych korzyści materialnych.”;
 - 4) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Przepis ust. 1 pkt 1 nie dotyczy odmian rolniczych, zarejestrowanych w innym państwie członkowskim na podstawie badań wartości gospodarczej, jeżeli ich materiał siewny będzie wytwarzany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z przeznaczeniem do obrotu na terenie tego państwa członkowskiego.”;

- 5) w art. 8 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Nazwa odmiany powinna być taka sama jak w innych państwach członkowskich. Jeżeli odmiana występuje pod inną nazwą to nazwę tę należy umieścić w krajowym rejestrze.”;
- 6) w art.12:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Przed wpisaniem odmiany do krajowego rejestru Centralny Ośrodek przeprowadza badania odrębności, wyrównania i trwałości, zwane dalej „badaniami OWT”, zgodnie z metodykami opracowanymi na podstawie metodyk Wspólnotowego Biura Odmian Roślin (CPVO) albo wytycznych Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin (UPOV) lub badania wartości gospodarczej odmiany, zwane dalej „badaniami WGO” na podstawie opracowanych metodyk, zgodnie z zaleceniami dyrektyw Unii Europejskiej.”,
b) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:
„12. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, gatunki roślin dla których badanie OWT przeprowadza się według wytycznych UPOV lub metodyk CPVO, uwzględniając zalecenia dyrektyw Unii Europejskiej.”;
- 7) w art. 18 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. Wpisywanie do krajowego rejestru odmian genetycznie zmodyfikowanych odbywa się według przepisów niniejszej ustawy oraz po spełnieniu wymogów określonych w przepisach o organizmach genetycznie zmodyfikowanych.”;
- 8) w art.19 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„Hodowca w celu zachowania odmiany, o której mowa w ust. 2, zgłasza do Centralnego Ośrodka, na piśmie, następujące informacje:”;
- 9) w art. 22 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowią dochód budżetu państwa.”;
- 10) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Opisowe listy odmian mogą być również sporządzane dla odmian wymienionych w załączniku nr 2, na podstawie badań WGO dokonywanych przed wpisaniem odmiany do krajowego rejestru oraz na podstawie stałych lub okresowych badań WGO, zwanych dalej „porejestrowym doświadczalnictwem odmianowym.”;
- 11) w art. 25 ust.1 otrzymuje brzmienie:
„1. Porejestrowe doświadczalnictwo odmianowe z odmianami gatunków roślin rolniczych wpisanych do krajowego rejestru oraz znajdujących się we wspólnotowym katalogu odmian prowadzi Centralny Ośrodek we współpracy z samorządami województw i izbami rolniczymi.”;
- 12) w art. 28 w ust. 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie o wszystkich sprawach związanych z rejestracją odmian.”;
- 13) w art. 39 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Przepis ust. 1 nie dotyczy szkółkarskiego materiału siewnego kategorii kwalifikowany, sadzeniaków ziemniaka, materiału siewnego przeznaczonego do celów doświadczalnych.”;
- 14) w art. 40 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:
„7. Opłaty, o których mowa w ust. 1 stanowią dochód budżetu państwa.”;
- 15) w art. 41:
a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Oceny laboratoryjnej własnego materiału siewnego nieprzeznaczonego do dalszej reprodukcji, z wyłączeniem sadzeniaków ziemniaka oraz elitarnego i kwalifikowanego materiału siewnego roślin warzywnych, w celu uznania go za materiał siewny kategorii kwalifikowany albo materiał siewny kategorii handlowy, mogą dokonywać przedsiębiorcy w prowadzonych przez siebie laboratoriach, które uzyskały akredytację wojewódzkiego inspektora.”,
b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Wojewódzki inspektor wydaje decyzje w sprawie akredytacji, o której mowa w ust. 2—5, na okres 5 lat, na wniosek hodowcy, producenta, przedsiębiorcy, dostawcy lub niezależnego laboratorium, jeżeli wnioskodawca przestrzega przepisów obowiązujących w nasiennictwie, spełnia warunki niezbędne do dokonania oceny materiału siewnego oraz daje gwarancję rzetelnej jej wykonania.”;
- 16) w art. 44 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) akredytowane przez wojewódzkiego inspektora osoby, zwane dalej „akredytowanymi próbownikami”, z wyłączeniem materiału siewnego kategorii elitarny oraz sadzeniaków ziemniaka i materiału siewnego roślin warzywnych kategorii elitarny i kwalifikowany;”;
- 17) w art. 47 ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. Partie materiału siewnego, z zastrzeżeniem ust. 8, wytworzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oznacza się numerem, którego pierwsza cyfra oznacza rok zbioru, a w przypadku partii łączonych rok łączenia, a kolejne cyfry oznaczają numer w rejestrze przedsiębiorców; po tych cyfrach stawia się ukośnik,

a następnie wpisuje własne oznaczenia literowe lub cyfrowe tworzonej przez przedsiębiorcę partii materiału siewnego; dla materiału siewnego ocenionego przez akredytowane podmioty na końcu oznaczenia partii dodaje się „A”;

18) w art. 55 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy ust. 1 pkt 1 i 2 lit. a—e, nie dotyczą przedsiębiorcy, który nabył materiał siewny w zamkniętym opakowaniu i nie przepakował tego materiału.”;

19) w art. 59:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku materiału siewnego, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 13, na etykiecie umieszcza się napis „badania zdolności kiełkowania nie zakończono”.

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku materiału siewnego odmian warzywnych znanych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, zachowywanych przez kilku hodowców, na etykiecie, oprócz nazwy odmiany, umieszcza się oznaczenie zachowującego odmianę, przy czym oznaczenie to nie może dominować nad nazwą odmiany.”;

c) w ust. 8 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) materiału siewnego kategorii elitarny, kategorii kwalifikowany i kategorii handlowy, z wyjątkiem małych opakowań WE;”;

d) w ust. 9 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) materiału siewnego kategorii kwalifikowany w małych opakowaniach WE;”;

20) w art. 60:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić obowiązek etykietowania małych opakowań WE nasion buraków etykietami urzędowymi, mając na uwadze usprawnienie kontroli obrotu tym materiałem.

2. W przypadku małych opakowań WE etykieta może być zastąpiona nalepką lub trwałym napisem umieszczonym na tych opakowaniach.”;

b) w ust. 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Za małe opakowanie WE uznaje się opakowanie, w którym znajduje się materiał siewny kategorii kwalifikowany, a którego masa netto nie przekracza w przypadku:”;

21) w art. 61 ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Producent materiału siewnego jest obowiązany do przechowywania etykiet dotyczących partii materiału siewnego użytego do siewu

lub sadzenia do czasu zakończenia oceny tego materiału i okazywania ich na żądanie organu dokonującego ocenę.

7. W przypadku nieposiadania przez producenta materiału siewnego etykiet, o których mowa w ust. 6, plantacja nie będzie oceniana.”;

22) w art. 63 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) małych opakowań WE;”;

23) w art. 66 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrola materiału siewnego polega na losowym sprawdzeniu jego jakości oraz spełniania innych wymagań dotyczących wytwarzania, oceny, przechowywania materiału siewnego a także obrotu tym materiałem.”;

24) w art. 72 dodaje się ust 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Materiał siewny odmian roślin rolniczych i warzywnych, wpisanych do krajowego rejestru, które nie wchodzi do wspólnotowego katalogu może być w obrocie wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i powinien być oznakowany przez dodanie na etykiecie oznaczenia — „do obrotu wyłącznie na terytorium RP”.

4. Przepis ust. 3 dotyczy również odmian skreślonych z krajowego rejestru przed wejściem w życie niniejszej ustawy.”;

25) w załączniku nr 1 do ustawy dział rośliny warzywne:

a) lp. 27 kolumna 2 otrzymuje brzmienie:

„Marchew,”;

b) lp. 37 kolumna 2 otrzymuje brzmienie:

„Rzepa,”;

26) w załączniku nr 3 do ustawy lp. 9 kolumna 2 otrzymuje brzmienie:

„Marchew,”.

Art. 97. W ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268) w art. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy uzyskali zezwolenie na pobyt;”.

Art. 98. W ustawie z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnieniu pracowników tymczasowych (Dz. U. Nr 166, poz. 1608) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 91/383/EWG z dnia 25 czerwca 1991 r. uzupełniającej środka mającej wspierać poprawę bezpieczeństwa i zdrowia

w pracy pracowników pozostających w stosunku pracy na czas określony lub w czasowym stosunku pracy (Dz. Urz. WE L 206 z 29.07.1991).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 99. W ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 93/7/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprawionych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego (Dz. Urz. WE L 74 z 27.03.1993).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.”.

Art. 100. W ustawie z dnia 28 sierpnia 2003 r. o zmianie ustawy o diagnostyce laboratoryjnej oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 171, poz. 1663) uchyla się art. 8.

Art. 101. W ustawie z dnia 12 września 2003 r. o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 892) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w pkt 1:

— lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) kwalifikacjach na poziomie trzecim — oznacza to, że wnioskodawca posiada:

a) dyplom, świadectwo lub inny dokument, wydane przez uprawnioną instytucję, potwierdzające ukończenie studiów wyższych o co najmniej trzyletnim okresie kształcenia, lub odpowiednio dłuższym w przypadku nauki w cyklu innym niż podstawowy, zwanym dalej „nauką w niepełnym wymiarze”, albo inne uznane w państwie wnioskodawcy za równorzędne, a także dodatkowo ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest wymagane — stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji

wymaganych do wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy, wówczas gdy ponad połowę kształcenia lub szkolenia odbyto w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub gdy wnioskodawca uzyskał trzyletnie doświadczenie zawodowe poświadczane przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które uznało dokumenty uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo

b) dokumenty wydane przez uprawnioną instytucję, potwierdzające ukończenie studiów wyższych o co najmniej trzyletnim okresie kształcenia lub odpowiednio dłuższym, w przypadku nauki w niepełnym wymiarze, albo inne uznane w państwie wnioskodawcy za równorzędne, a także ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest wymagane — stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania zawodu, niebędącego w państwie wnioskodawcy zawodem regulowanym, oraz dodatkowo dokumenty poświadczające wykonywanie w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez wnioskodawcę zawodu przez dwa lata w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy w okresie ostatnich dziesięciu lat, z tym że wykonywanie zawodu przez dwa lata nie jest wymagane, jeżeli wnioskodawca posiada dokument potwierdzający ukończenie kształcenia regulowanego, albo

c) dokument potwierdzający ukończenie w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kształcenia

regulowanego, świadczący o posiadaniu kwalifikacji na poziomie trzecim, „, „,

— lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) kwalifikacjach na poziomie drugim — oznacza to, że wnioskodawca posiada:

a) dokumenty potwierdzające wykształcenie lub ukończenie szkolenia, wydane przez uprawnioną instytucję po ukończeniu:

— nauki o okresie kształcenia co najmniej rocznym, lecz krótszym niż trzy lata, lub odpowiednio dłuższym w przypadku nauki w niepełnym wymiarze, podejmowanej na podstawie świadectwa uprawniającego do kształcenia w systemie szkolnictwa wyższego, a także dodatkowo ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest to wymagane, lub

— kursów o specjalistycznym programie, których wykaz stanowi załącznik nr 2 do ustawy,

stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji wymaganych do podjęcia i wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy, jeżeli ponad połowę kształcenia lub szkolenia odbyto w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub poza obszarem Unii Europejskiej lub państw członkowskich Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w instytucji prowadzącej kształcenie i szkolenie na podstawie przepisów państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo gdy wnioskodawca uzyskał trzyletnie doświadczenie zawodowe poświadczane przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które uznało dokumenty uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub

państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo

b) dokumenty wydane przez uprawnioną instytucję, potwierdzające ukończenie nauki o okresie kształcenia co najmniej rocznym, lecz krótszym niż trzy lata, lub odpowiednio dłuższym w przypadku nauki w niepełnym wymiarze, podejmowanej na podstawie świadectwa uprawniającego do kształcenia w systemie szkolnictwa wyższego, a także dodatkowo ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest to wymagane — stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania zawodu, który w państwie wnioskodawcy nie jest zawodem regulowanym, oraz dodatkowo dokumenty poświadczające wykonywanie w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez wnioskodawcę zawodu przez dwa lata w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy lub odpowiednio dłużej w przypadku wykonywania zawodu w niepełnym wymiarze czasu pracy, w okresie ostatnich dziesięciu lat, albo

c) dokument potwierdzający ukończenie w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kursu kształcenia regulowanego, świadczący o posiadaniu kwalifikacji na poziomie drugim, w tym kursu zamieszczonego w wykazie stanowiącym załącznik nr 3 do ustawy, „, „,

— lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) w pkt 9 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) dokumenty potwierdzające wykształcenie lub szkolenie, wydane przez uprawnioną instytucję, poświadczające, po zakończeniu nauki z zakresu szkoły średniej ogólnej, technicznej lub zawodowej, ukończenie:

— kształcenia lub szkolenia innego niż wymienione w pkt 8 lit. a) pierwsze tiret, w instytucji szkolnictwa lub w zakładzie pracy, uzupełnione dodatkowo okresem

próbnym lub okresem praktyki zawodowej, o ile jest to wymagane, lub

— okresu próbnego lub praktyki zawodowej uzupełniającej naukę z zakresu szkoły średniej,

stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji wymaganych do podjęcia i wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy, jeżeli ponad połowę kształcenia i szkolenia odbyto w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub poza obszarem Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w instytucji prowadzącej kształcenie i szkolenie na podstawie przepisów państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo gdy wnioskodawca uzyskał dwuletnie doświadczenie zawodowe poświadczane przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które uznało dokumenty uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo

b) dokumenty wydane przez uprawnioną instytucję po zakończeniu nauki z zakresu szkoły średniej ogólnej, technicznej lub zawodowej, świadczące o ukończeniu:

— kształcenia lub szkolenia odbytego w instytucji szkolnictwa lub zakładzie pracy, uzupełnionego dodatkowo okresem próbnym lub okresem praktyki zawodowej, o ile jest to wymagane, lub

— okresu próbnego lub praktyki zawodowej uzupełniającej naukę z zakresu szkoły średniej,

stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania zawodu, który w państwie wnioskodawcy nie jest zawodem re-

gulowanym, oraz dodatkowo dokumenty poświadczające wykonywanie w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez wnioskodawcę zawodu przez dwa lata w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy lub odpowiednio dłużej w przypadku wykonywania zawodu w niepełnym wymiarze czasu pracy, w okresie ostatnich dziesięciu lat, albo",",

— lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) doświadczeniu zawodowym — oznacza to wykonywanie przez wnioskodawcę zawodu w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym",",

b) w pkt 5 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy program kształcenia i szkolenia odbytego przez wnioskodawcę w jego państwie różni się znacząco od programu kształcenia i szkolenia wymaganego w Rzeczypospolitej Polskiej albo jeżeli zakres wykonywanego przez wnioskodawcę w jego państwie zawodu różni się znacząco od zakresu tego zawodu w Rzeczypospolitej Polskiej, a różnica ta odnosi się do określonego kształcenia lub szkolenia w Rzeczypospolitej Polskiej, właściwy organ może uzależnić decyzję o uznaniu kwalifikacji od odbycia przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności, jeżeli wiedza nabyta przez wnioskodawcę podczas zdobywania doświadczenia zawodowego nie pozwoliła na zrównoważenie różnic programowych kształcenia i szkolenia wymaganego w Rzeczypospolitej Polskiej.””,

c) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej, właściwi w sprawach uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych należących do danego działu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, określają, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz trybu ich ponoszenia,
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz trybu ich ponoszenia

— kierując się odrębnościami w wykonywaniu zawodów w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz specyfiką i szczególnymi wymaganiami dotyczącymi wykonywania zawodów regulowanych w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

d) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) art. 16a i 16b otrzymują brzmienie:

„Art. 16a. Ilekroć przepisy regulacyjne lub przepisy odrębne uzależniają podjęcie lub kontynuowanie wykonywania zawodu regulowanego od określonej sytuacji finansowej wnioskodawcy — właściwy organ, ustalając spełnienie tej przesłanki, uznaje zaświadczenie wydane przez bank prowadzący działal-

ność w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z którego pochodzi lub przybywa wnioskodawca, jako równorzędne zaświadczeniu wydanemu przez bank prowadzący działalność na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 16b. Ilekroć przepisy regulacyjne lub przepisy odrębne przewidują obowiązek ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej osoby wykonującej zawód regulowany, w przypadku gdy osoba ta zawarze umowę ubezpieczenia z zakładem ubezpieczeń z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, obowiązek ten będzie uważany za spełniony, jeżeli osoba ta przedstawi dowód zawarcia umowy ubezpieczenia spełniającej warunki określone w tych przepisach.”;

2) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 86, poz. 960, z późn. zm.⁵⁵⁾) w załączniku wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części II po ust. 15 dodaje się ust. 15a w brzmieniu:

	<p>„15a. Od decyzji w sprawie uznania kwalifikacji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) do wykonywania zawodu regulowanego w rozumieniu przepisów o zasadach uznawania kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, 2) do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej w rozumieniu przepisów o zasadach uznawania kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.” 	500 zł	
		500 zł	

2) w części IV uchyla się ust. 40”;

⁵⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43, Nr 60, poz. 610, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 100, poz. 1085 i Nr 129, poz. 1441, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, Nr 135, poz. 1143, Nr 141, poz. 1178 i 1180 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 78, Nr 96, poz. 874, Nr 124, poz. 1154, Nr 128, poz. 1176, Nr 170, poz. 1651 i Nr 190, poz. 1864.

3) w art. 6 w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej, właściwi w sprawach uznawania kwalifikacji w działalnościach należących do danego działu określają, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb ich ponoszenia,
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia

— kierując się odrębnościami w wykonywaniu działalności w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz specyfiką i szczególnymi wymaganiami dotyczącymi podejmowania lub wykonywania działalności w Rzeczypospolitej Polskiej.”,

Art. 102. W ustawie z dnia 30 października 2003 r. o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 208, poz. 2020) w art. 13 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) postępowanie, o którym mowa w art. 12 i 13 ustawy wymienionej w art. 1 jest przeprowadzane na zasadach określonych w rozporządzeniu nr 258/97/WE oraz w rozporządzeniu nr 1829/2003/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie zmodyfikowanej genetycznie żywności i paszy (Dz. Urz. WE L 268 z 18.10.2003), a zadania dotyczące tego postępowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej realizuje Główny Inspektor Sanitarny;”.

Art. 103. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 69/464/EWG z dnia 8 grudnia 1969 r. w sprawie zwalczania raka ziemniaczanego (Dz. Urz. WE L 323, 24.12.1969),

2) dyrektywy 69/465/EWG z dnia 8 grudnia 1969 r. w sprawie zwalczania mątwika ziemniaczanego (Dz. Urz. WE L 323, 24.12.1969),

3) dyrektywy 69/466/EWG z dnia 8 grudnia 1969 r. w sprawie zwalczania tarczownika niszczy ciela (Dz. Urz. WE L 323, 24.12.1969),

4) dyrektywy 74/647/EWG z dnia 9 grudnia 1974 r. w sprawie zwalczania zwójek występujących na goździku (Dz. Urz. WE L 352, 28.12.1974),

5) dyrektywy 79/117/EWG z dnia 21 grudnia 1978 zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 33, 08.02.1979),

6) dyrektywy 83/131/EWG z dnia 14 marca 1983 r. zmieniającej załącznik do dyrektywy 79/117/EWG zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 091, 09.04.1983),

7) dyrektywy 85/298/EWG z dnia 22 maja 1985 zmieniającej po raz drugi załącznik do dyrektywy 79/117/EWG zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 154, 13.06.1985),

8) dyrektywy 86/214/EWG z dnia 26 maja 1986 r. zmieniającej dyrektywę 79/117/EWG zakazującą wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 152, 06.06.1986),

9) dyrektywy 86/355/EWG z dnia 21 lipca 1986 r. zmieniającej dyrektywę 79/117/EWG zakazującą wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 212, 02.08.1986),

10) dyrektywy 87/477/EWG z dnia 9 marca 1987 r. zmieniającej po raz trzeci załącznik do dyrektywy 79/117/EWG zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 273, 26.09.1987),

11) dyrektywy 89/365/EWG z dnia 30 maja 1989 r. zmieniającej dyrektywę 79/117/EWG zakazującą wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 159, 10.06.1989),

12) dyrektywy 90/335/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. zmieniającej po raz czwarty załącznik do dyrektywy 79/117/EWG zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre

- substancje czynne (Dz. Urz. WE L 162, 28.06.1990),
- 13) dyrektywy 90/533/EWG z dnia 15 października 1990 r. zmieniającej załącznik do dyrektywy 79/117/EWG zakazująca wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 296, 27.10.1990),
 - 14) dyrektywy 91/188/EWG z dnia 19 marca 1991 r. zmieniającej po raz piąty załącznik do dyrektywy 79/117/EWG zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 092, 13.04.1991),
 - 15) dyrektywy 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 230, 19.08.1991),
 - 16) dyrektywy 92/70/EWG z dnia 30 lipca 1992 r. ustanawiającej szczegółowe zasady przeprowadzania badań do celów uznania stref chronionych we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 250, 29.08.1992),
 - 17) dyrektywy 92/90/EWG z dnia 3 listopada 1992 r. ustalającej obowiązki, którym podlegają producenci i importerzy roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów oraz ustalająca szczegóły dla ich rejestracji (Dz. Urz. WE L 344, 26.11.1992),
 - 18) dyrektywy 92/105/EWG z dnia 3 grudnia 1992 r. ustalającej stopień standaryzacji dla paszportów roślin używanych w przypadku przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów na terenie Wspólnoty oraz ustalająca szczegółową procedurę związaną z wydawaniem takich paszportów roślin oraz warunki i szczegółową procedurę ich zamiany (Dz. Urz. WE L 004, 08.01.1993),
 - 19) dyrektywy 93/50/EWG z dnia 24 czerwca 1993 r. określającej pewne rośliny niezamieszczone w załączniku V Części A dyrektywy 77/93/EWG, których producenci lub miejsca przechowywania, ośrodki dystrybucji w strefach produkcji takich roślin powinny być zamieszczone w rejestrze urzędowym (Dz. Urz. WE L 205, 17.08.1993),
 - 20) dyrektywy 93/51/EWG z dnia 24 czerwca 1993 r. ustanawiającej zasady przemieszczania niektórych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów przez strefę chronioną, oraz zasady przemieszczania takich roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów pochodzących z oraz przemieszczanych w obrębie takiej strefy (Dz. Urz. WE L 205, 17.08.1993),
 - 21) dyrektywy 93/71/EWG z dnia 27 czerwca 1993 r. zmieniającej dyrektywę 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 221, 6.01.1996),
 - 22) dyrektywy 93/85/EWG z dnia 4 października 1993 r. w sprawie zwalczania bakteriozy pierścieniowej ziemniaka (Dz. Urz. WE L 259, 18.10.1993),
 - 23) dyrektywy 94/3/WE z dnia 21 stycznia 1994 r. ustalającej procedurę zawiadomienia nt. przechwyceń przesyłki lub organizmu szkodliwego z krajów trzecich i przedstawiających poważne zagrożenie fitosanitarne (Dz. Urz. WE L 32, 05.02.1994),
 - 24) dyrektywy 94/37/EWG z dnia 22 lipca 1994 r. zmieniającej dyrektywę 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 194, 29.07.1994)
 - 25) dyrektywy 94/79/WE z dnia 21 grudnia 1994 r. zmieniającej dyrektywę 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 354, 31.12.1994),
 - 26) dyrektywy 95/35/WE z dnia 14 lipca 1995 r. zmieniającej dyrektywę 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 172, 22.07.1995),
 - 27) dyrektywy 95/36/UE z dnia 14 lipca 1995 r. zmieniającej dyrektywę 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 172, 22.07.1995),
 - 28) dyrektywy 95/44/WE z dnia 26 czerwca 1995 r. ustalającej warunki, pod którymi określone organizmy szkodliwe, rośliny, produkty roślinne i przedmioty zamieszczone w załącznikach I do V dyrektywy 77/93/EWG mogą być wprowadzane lub przemieszczane na terenie Wspólnoty lub określonych stref chronionych w celu doświadczeń odmianowych lub do celów naukowych i do prac nad selekcją odmianową (Dz. Urz. WE L 184, 03.08.1995, z późn.zm.),
 - 29) dyrektywy 96/12/WE z dnia 8 marca 1996 r. zmieniającej dyrektywę 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 065, 15.03.1996),
 - 30) dyrektywy 96/46/WE z dnia 16 lipca 1996 r. zmieniającej dyrektywę 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 214, 23.08.1996),
 - 31) dyrektywy 96/68/WE z dnia 21 października 1996 r. zmieniającej dyrektywę 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 277, 30.10.1996),
 - 32) dyrektywy 97/57/WE z dnia 22 września 1997 r. ustanawiająca załącznik VI do dyrek-

tyw 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 265, 27.09.1997),

- 33) dyrektywy 98/22/WE z dnia 15 kwietnia 1998 r. ustanawiającej minimalne warunki do przeprowadzania kontroli zdrowia roślin we Wspólnocie w miejscach kontroli innych niż w punkcie przeznaczenia roślin, produktów roślinnych i przedmiotów pochodzących z krajów trzecich (Dz. Urz. WE L 126, 28.04.1998),
- 34) dyrektywy 98/57/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie kontroli *Ralstonia solanaceum* (Dz. Urz. WE L 235, 21.08.1998),
- 35) dyrektywy 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków fitosanitarnych przeciwko wprowadzeniu na obszar Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przeciwko ich rozprzestrzenianiu się na obszarze Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 169, 10.07.2000, z późn.zm.),
- 36) dyrektywy 2001/32/WE z dnia 8 maja 2001 r. uznającej chronione strefy narażone na szczególne ryzyko dla zdrowia roślin we Wspólnocie oraz uchylająca dyrektywę 92/76/EWG (Dz. Urz. WE L 127, 09.05.2001, z późn.zm.),
- 37) dyrektywy 2002/89/WE z dnia 28 listopada 2002 r. zmieniającej dyrektywę 2000/29/WE w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 355, 30.12.2002),”;

2) w art. 5:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Producent prowadzący produkcję roślin, z zastosowaniem integrowanej ochrony roślin oraz wykorzystujący w sposób zrównoważony postęp techniczny i biologiczny w uprawie, ochronie roślin i nawożeniu, zwracający szczególną uwagę na ochronę środowiska i zdrowie ludzi, zwaną dalej „integrowaną produkcją” może ubiegać się o poświadczenie jej stosowania po wcześniejszym zgłoszeniu zamiaru jej prowadzenia do wojewódzkiego inspektora”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Poświadczeniem stosowania integrowanej produkcji jest certyfikat, wydawany przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce prowadzenia upraw, na wniosek producenta roślin oraz znak integrowanej produkcji wraz z numerem producenta.”,

c) w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) oświadczenie producenta roślin, że uprawa była prowadzona zgodnie z zasadami integrowanej produkcji;
- 2) informację o gatunkach i odmianach roślin uprawianych metodami integrowanymi, ich powierzchni oraz zebranej ilości;”,

d) dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

- „4a. Przed wydaniem certyfikatu wojewódzki inspektor może przeprowadzić kontrolę w zakresie prowadzenia upraw zgodnie z zasadami integrowanej produkcji.
- 4b. W toku kontroli, o której mowa w ust. 4a, wojewódzki inspektor może żądać od zainteresowanego producenta przedstawienia zaświadczenia wydanego przez właściwe jednostki organizacyjne, o nieprzekroczeniu w roślinach i produktach roślinnych dopuszczalnych poziomów pozostałości środków ochrony roślin, metali ciężkich, azotanów i innych pierwiastków oraz substancji szkodliwych.”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wojewódzki inspektor prowadzi ewidencję producentów roślin stosujących integrowaną produkcję oraz prowadzi kontrolę szkoleń dotyczących integrowanej produkcji w zakresie realizacji programu szkoleń i wydawania zaświadczeń o ukończeniu szkoleń; przepisy art. 91—99 stosuje się odpowiednio. Informację o wykrytych nieprawidłowościach wojewódzki inspektor przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.”,

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) jednostki upoważnione do prowadzenia szkoleń w zakresie integrowanej produkcji oraz wymagania w zakresie kwalifikacji osób prowadzących te szkolenia, mając na względzie zapewnienie odpowiednio wysokiego poziomu tych szkoleń;
- 2) programy szkoleń z zakresu integrowanej produkcji, termin ważności zaświadczenia o ukończeniu szkolenia oraz wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia, mając na względzie ujednoczenie działań w tym zakresie;
- 3) zasady dokumentowania działań związanych z integrowaną produkcją, mając na względzie uzyskanie przejrzystości tych działań;
- 4) sposób i tryb przeprowadzania kontroli integrowanej produkcji, mając na względzie sprawne i rzetelne ich przeprowadzenie;

- 5) jednostki organizacyjne upoważnione do wydawania zaświadczeń, o których mowa w ust. 4b, mając na uwadze zapewnienie wysokiego poziomu prowadzonych przez nie badań i posiadanie odpowiedniego zaplecza technicznego.”;
- 3) w art. 8 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Jeżeli działania podjęte w strefach, o których mowa w art. 6 ust. 5 pkt 4, okażą się skuteczne, to wojewódzki inspektor znosi w drodze decyzji obowiązki nałożone w tej strefie.”;
- 4) w art. 10:
- a) w ust. 1:
- pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) warunki prowadzenia produkcji, obrotu, przemieszczania, przechowywania, nabywania lub zbywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, lub”,
- dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
- „5) sposób postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami w przypadku niespełnienia warunków, o których mowa w pkt 4.”,
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1 minister właściwy do spraw rolnictwa może określić przypadki, kiedy decyzję, o której mowa w ust. 2 wydaje Główny Inspektor.”;
- 5) w art. 14 w ust. 1 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
- „5a) zawiadamiania wojewódzkiego inspektora o zmianach danych podlegających wpisowi, zaistniałych po dniu wpisu podmiotu do rejestru przedsiębiorców;”;
- 6) w art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Wojewódzki inspektor, co najmniej raz w roku przeprowadza u podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców urzędową kontrolę w zakresie spełnienia wymagań określonych w ust. 1, a w przypadku roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów szczególnie podatnych na porażenie przez organizmy szkodliwe, urzędową kontrolę w zakresie zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.”;
- 7) w art. 15 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. W przypadku, gdy przemieszczane lub wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty nie spełniają wymagań, o których mowa w ust. 1, w art. 12 ust. 1 lub w art. 17 ust. 1, wojewódzki inspektor stosuje odpowiednio art. 8 ust. 1—4.”;
- 8) w art. 39:
- a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Jeżeli środek ochrony roślin zawiera substancję aktywną dopuszczoną do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską i substancja ta nie różni się istotnie odnośnie stopnia czystości oraz rodzaju zanieczyszczeń i spełnia wymagania określone w przepisach szczególnych Komisji Europejskiej dla tej substancji, do wniosku dołącza się wyniki badań, informacje, dane oraz oceny dotyczące tożsamości i właściwości substancji aktywnej określone przez Komisję Europejską.”;
- 9) w art. 40:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Badania skuteczności działania środka ochrony roślin, o których mowa w art. 39 ust. 4 pkt 3, są przeprowadzane przez jednostki organizacyjne upoważnione, w drodze decyzji, przez Głównego Inspektora.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Upoważnienie wydawane jest na wniosek jednostki organizacyjnej na okres 5 lat.”,
- c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi w drodze rozporządzenia, warunki organizacyjno-techniczne, o których mowa w ust. 2, wzór wniosku o wydanie upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin oraz sposób prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej oraz wymagania określone w międzynarodowych standardach Europejsko-Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin i Organizacji Współpracy Ekonomicznej i Rozwoju.”;
- 10) w art. 55 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Po stwierdzeniu, że wniosek spełnia wymogi określone w ustawie i w przepisach wydanych na jej podstawie i zostały do niego dołączone wszystkie wymagane dokumenty, minister właściwy do spraw rolnictwa:
- 1) przekazuje informację o kompletności dokumentacji Komisji Europejskiej oraz państwom członkowskim;
 - 2) ocenia złożoną dokumentację w zakresie powierzonym mu przez Komisję Europejską oraz wydaje opinię o zasadności dopuszczenia tej substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin.”;
- 11) w art. 59:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Czynności związane z wydaniem decyzji w sprawie środków ochrony roślin oraz substancji aktywnych, o których mowa w art. 37 ust. 1, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1, art. 49 ust. 1, art. 52 ust. 2, art. 53 ust. 1 oraz czynności, o których mowa w art. 55 ust. 4, podlegają opłacie rejestrowej.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat rejestrowych oraz tryb ich uiszczania, biorąc pod uwagę pod uwagę czas trwania postępowania administracyjnego, koszty związane z tym postępowaniem oraz przyjęte formy przekazywania środków płatniczych.”;
- 12) w art. 65 w ust. 2 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
- „4) dokument określający tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność objęta wnioskiem.”;
- 13) w art. 71:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Posiadacze gruntów lub obiektów magazynowych, gdzie prowadzone są zabiegi ochrony roślin, prowadzą ewidencję tych zabiegów.”,
- b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) powierzchnie uprawy roślin lub obiektów magazynowych;”;
- 14) po art. 85 dodaje się art. 85a w brzmieniu:
- „Art. 85a. Główny Inspektor jest organem właściwym do prowadzenia rejestru umów w sprawach rozmnażania nasion w państwach trzecich, zgodnie z rozporządzeniem nr 2514/78/EWG z dnia 26 października 1978 r. w sprawie rejestracji w Państwach Członkowskich umów w sprawach rozmnażania nasion w państwach trzecich (Dz. Urz. WE L 301, 28.10.1978, z późn. zm.).”;
- 15) w art. 90:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Głównym Inspektorem i jego zastępcą może być osoba, która posiada wyższe wykształcenie oraz co najmniej 7-letni staż pracy w administracji publicznej w zakresie realizacji zadań związanych z ochroną roślin lub nasiennictwem.”,
- b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Wojewódzkim inspektorem i jego zastępcą może być osoba, która posiada wyższe wykształcenie oraz co najmniej 5 letni staż
- pracy w administracji publicznej w zakresie realizacji zadań związanych z ochroną roślin lub nasiennictwem.”;
- 16) w art. 104 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) wydawanie etykiet, paszportów roślin lub plomb urzędowych lub za wydawanie formularzy paszportów roślin, w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 15;”;
- 17) uchyla się art. 109;
- 18) dodaje się art. 116a w brzmieniu:
- „Art. 116a. Zezwolenie na prowadzenie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin, upoważnienia jednostek organizacyjnych do prowadzenia szkoleń w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin, w zakresie wykonywania zabiegów środków ochrony roślin oraz upoważnienia do przeprowadzenia badań sprawności technicznej opryskiwaczy wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność.”;
- 19) w art. 117 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) wyników badań, informacji, danych oraz ocen dotyczących tożsamości i właściwości substancji aktywnej, potwierdzających, że substancja ta nie różni się istotnie odnośnie stopnia czystości oraz rodzaju zanieczyszczeń i spełnia wymagania określone w przepisach szczególnych Unii Europejskiej dla tej substancji;”;
- 20) dodaje się art. 121a w brzmieniu:
- „Art. 121a. Podmioty wpisane do rejestru producentów na podstawie dotychczasowych przepisów, stają się podmiotami wpisanymi do rejestru przedsiębiorców w rozumieniu niniejszej ustawy.”.
- Art. 104.** W ustawie z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221 oraz z 2004 r. Nr 42, poz. 386) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 9:
- a) w ust. 1:
- w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie:
- „b) pokrycie części kwalifikowanych kosztów inwestycji ujętych w zatwierdzonym planie dochodzenia do uznania, na które zaciągnięto kredyt;”,
- pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) corocznego rozliczania środków finansowych, o których mowa w pkt 4;”,

— po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) corocznego rozliczania środków finansowych, o których mowa w pkt 5, w terminie miesiąca od dnia zakończenia roku handlowego;”,

b) w ust. 5 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) w przypadku decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 5, wskazanie co najmniej miesięcznego okresu, w którym dokonano nieprzeznaczenia owoców i warzyw do sprzedaży.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Decyzje, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 3, są wydawane w terminie 4 miesięcy od dnia złożenia wniosku;
- 2) pkt 4 lit. b, są wydawane w terminie 4 miesięcy od dnia złożenia wniosku;
- 3) pkt 5 i 7, są wydawane w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku;
- 4) pkt 6, są wydawane w terminie 4 miesięcy od dnia złożenia wniosku o rozliczenie roczne środków finansowych, o których mowa w ust. 1 pkt 4;
- 5) pkt 6a, są wydawane w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku o rozliczenie roczne środków finansowych, o których mowa w ust. 1 pkt 5.”;

2) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji:

1) wydaje decyzje w sprawie:

- a) uznania jednostki organizacyjnej za organizację charytatywną uprawnioną do dystrybucji otrzymanych od organizacji producentów i ich zrzeszeń nieprzeznaczonych do sprzedaży owoców i warzyw,
- b) wyznaczenia innych jednostek organizacyjnych lub osób fizycznych jako uprawnionych do otrzymania od organizacji producentów i ich zrzeszeń bezpłatnie owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży,
- c) cofnięcia uznania i uprawnienia, o których mowa w lit. a i b,
- d) zezwolenia uznanym organizacjom producentom i ich zrzeszeniom na rozdysponowanie owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży;

2) przyjmuje i zwalnia w drodze decyzji zabezpieczenie wniesione przez podmiot przetwarzający na zlecenie jednostki organizacyjnej owoce

i warzywa nieprzeznaczone do sprzedaży;

3) przekazuje Komisji Europejskiej informacje o:

a) organizacjach charytatywnych uprawnionych do dystrybucji otrzymanych od organizacji producentów i ich zrzeszeń nieprzeznaczonych do sprzedaży owoców i warzyw,

b) ilości owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży w poprzednich miesiącach roku handlowego,

c) na koniec każdego roku handlowego — ilości i sposobie zagospodarowania poszczególnych gatunków owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży, na podstawie informacji otrzymanych od organizacji producentów i ich zrzeszeń, z uwzględnieniem umów zawartych przez organizacje producentów i ich zrzeszenia z jednostkami organizacyjnymi lub osobami fizycznymi, o których mowa w pkt 1 lit. a i b

— oraz inne informacje dotyczące owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży, na jej wniosek;

4) ogłasza i rozstrzyga przetargi na zagospodarowanie owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży;

5) opracowuje wzory umów dla podmiotów przetwarzających na zlecenie jednostki organizacyjnej owoce i warzywa nieprzeznaczone do sprzedaży i przekazuje je do zatwierdzenia przez Komisję Europejską;

6) przeprowadza kontrole w zakresie:

a) spełnienia przez jednostki organizacyjne lub osoby fizyczne, o których mowa w pkt 1 lit. a i b, warunków uznania,

b) sposobu zagospodarowania przez organizacje producentów i ich zrzeszenia oraz jednostki organizacyjne lub osoby fizyczne, o których mowa w pkt 1 lit. a i b, owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży.

2. Wniosek o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b, zawiera:

1) nazwę, określenie siedziby i adres jednostki organizacyjnej albo imię i nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania osoby fizycznej;

2) liczbę posiadanych zwierząt, w przypadku jednostki organizacyjnej lub

- osoby fizycznej wykorzystujących otrzymane owoce i warzywa nieprzeznaczone do sprzedaży do bezpośredniego skarmienia zwierząt.
3. Do wniosku dołącza się:
 - 1) dokumenty urzędowe wskazujące organy i osoby uprawnione do reprezentowania wnioskodawcy;
 - 2) statut albo umowę o utworzeniu jednostki organizacyjnej;
 - 3) zgodę osób zarządzających jednostką organizacyjną lub osoby fizycznej na przeprowadzenie kontroli w zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej;
 - 4) zobowiązanie do:
 - a) przestrzegania przepisów Unii Europejskiej o nieprzeznaczeniu owoców i warzyw do sprzedaży,
 - b) prowadzenia odrębnych rejestrów zapasów owoców i warzyw oraz odrębnej rachunkowości dotyczącej działań związanych z zagospodarowaniem owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży,
 - c) przekazywania Prezesowi Agencji świadectwa przejęcia owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży,
 - d) niekorzystania z dodatkowej pomocy finansowej z tytułu produkcji alkoholu z owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży — w przypadku przeznaczenia ich do destylacji na alkohol.
 4. Od decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.
 5. Prezes Agencji prowadzi rejestr jednostek organizacyjnych i osób fizycznych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b.
 6. Rejestr jest jawny i zawiera:
 - 1) nazwę, określenie siedziby i adres jednostki organizacyjnej lub imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania osoby fizycznej;
 - 2) nazwiska i imiona osób uprawnionych do reprezentowania jednostki organizacyjnej.
 7. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 3, Prezes Agencji przekazuje również ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.
 8. Do przetargów, o których mowa w ust. 1 pkt 4, nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.”;
- 3) w art. 13:
 - a) w ust. 1:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) po jednym egzemplarzu umowy, o której mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 lit. c, Prezesowi Agencji, dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwemu ze względu na siedzibę organizacji producentów albo zrzeczenia organizacji producentów, niezwłocznie po jej zawarciu;”
 - uchyla się pkt 2 i 3,
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Agencji informuje dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwego ze względu na siedzibę organizacji producentów albo zrzeczenia organizacji producentów, która była posiadaczem owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży i stanowiących przedmiot przetargu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 4, o wynikach przetargu, w tym o wysokości środków finansowych należnych tej organizacji albo zrzeczeniu za dostarczenie owoców i warzyw do podmiotu, który wygrał przetarg, w terminie 14 dni od dnia ich dostarczenia.”;
 - 4) w art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Agencji przeprowadza kontrole, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 6, zgodnie z rocznym planem kontroli.”;
 - 5) w art. 15:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”:

 - 1) pełni funkcję jednostki kontrolnej;
 - 2) wydaje i cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na korzystanie ze specjalnego oznakowania opakowań;
 - 3) kontroluje, czy owoce i warzywa nieprzeznaczone do sprzedaży spełniają wymagania jakości handlowej;
 - 4) kontroluje na miejscu ilość i jakość handlową owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży poddawanych biodegradacji lub kompostowaniu oraz sporządza protokół potwierdzający dokonanie tych czynności;
 - 5) kontroluje ilość i jakość handlową produktów wytworzonych z owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży;
 - 6) nadzoruje wykonanie czynności mających na celu uniemożliwienie wprowadzenia

do obrotu lub bezpośredniej konsumpcji owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wojewódzki inspektor informuje Prezesa Agencji oraz dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwego ze względu na siedzibę organizacji producentów albo zrzeszenia organizacji producentów, o wynikach kontroli, o której mowa:

- 1) w ust. 1 pkt 3, w terminie 24 godzin od dnia jej zakończenia;
- 2) w ust. 1 pkt 4 i 5, w terminie 5 dni od dnia przeprowadzenia kontroli.”,

c) w ust. 5:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) powiadamia Prezesa Agencji o zamiarze nieprzeznaczenia do sprzedaży owoców i warzyw oraz o planowanym sposobie ich zagospodarowania;”,

— dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) powiadamia wojewódzkiego inspektora oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o dacie i miejscu poddania owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży biodegradacji lub kompostowaniu.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Biodegradację lub kompostowanie owoców lub warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży przeprowadza się w sposób zapewniający spełnienie wymagań określonych w przepisach o ochronie środowiska.”,

e) dodaje się ust. 8—9 w brzmieniu:

„8. W zakresie określonym przepisami o Inspekcji Ochrony Środowiska, wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrolę mającą na celu ustalenie czy biodegradację lub kompostowanie przeprowadzono w sposób zgodny z przepisami o ochronie środowiska.

9. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska potwierdza w protokole wyniki kontroli, o której mowa w ust. 8, i przekazuje je:

- 1) organizacji producentów albo zrzeszeniu organizacji producentów w dniu przeprowadzenia kontroli;
- 2) Prezesowi Agencji oraz dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwemu ze względu na siedzibę organizacji producentów albo zrzeszenia organizacji producentów, w terminie 5 dni od dnia przeprowadzenia kontroli.”;

6) w art. 19:

a) w ust. 2 dodaje się pkt 8—13 w brzmieniu:

„8) kwotę zabezpieczenia wnoszoną przez podmiot przetwarzający na zlecenie jednostki organizacyjnej owoce i warzywa nieprzeznaczone do sprzedaży, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej oraz zapewnienie dotrzymania przez oferenta warunków przetargu;

9) wzór świadectwa, o którym mowa w art. 12 ust. 3 pkt 4 lit. c, mając na względzie zapewnienie ujednoczenia stosowania systemu pomocy finansowej;

10) wzór protokołu, o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 4, mając na względzie zasadność ubiegania się o przyznanie rekompensaty finansowej;

11) sposób oznaczania i zabezpieczenia owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 6, mając na względzie skuteczne uniemożliwienie wprowadzenia tych owoców i warzyw do obrotu lub bezpośredniej konsumpcji;

12) tryb i terminy powiadamiania, o którym mowa w art. 15 ust. 5, mając na względzie umożliwienie przeprowadzenia kontroli jakości owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży;

13) zakres informacji, które powinny być umieszczone w protokole, o którym mowa w art. 15 ust. 9, oraz sposób ich przekazywania, mając na względzie zasadność ubiegania się o przyznanie rekompensaty finansowej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określa corocznie, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki przyznawania i wysokość środków finansowych, o których mowa w art. 9 ust. 10, wyrażoną jako procent kwalifikowanych kosztów inwestycji, mając na względzie możliwość zapewnienia kontynuacji inwestycji niezbędnych do spełnienia warunków wymaganych do uznania organizacji producentów.”;

7) w art. 23 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) uznanych grupach producentów chmielu lub związkach takich grup;”;

8) w art. 27:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 6 —10 i 12,

b) uchyla się ust. 4;

9) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. 1. Prezes Agencji przeprowadza kontrole administracyjne i kontrole w terenie przedsiębiorców prowadzących

wstępne przetwarzanie surowca tytoniowego.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, Prezes Agencji może zlecić Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.”;

10) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. 1. Prezes Agencji przeprowadza kontrole, o których mowa w art. 27a, zgodnie z rocznym planem kontroli administracyjnych i kontroli w terenie.

2. Kontrole, o których mowa w art. 27a, prowadzi się w zakresie dostaw surowca tytoniowego, jego wstępnego przetwarzania i przygotowania do obrotu oraz w zakresie przestrzegania przez przedsiębiorców prowadzących wstępne przetwarzanie terminów zapłaty producentom ceny zakupu za dostarczony surowiec tytoniowy.

3. Wojewoda, właściwy ze względu na siedzibę grupy producentów tytoniu, przeprowadza kontrole w zakresie spełniania przez grupę warunków uznania. Kopię protokołu kontroli wojewoda przekazuje, w terminie 14 dni od dnia zakończenia kontroli, Prezesowi Agencji oraz Prezesowi Agencji Restrukturyzacji.”;

11) w art. 31 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) Prezesa Agencji — w przypadku kontroli, o których mowa w art. 27a;

- 2) wojewodę — w przypadku kontroli, o których mowa w art. 30 ust. 3.”;

12) w art. 33 w ust. 1 uchyla się pkt 13 i 14;

13) w art. 40 w ust. 4 w pkt 1 uchyla się lit. a i b.”.

Art. 105. W ustawie z dnia 22 stycznia 2004 r. o organizacji rynku rybnego i pomocy finansowej w gospodarce rybnej (Dz. U. Nr 34, poz. 291) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek o zatwierdzenie programu operacyjnego składa się do dnia 15 lutego roku, w którym program będzie realizowany.”;

- 2) w art. 22 uchyla się ust. 2;

- 3) w art. 23:

- a) ust. 2—4 otrzymują brzmienie:

„2. Organizacja producentów składa wniosek o przyznanie pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, za dany rok kalendarzowy do dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa właściwego ze względu na siedzibę tej orga-

nizacji, do dnia 31 stycznia następnego roku.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się dokumenty potwierdzające poniesione wydatki z tytułu przygotowania programu operacyjnego oraz kopię decyzji, o której mowa w art. 16 ust. 3.

4. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, właściwy ze względu na siedzibę organizacji producentów, wydaje decyzję administracyjną w sprawie przyznania pomocy finansowej z tytułu przygotowania programu operacyjnego w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o przyznanie tej pomocy.”,

- b) uchyla się ust. 5,

- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wydaje decyzje administracyjne w sprawach zmniejszenia albo nieudzielenia pomocy finansowej w przypadkach przewidzianych w przepisach, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 6.”,

- d) po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 2, oraz rodzaje dokumentów, o których mowa w ust. 3, mając na względzie zapewnienie prawidłowości przyznawania pomocy finansowej.”;

4) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, właściwy ze względu na siedzibę organizacji producentów rybnych, wpisanej do rejestru organizacji uznanych, wydaje, na wniosek tej organizacji, decyzję administracyjną w sprawach przyznania:

- 1) rekompensaty finansowej za wycofanie produktów rybnych;
- 2) pomocy finansowej na utrwalanie i przechowywanie produktów rybnych;
- 3) zryczałtowanej pomocy finansowej za niezależne wycofanie produktów rybnych;
- 4) pomocy finansowej na prywatne składowanie

— w zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 5.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, za dany rok kalendarzowy, organizacja producentów składa do dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restruktu-

- ryzacji i Modernizacji Rolnictwa, właściwego ze względu na siedzibę tej organizacji, do dnia 30 kwietnia następnego roku.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków, o których mowa w ust. 2, oraz dokumenty, które dołącza się do wniosku, mając na względzie zapewnienie prawidłowości przyznawania pomocy finansowej.
 4. Decyzję, o której mowa w ust. 1, dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wydaje w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku.
 5. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wydaje decyzje administracyjne w sprawach zmniejszenia albo nieudzielenia pomocy finansowej w przypadkach przewidzianych w przepisach, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 5 i 6.”;
- 5) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:
- „Art. 24a. 1. Organizacja producentów ubiegająca się o pomoc finansową, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2—4, prowadzi ewidencję utwalonych i przechowywanych produktów rybnych.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 1, mając na względzie w szczególności wykazanie informacji o ilości i rodzajach utwalonych i przechowywanych produktów rybnych, a także o poniesionych kosztach utrwalenia i przechowywania tych produktów.”;
- 6) art. 26 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 26. 1. Przedsiębiorcy, który nie wprowadza na rynek produktów rybnych, o których mowa w art. 25, albo wycofuje te produkty z rynku, przysługuje rekompensata finansowa.
2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o przyznanie rekompensaty finansowej za dany rok kalendarzowy do dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, właściwego ze względu na siedzibę organizacji producentów, uznanej za reprezentatywną dla danego obszaru, na podstawie przepisów Unii Europejskiej, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 5, do dnia 30 kwietnia następnego roku.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób przyznawania rekompensaty finansowej, o której mowa w ust. 1, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 2, oraz dokumenty, które dołącza się do wniosku, mając na względzie przepisy Unii Europejskiej oraz zapewnienie prawidłowości przyznawania pomocy finansowej.
 4. Decyzję administracyjną w sprawie przyznania albo odmowy przyznania rekompensaty finansowej dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wydaje w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2.
 5. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wydaje decyzje administracyjne w sprawach zmniejszenia albo nieudzielenia pomocy finansowej w przypadkach przewidzianych w przepisach, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 5 i 6.”;
- 7) uchyla się art. 27—29;
- 8) art. 30 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 30. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje informację Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w terminie:
- 1) 14 dni o:
 - a) dokonaniu wpisu organizacji producentów do rejestru organizacji uznanych,
 - b) skreśleniu organizacji producentów z rejestru organizacji uznanych,
 - c) każdej zmianie danych, o której mowa w art. 14,
 - d) każdej zmianie programu operacyjnego, o której mowa w art. 16 ust. 4;
 - 2) do 31 marca roku, w którym program operacyjny będzie realizowany, o wydaniu decyzji w sprawie zatwierdzenia programu operacyjnego;
 - 3) do 31 stycznia następnego roku o ocenie skuteczności realizacji zatwierdzonych programów operacyjnych.”.
- Art. 106.** W ustawie z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrotie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 34, poz. 292) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do:

 - 1) wyrobów winiarskich, o których mowa w art. 3 pkt 1, wyrobionych z przeznacze-

niem wyłącznie na eksport, jeżeli odmiennie wymagania wynikają z umów międzynarodowych albo zostały odmiennie określone przez odbiorcę tych wyrobów;

- 2) wyrobów winiarskich, o których mowa w art. 3 pkt 2, wyrobionych z przeznaczeniem wyłącznie na eksport, jeżeli dopuszczają to przepisy Unii Europejskiej w sprawie wspólnej organizacji rynku wina lub ustanawiające ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji win aromatyzowanych, aromatyzowanych napojów winopochodnych i aromatyzowanych koktajli winopodobnych.”;

2) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Do wyrobu win gronowych używa się wyłącznie winogron zebranych z krzewów odmian winorośli właściwej (*Vitis vinifera* L.) lub krzyżówek winorośli właściwej z innymi gatunkami należącymi do rodzaju winorośli (*Vitis* L.), z wyłączeniem odmian zabronionych do użytkowania na podstawie przepisów Unii Europejskiej w sprawie wspólnej organizacji rynku wina.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, odmiany winorośli przeznaczone do uprawy w celu pozyskiwania winogron do wyrobu win gronowych, mając na uwadze krajowe warunki uprawy, odpowiednią jakość wyrabianych win oraz przepisy Unii Europejskiej w sprawie wspólnej organizacji rynku wina.”.

Art. 107. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. — Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177) w art. 4 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) zamówień udzielanych przez podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 i 6, finansowanych z udziałem środków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej przeznaczonych na modernizację gospodarstw rolnych.”.

Art. 108. Wyroby, o których mowa w art. 111 ust. 1 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, podlegające do dnia 30 kwietnia 2004 r. obowiązkowi dopuszczenia do stosowania w zakładach górniczych i dopuszczone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz posiadające znak dopuszczenia wydany na podstawie dotychczasowych przepisów prawa geologicznego i górniczego, mogą być stosowane w zakładach górniczych do dnia upływu ważności decyzji dopuszczeniowych.

Art. 109. Właściwy organ pobiera opłatę w wysokości 10 zł za wymianę zaświadczeń na międzynarodowy niezarobkowy przewóz drogowy osób, o których mowa w art. 33 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, na zaświadczenia zgodne

z wzorem określonym na podstawie art. 33 ust. 10 tej ustawy w brzmieniu nadanym przez art. 65 pkt 12 niniejszej ustawy.

Art. 110. 1. W sprawach decyzji i postanowień wydanych na podstawie ustaw wymienionych w art. 112 pkt 3 i 5, w stosunku do których w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął termin do wniesienia skargi do sądu administracyjnego, w postępowaniu wszczętym na skutek jej wniesienia oraz w postępowaniu prowadzonym w związku z jej rozstrzygnięciem, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W sprawach zwrotu kaucji ustanowionej na podstawie przepisów celnych oraz przepisów o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, w których w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął termin do zwrotu kaucji, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 111. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 112. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 28 czerwca 1995 r. o zasadach, warunkach i trybie nakładania opłat celnych dodatkowych na niektóre towary rolne przywożone z zagranicy (Dz. U. Nr 98, poz. 485 oraz z 1999 r. Nr 45, poz. 435);
- 2) ustawa z dnia 29 listopada 2000 r. o zmianie ustawy o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 23);
- 3) ustawa z dnia 11 kwietnia 2001 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny (Dz. U. Nr 43, poz. 477 i Nr 123, poz. 1352, z 2002 r. Nr 125, poz. 1063, Nr 153, poz. 1271 i Nr 188, poz. 1572 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2261);
- 4) ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny niektórych towarów tekstylnych i odzieżowych (Dz. U. Nr 110, poz. 1188, z 2002 r. Nr 125, poz. 1063, Nr 153, poz. 1271 i Nr 188, poz. 1572 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2261);
- 5) ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych (Dz. U. Nr 123, poz. 1352, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 125, poz. 1063 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2261);
- 6) ustawa z dnia 21 czerwca 2002 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów subsydiowanych (Dz. U. Nr 125, poz. 1063 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2261).

Art. 113. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r., z wyjątkiem:

1) art. 42, art. 44, art. 70, art. 71 pkt 10, art. 74 pkt 5 i 6, art. 94 pkt 3, art. 97, art. 100, art. 101, art. 103 pkt 17 oraz art. 112, które wchodzi w życie z dniem 30 kwietnia 2004 r.;

2) art. 85 pkt 7 w zakresie dotyczącym art. 456 ust. 1, który wchodzi w życie z dniem 2 maja 2004 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

960

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 27 kwietnia 2004 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych

Na podstawie art. 33 ust. 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, z późn. zm.²⁾³⁾ zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 31 grudnia 1998 r. w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 1999 r. Nr 3, poz. 22 oraz z 2003 r. Nr 142, poz. 1383) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w pkt 12 po lit. o dodaje się lit. p w brzmieniu:

„p) podstawową i specjalistyczną opiekę medyczną oraz poradnictwo i usługi rehabilitacyjne,”;

2) w § 4a w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osoba zajmująca się problematyką rehabilitacji u pracodawcy prowadzącego zakład,”.

2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej:

w z. K. Pater

¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — zabezpieczenie społeczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 39, poz. 459, Nr 100, poz. 1080, Nr 125, poz. 1368, Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1792 i 1800, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387, Nr 200, poz. 1679 i 1683 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 90, poz. 844, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2262 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959.

³⁾ Zgodnie z art. 14 ustawy z dnia 20 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2003 r. Nr 7, poz. 79), niniejsze rozporządzenie jest wydawane na podstawie art. 33 ust. 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776, z późn. zm.) w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 26 lit. g ustawy z dnia 20 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.